

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΣΧΟΛΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

**ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΥ ΚΤΗΡΙΟΥ
ΣΤΗ ΔΗΜΗΤΣΑΝΑ**

**Πύργος
“Ξενιού”**

ΑΡΚΑΔΙΑ - ΔΗΜΗΤΣΑΝΑ

**ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΕΛΕΝΗ
ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ ΗΛΙΑΣ**

**ΕΠΟΠΤΕΥΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ:
ΛΑΓΟΓΙΑΝΝΗ ΔΕΣΠΟΙΝΑ
ΜΑΡΤΙΝΗΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ**

ΠΑΤΡΑ 2014

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

<< Από μικρό παιδί προσπαθώ να αποτυπώσω ό,τι με συγκινεί βαθύτατα και βρίσκω ότι ο καλύτερος τρόπος γι' αυτό είναι να συνδυάσω το σχέδιο με το χρώμα..Στην παλιά εποχή ήμουν πιο μοντέρνος από τους άλλους, σήμερα είμαι πιο συντηρητικός από τους άλλους. Ίσως να είμαι πνεύμα αντιλογίας. Ίσως όμως αντιδρώ σωστά, διότι εκείνη την εποχή που ήταν όλοι μουχλιασμένοι από τις συντηρητικές αντιλήψεις, έπρεπε κάποιος να τους χτυπήσει και να τους ξυπνήσει. Σήμερα που κινδυνεύουμε από την πολλή και αλόγιστη ελευθερία, ίσως η επανάσταση είναι να επιβάλλει κανείς μία τάξη και μία πειθαρχία >>.

“ Γιάννης Τσαρούχης ”

Τα λόγια αυτά του Τσαρούχη ήταν η αφορμή για να επιλέξουμε το θέμα της πτυχιακής μας στην Δημητσάνα. Από την πρώτη μας επίσκεψη στο χωριό μαγευτήκαμε από την ομορφιά των κτιρίων, την γραφικότητα του τόπου και την εναλλακτικότητα των τοπίων. Βιώνεις την άγρια φύση να συνυπάρχει μες την αρμονία του χωριού. Έτσι λοιπόν αρχίσαμε να "αποτυπώνουμε" με τα μάτια μας αυτά που μας "συγκινούσαν"...παραδοσιακά κτίρια, γραφικούς ανθρώπους, λιθόστρωτα σοκάκια, χρώματα και εικόνες από την φύση που μας θύμισαν πως είναι να ζεις αρμονικά. Το πράσινο των ελάτων ολοκληρώνει το χρώμα της πέτρας και δημιουργεί έναν υπέροχο ζωγραφικό πίνακα.

Αποφασίσαμε να ασχοληθούμε με τον Πύργο Ξενιού, γιατί τέτοια κτίρια έχουν παραδοθεί στα χέρια μας από τις προηγούμενες γενιές, κουβαλώντας ιστορικές και πολιτιστικές αξίες που μένουν αναλλοίωτες στο χρόνο. Σήμερα που κινδυνεύουμε από την πολλή και αλόγιστη ελευθερία, είναι καλό και οφέλιμο, για εμάς και τον πολιτισμό μας να ασχοληθούμε με τέτοια κτίρια.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ	3
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1: ΓΕΝΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΔΗΜΗΤΣΑΝΑΣ	4
1.1: Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΔΗΜΗΤΣΑΝΑΣ	5
1.2: Η ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΤΗΣ ΔΗΜΗΤΣΑΝΑΣ	7
1.3: Η ΤΕΧΝΗ ΤΩΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΩΝ ΜΑΣΤΟΡΩΝ	11
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2: ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ	13
2.1: Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΠΥΡΓΟΥ ΞΕΝΙΟΥ	13
2.2: Η ΕΠΕΜΒΑΣΗ ΤΟΥ Ε.Ο.Τ	16
2.3: ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ	19
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3: ΥΛΙΚΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ	21
3.1: ΞΥΛΕΙΑ	21
3.2: ΤΟΙΧΟΠΟΙΑ	21
3.3: ΠΑΤΩΜΑ	22
3.4: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ ΤΟΙΧΟΙ	22
3.5: ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΙ ΤΟΙΧΟΙ	23
3.6: ΣΥΝΔΕΤΙΚΑ ΚΟΝΙΑΜΑΤΑ-ΕΠΙΧΡΙΣΜΑΤΑ	24
3.7: ΔΑΠΕΔΑ	25

3.8: ΚΟΥΦΩΜΑΤΑ.....	25
3.9: ΕΞΩΣΙΕΣ.....	28
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4: ΣΤΕΓΗ.....	29
4.1: ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΦΕΡΟΝΤΑ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ.....	29
4.2: ΑΝΤΗΡΙΔΕΣ.....	31
4.3: ΣΥΝΔΕΣΗΣ ΣΤΕΓΗΣ ΜΕ ΤΟΝ ΤΟΙΧΟ.....	31
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5: ΣΤΟΧΟΣ & ΣΚΟΠΙΜΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΠΕΜΒΑΣΗΣ.....	33
5.1: ΚΤΙΡΙΟΛΟΓΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ.....	33
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.....	36
ΣΚΙΤΣΑ.....	37
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ.....	51
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΣΧΕΔΙΩΝ.....	65

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Για την πραγματοποίηση και την υλοποίηση της παρούσας εργασίας θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε τους επιβλέποντες καθηγητές μας κα Δέσποινα Λαγογιάννη και κ.Σπυρίδων Μαρτίνη για την συνεχή βοήθειά τους και τις πολύτιμες συμβουλές τους.Επίσης, τον δήμαρχο του χωριού κ.Ιωάννη Γιαννόπουλο , τους ντόπιους του χωριού που με πολύ χαρά μας υποδέχτηκαν στην Δημητσάνα, μας φιλοξένησαν στα σπίτια τους και μας έδωσαν χρήσιμες πληροφορίες του τόπου τους, την χαμογελαστή και ευγενική Μαρία,βιβλιοθηκονόμο στη βιβλιοθήκη της Δημητσάνας.Επίσης,να ευχαριστήσουμε τον Γεώργιο Καγιούλη, παραδοσιακό μάστορα της περιοχής, που μας δίδαξε τον “σοφό” τρόπο χτισίματος της περιοχής αλλά και την παραδοσιακή αρχιτεκτονική γενικότερα. Τέλος, θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε τους γονείς μας που όλη αυτή την διάρκεια των σπουδαστικών μας χρόνων μας στηρίζουν με την αγάπη και την υπομονή τους.

Η περιήγησή μας στο χωριό ήταν αρκετά περιπετειώδης, συναντήσαμε αρκετές δυσκολίες που όμως με υπομονή και επιμονή καταφέραμε να τις απομακρύνουμε.Στα πλαίσια λοιπόν της σπουδαστικής μας εργασίας διδαχτήκαμε και μάθαμε πολλά. Μετά από την διεξοδική έρευνα που πραγματοποιήσαμε στην Δημητσάνα είμαστε σε θέση να σας παρουσιάσουμε την διπλωματική μας εργασία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΗΜΗΤΣΑΝΑ

Η Δημητσάνα είναι σκαρφαλωμένη στο Γορτυνιακό ορεινό όγκο της Δυτικής Αρκαδίας, σε υψόμετρο 950 μέτρων πάνω από τη θάλασσα και απέχει 60 χιλιόμετρα από την Τρίπολη. Είναι χτισμένη στα ερείπια της Αρχαίας πόλης Τεύθις, αναφέρεται σε πατριαρχικό έγγραφο του 963 μ.Χ με την ίδρυση της Μονής Φιλοσόφου. Από το υψηλό μεγαλείο της ατενίζει αρχοντικά την χλοερή πεδιάδα της Μεγαλόπολης και τον Ταΰγετο. Η θέση στην οποία βρίσκεται η Δημητσάνα, αποτελεί έναν φυσικό οχυρό βράχων. Ο οικισμός καταλαμβάνει το διάσελο ενός κωνικού λόφου και του ορεινού όγκου που βρίσκεται ανατολικά του, δυσπρόσιτων και των δύο όχι μονάχα λόγω των απότομων κλίσεων τους, αλλά και γιατί από τις τρεις πλευρές (ανατολική-δυτική-βορεινή), το σύνολό τους περιβάλλεται από την χαράδρα του Λούσιου ποταμού και του παραπόταμού του Κάκκαβου.

Από τον 16ο αιώνα και μετά η Δημητσάνα βρίσκεται σε ακμή. Μοναδικός της πλούτος είναι τα νερά που έρρεαν άφθονα από τις πηγές γύρω από το φαράγγι του Λούσιου και έγιναν δύναμη ανάπτυξης των κατοίκων. Διάφορες βιοτεχνίες αναπτύχθηκαν και έγιναν αιτία πλούτου και ευμάρειας. Με γοργούς ρυθμούς στήθηκαν ανεμόμυλοι, νεροτριβές, βυρσοδεψία και μπαρουτόμυλοι. Παράλληλα ήρθε και η πνευματική άνθηση. Κατά τν επανάσταση του 1821, το μπαρούτι της Δημητσάνας όπλισε τους σκλαβωμένους Έλληνες και βοήθησε στην απελευθέρωση του Έθνους καθώς επίσης 14 Μπαρουτόμυλοι της Δημητσάνας, τροφοδοτούσαν ασταμάτητα τους μαχητές της Ρούμελης και του Μωριά.

Ο Πausanias αναφέρει την ύπαρξη αρχαίου οικισμού στην Δημητσάνα με το όνομα Τεύθις. Κατά τους ιστορικούς η Τεύθις είχε ακμάσει την δεύτερη χιλιετηρίδα π.Χ και στα χρόνια του Τρωικού πολέμου δεν είχε ακόμα αρχίσει η παρακμή της. Διαβάζοντας την ιστορία της Δημητσάνας διαπιστώσαμε πώς το φυσικό οχυρό της θέσης της και το βραχώδες άγριο έδαφος της ευρύτερης περιοχής υπήρξαν οι καθοριστικοί παράγοντες τόσο του τρόπου ζωής των εκάστοτε κατοίκων της, όσο και του ρόλου που αυτοί διαδραμάτησαν στην ιστορία γενικότερα. Το κύριο χαρακτηριστικό της ιστορίας της στα 3000-4000 χρόνια της ύπαρξής της, ήταν πάντα το ίδιο. Ποτέ σε όλο αυτό το μακροχρόνιο διάστημα δεν έμεινε ακατοίκητη η θέση.

Κατάλοιπα από την αρχαία Τεύθι σώζονται ακόμα μέσα στον οικισμό της Δημητσάνας. Αυτά είναι:

-θεμέλια αρχαίου ναού στη θέση της μικρής εκκλησίας του Αγίου Νικολάου.

-τμήμα τείχους με ισόδομα σύστημα του 4ου αιώνα π.Χ, που χτίστηκε από

τους κατοίκους της Μεγάλης Πόλης όταν αυτοί κατέφυγαν στην Τεύθι, για να αμυνθούν κατά των κατοίκων της Ηραίας.

Η ονομασία Τεύθις ίσχυε ακόμα και τον 8ο αιώνα, το πότε ακριβώς έγινε η ονομασία της Τεύθιδος σε Δημητσάνα δεν είναι γνωστό.

Η ΔΗΜΗΤΣΑΝΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ 1821

1.1 Στην επανάσταση του 1821 η Δημητσάνα διαδραμάτισε κορυφαίο ρόλο. Αναφέρεται πώς τότε ολόκληρος ο οικισμός έμοιαζε με εργοστάσιο που δούλευε ασταμάτητα μερα και νύχτα. Στους πυριτιδόμυλους της παλιούς και νέους που τότε χτίστηκαν, παρασκευάζονταν πολεμοφόδια. Αλλά και στα σπίτια γέροι, γυναίκες και παιδιά αλλού ετοίμαζαν φυσίγγια, αλλού έψηναν ψωμί και αλλού ετοίμαζαν τσαρούχια κλπ για τους αγωνιστές. 14 μπαρουτόμυλοι της Δημητσάνας τροφοδοτούσαν ασταμάτητα τους μαχητές της Ρούμελης και του Μωριά. Σε όλη την διάρκεια της Επανάστασης η Δημητσάνα αποτέλεσε το σημαντικότερο κέντρο ανεφοδιασμού σε μπαρούτι. Μάλιστα ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης έγραψε " *Μπαρούτι είχαμε, έκαμνε η Δημητσάνα* ".

Η πιο βαριά όμως θυσία τόσο για την Δημητσάνα όσο και για το έθνος τότε ήταν η θυσία της βιβλιοθήκης της, που περιλάμβανε την πλουσιότετη παλιά βιβλιοθήκη της Μονής Φιλοσόφου, καθώς και το πολύτιμο αρχείο συμβάντων και συμβαινόντων, που κάλυπτε το μακρύ διάστημα από την Βυζαντινή περίοδο ως το ξέσπασμα της Επανάστασης του 1821. Όταν οι Δημητσανίτες διαπίστωσαν πως και το τελευταίο χαρτί από τα βιβλία των σπιτιών τους εξαντλήθηκε, πήραν τη γενναία απόφαση να θυσιάσουν και τα σπάνια βιβλία της βιβλιοθήκης της Σχολής τους, ετοιμάζοντας με το χαρτί τους τα φυσίγγια που ήταν απαραίτητα για τον Αγώνα.

Με τις εξουθενωτικές προσπάθειες που η Δημητσάνα κατέβαλλε σε όλη την διάρκεια της Επανάστασης, όταν η Ελλάδα ελευθερώθηκε από τους Τούρκους, ο οικισμός βρέθηκε τελείως εξαντλημένος. Όταν η Ελλάδα ανακηρύχτηκε ελεύθερο κράτος, η πραγματικότητα για την Δημητσάνα ήταν απογοητευτική. Το βιβλίο του Γεωργίου Ι.Καρβελά αναφέρει τα εξής:

- από τις 400-500 οικοδομές της Δημητσάνας ήταν αμφίβολο αν κατοικούσαν οι 150
- ο παπάς χρόνια είχε να βαφτίσει παιδί και να παντρέψει ζευγάρι
- μόνο ένας φούρνος σωζόταν, αλλά επειδή είχε κλείσει και αυτός, ψωμί έφερναν από την Τρίπολη και πουλιόταν σε μπακάλικο
- το μοναδικό Δημοτικό σχολείο από εξατάξιο συρρικνώθηκε σε τριτάξιο με 64 μαθητές σύνολο
- το Γυμνάσιο-Λύκειο είχε μόνο 21 μαθητές

από τους τεχνίτες οικοδομικών εργασιών είχαν απομείνει μονάχα ένας σιδεράς και ένας ξυλουργός, που αναλάμβανε και γενικές εργασίες επισκευών-βαψιμάτων.

Η ΔΗΜΗΤΣΑΝΑ ΣΗΜΕΡΑ

Σήμερα, το χωριό έχει περίπου 350 μόνιμους κατοίκους τον χειμώνα που ασχολούνται κυρίως με τον τουρισμό, την γεωργία και την κτηνοτροφία και περισσότερους από 800 το καλοκαίρι. Το μεγαλύτερο ποσοστό του οικονομικά ενεργού πληθυσμού της Δημητσάνας ασχολείται στον τομέα των υπηρεσιών, ενώ ο τομέας της μεταποίησης είναι περιορισμένος. Μεγάλο μέρος του πληθυσμού αποτελείται από ηλικιωμένους.

Οι κάτοικοι της περιοχής που απασχολούνται στον πρωτογενή τομέα είναι κυρίως κτηνοτρόφοι, γεωργοί και μελισσοκόμοι. Τα παραγόμενα προϊόντα τους είναι λάδι, μέλι, δημητριακά, ψυχανθή και κτηνοτροφικά προϊόντα. Αρκετοί από αυτούς δραστηριοποιούνται ταυτόχρονα και σε άλλους τομείς κυρίως του τουρισμού και της οικοδομής. Αντίθετα, στα χωριά οι ελάχιστοι κάτοικοι είναι κυρίως κτηνοτρόφοι και γεωργοί με πολύ μικρά εισοδήματα.

Ο δευτερογενής τομέας περιλαμβάνει την μεταποίηση αγροτικών προϊόντων, κυρίως γαλακτοκομικών και την ζαχαροπλαστική, με την παρασκευή παραδοσιακών γλυκών. Διατηρείται ακόμα και μία μικρή βιομηχανία που κατασκευάζει πυρίτιδα.

Όσον αφορά στον τριτογενή τομέα των υπηρεσιών, τα τελευταία χρόνια παρουσιάζει ιδιαίτερη ανάπτυξη, καθώς η περιοχή έχει αξιοποιηθεί τουριστικά. Αρκετοί ξενώνες, ξενοδοχεία, ενοικιαζόμενα δωμάτια, ταβέρνες, εστιατόρια, καφενεία και καφετέριες συνθέτουν την εικόνα που παρουσιάζει κυρίως η έδρα του Δήμου, η Δημητσάνα. Πολλοί από τους κατοίκους είναι ιδιοκτήτες ή εργάζονται σε επιχειρήσεις του τουριστικού τομέα, οι οποίες έχουν συνεχώς ανοδική πορεία.

Την τελευταία εικοσαετία, η Δημητσάνα βρίσκεται στο επίκεντρο του τουριστικού ενδιαφέροντος, προσελκύοντας τουρίστες που καταφθάνουν από κάθε γωνιά της Ελλάδας και το εξωτερικό, όλες της εποχές του χρόνου. Οι οργανωμένες εκδρομές ιδιωτών, φορέων και σχολείων που επισκέπτονται την Δημητσάνα και το Υπαίθριο Μουσείο Υδροκίνησης, ιδίως τα Σαββατοκύριακα, δημιουργούν το αδιαχώρητο στην πόλη.

Εκτός από αυτήν την ανάπτυξη, που οφείλεται κυρίως στον τουρισμό, η σημερινή Δημητσάνα αποτελεί κέντρο συναλλαγών και ανεφοδιασμού των κατοίκων της περιοχής, αφού διαθέτει αρκετές υπηρεσίες και καταστήματα. Εκτός από την έδρα της Μητρόπολης Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως, η Δημητσάνα διαθέτει κέντρο υγείας, φαρμακείο, εφορία, ταχυδρομικό ταμιευτήριο, δύο τράπεζες (εθνική και αγροτική), αστυνομικό τμήμα,

σχολείο πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, αθλητικό σύλλογο, γήπεδο με πισίνα, κληροδοτήματα.

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΤΗΣ ΔΗΜΗΤΣΑΝΑΣ

1.2 Το κύριο χαρακτηριστικό του τύπου κατοικίας της Δημητσάνας είναι η πολυόροφη δομή της, με ένα ή δύο ορόφους στην ανηφοριά του εδάφους, οι οποίοι στην κατηφοριά γίνονται τρεις ή και τέσσερις-περιορισμένης βέβαια σε κάτοψη επιφάνειας-όπως αυτή προκύπτει από την εκάστοτε κλίση του εδάφους. Στους υπερκείμενους 1 ή 2 ορόφους, στις μεγαλύτερες οικοδομές, βρίσκονται οι κύριοι χώροι διαμονής των κατοίκων, ενώ στους υποκείμενους οι βοηθητικοί χώροι των αποθηκών και σταβλίσματος των ζώων.

Οι υπερκείμενοι όροφοι διαμονής, με προσπέλαση συνήθως από τον δρόμο της ανηφοριάς, επικοινωνούν μεταξύ τους με εσωτερικό κλιμακοστάσιο. Σε λίγες μόνο περιπτώσεις οι όροφοι διαμονής επικοινωνούν με εσωτερικό κλιμακοστάσιο και με τους υποκείμενους ορόφους των αποθηκών και του στάβλου, ενώ συνήθως η επικοινωνία τους είναι εξωτερική και υπαίθρια, είτε μέσω της αυλής, είτε μέσω του δρόμου της κατηφοριάς, στον οποίο πολλές φορές υπάρχει υπερκείμενη αυλή στο δρόμο της κατηφοριάς.

Στην πλειονότητά τους οι παραδοσιακές οικοδομές-κατοικίες έχουν αυστηρό ορθογώνιο σχήμα, με μικρότερη διαφορά μήκους των πλευρών στις μεγαλύτερες οικοδομές και μεγαλύτερη διαφορά στις μικρότερες. Σε κάτοψη οι υπερκείμενοι όροφοι:

- Στις μικρού μεγέθους οικοδομές περιλαμβάνουν μια σειρά χώρων διατεταγμένων στην κατά μήκος πλευρά του ορθογωνίου, στους οποίους η προσπέλαση πραγματοποιείται από έναν πλευρικό διάδρομο, όπου βρίσκεται και η είσοδος της κατοικίας.
- Ενώ, στις μεγάλης μεγέθους οικοδομές περιλαμβάνουν δύο σειρές χώρων διατεταγμένων με προσόψεις στις δύο κατά μήκος πλευρές του ορθογωνίου, στους οποίους η πρόσβαση εξασφαλίζεται από τον ενδιάμεσό τους κεντρικό διάδρομο. Στον κεντρικό αυτό διάδρομο υπάρχει και η είσοδος ή οι εισοδοί των κατοικιών, αν αυτές καταλαμβάνουν διαφορετικούς ορόφους.

Όταν οι όροφοι είναι δύο, η κουζίνα, το κλιμακοστάσιο και ο χώρος υγιεινής της κατοικίας, που αρχικά στεγαζόταν σε πρόκτισμα της αυλής και μεταγενέστερα προστέθηκε στην κάτοψη του ορόφου ή των ορόφων, βρίσκονται συνήθως σε μειονεκτική θέση.

Οι υποκείμενοι όροφοι, οι οποίοι συνήθως περιλαμβάνουν τις

αποθήκες, το στάβλο και τα συναφή, έχουν κατόψεις με τοίχους πέτρινους, οι οποίοι και διαμορφώνουν την κάτοψή τους, όπως αυτή προκύπτει από στατικούς λόγους στήριξης των υπερκείμενων ορόφων. Χαρακτηριστικό είναι ό,τι οι υποκείμενοι όροφοι για τις αποθήκες και το στάβλο καλύπτονται με πέτρινους θόλους, σε αντίθεση με την ξύλινη κατασκευή που καλύπτει ή και διαχωρίζει τους ορόφους της κύριας κατοικίας.

Η Δημητσάνα ως οικισμός, αποτελεί μνημείο της νεοελληνικής αρχιτεκτονικής. Είναι πρότυπο παραδοσιακού οικισμού με τεκμηριωμένη πλέον την αρχιτεκτονική του και ιστορική του αξία. Η αρχιτεκτονική της Δημητσάνας περιλαμβάνει τα λιθόκτιστα και πολυόροφα κτίριά της με τους ξύλινους εξώστες τους, όπως είναι ο πύργος Ξενιού, στον οποίο αναφέρεται και η πτυχιακή μας, το αρχοντικό του Αντωνόπουλου, του Καζάκου, του Παρασκευόπουλου κ.α.. Περιλαμβάνει επίσης τους ναούς της Μεταμόρφωσης, της Βλαχοπαναγιάς, του Αγίου Γεωργίου και του Αγίου Βασιλείου, που είναι χτισμένοι σε χαρακτηριστικούς αρχιτεκτονικούς τύπους, με πλούσια εσωτερική διακόσμηση και τοιχογραφίες και οι οποίοι αποτελούν άριστο δείγμα της παραδοσιακής λαϊκής αρχιτεκτονικής.

Τα σπίτια της βασίζονται στο πρότυπο της ορθογώνιας κάτοψης που προσαρμόζεται σχεδόν πάντοτε στη δυναμική του εδάφους με τον διαμήκη άξονά τους σχεδόν πάντα κάθετο στις ισοϋψείς καμπύλες. Το στενό τους μέτωπο είναι στραμμένο προς την θέα.

Η Δημητσάνα μοιάζει με σαμάρι ή και με πεταλούδα αν την δει κανείς από ψηλά. Διασχίζεται από ένα μόνο ασφαλτοστρωμένο δρόμο (<<δημοσιά>>), μήκους περίπου ενός χιλιομέτρου, που περνώντας από ένα μεγάλο γεφύρι πάνω από τη χαράδρα του χείμαρου Κάκκαβου, συνεχίζει ανηφορικά με στροφές και αφού φθάσει στο λαιμό των δύο λόφων αρχίζει να κατηφορίζει προς την άλλη πλευρά του χωριού. Δεξιά και αριστερά του δρόμου αυτού συγκεντρώνονται τα μαγαζιά και τα δημόσια κτίρια. Υπάρχουν δύο σημεία όπου ο δρόμος αυτός πλαταίνει, σχηματίζοντας δύο μικρές πλατείες. Οι πλατείες αυτές διαμορφώθηκαν στις αρχές του 20ου αιώνα.

Στο χωριό σύμφωνα με μελέτη του Ε.Μ.Π, διακρίνονται τέσσερις οικιστικές φάσεις :

- Η αρχική, εντός των τειχών της αρχαίας Τεύθιδας πόλη.
- Η επέκταση προς τα Βορειοανατολικά. Το κέντρο <<πλάτσα>> στα ιταλικά προέρχεται από την εποχή της Βενετοκρατίας και ήταν η πλατεία του Αγίου Γεωργίου. Ακόμα και σήμερα η περιοχή της Βορειοανατολικής Δημητσάνας ονομάζεται <<πλάτσα>>.
- Την περίοδο της ακμής της, τον 18ο και 19ο αιώνα γίνεται επέκταση προς τα δυτικά, νότια και ανατολικά, προς τον λόφο της Αγίας Παρασκευής. Το κέντρο μετατοπίζεται στον λαιμό μεταξύ των δύο λόφων, στη σημερινή <<Αγορά>> , όταν στις αρχές του 20ου αιώνα

διανοίγεται ο αμαξωτός δρόμος.

Τα οικοδομικά υλικά που χρησιμοποιούνται για το χτίσιμο είναι η πέτρα που υπάρχει σε αφθονία στις ορεινές περιοχές και συγκεκριμένα στη Δημητσάνα προμηθεύονται ξυλεία από το γειτονικό όρος Μαίναλο. Η πέτρα χρησιμοποιείται ακατέργαστη για τους τοίχους και χοντρολαξεμένη στα αγκωνάρια για τις γωνίες. Όμως και το ξύλο παίζει σημαντικό ρόλο στην λαϊκή οικοδομική. Το μεταχειρίζονται κυρίως για να κάνουν με αυτό ζώνες που δένονται με τα δοκάρια του πατώματος, σχηματίζοντας έτσι έναν οριζόντιο σκελετό ξύλινου οπλισμού που είναι ορατό σε όλη την επιφάνεια του κτιρίου. Οι εσωτερικοί τοίχοι γίνονται κυρίως από ξύλο και γέμισμα από αργιλώδη γη, πλασμένη με το χέρι και πέτρες ανάμεσα (τσατμάς). Εκεί όμως που φαίνεται η δεξιοτεχνία των λαϊκών ξυλοτεχνιτών είναι οι στέγες τα χαγιάτια και οι εξώστες.

Οι εξώστες είτε δεν υπάρχουν καθόλου είτε είναι μικροί, ενώ υπάρχουν και λίγες περιπτώσεις κλειστού εξώστη, όπως στη Βόρειο Ελλάδα, τα ονομαζόμενα <<σαχνισιά>> *. Σε ορισμένες περιπτώσεις κατασκευάστηκαν σπίτια πάνω από καλντερίμια, αφήνοντας ελεύθερη την διάβαση στους πεζούς, μέσω ενός ανοιχτού θόλου, το λεγόμενο <<διαβατικό>>. Τέτοια σπίτια υπάρχουν και σήμερα στην Δημητσάνα και είναι τα αρχοντικά Πισιμίση, Σοφή και Καζάκου.

Οι όγκοι των σπιτιών διαγράφονται αυστηροί με προσεγμένη κατασκευή στις ακμές, με αγκωνάρια απόλυτης ακρίβειας και με μικρά ανοίγματα για παράθυρα. Χαρακτηριστικά είναι τα τοξωτά υπέρθυρα, που αργότερα εξελίσσονται σε οριζόντια με μακρόστενα αγκωνάρια και με ανακουφιστικό τόξο.

Η κάλυψη των σπιτιών γίνεται με κεραμοσκέπαστη στέγη, που στηρίζεται σε ξύλινη κατασκευή. Οι στέγες είναι τρίριχτες, λόγω υψομετρικής διαφοράς στο πίσω μέρος του σπιτιού. Εκεί στο πίσω μέρος συνήθως βρίσκεται και το τζάκι.

ΤΟ ΤΥΠΙΚΟ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟ ΣΠΙΤΙ

Ο αρχιτεκτονικός τύπος σπιτιού αποτελείται από δύο ή τρεις ορόφους. Ο πάνω όροφος είναι η κύρια κατοικία και σε αυτόν οδηγεί συνήθως μία πέτρινη εξωτερική σκάλα. Η σκάλα καταλήγει σε ξύλινο χαγιάτι μπροστά από την πόρτα και ανεβαίνει παράλληλα στο μακρύ μέτωπο του σπιτιού και αντίθετα με την κλίση της πλαγιάς (από κάτω προς τα πάνω).

Μπαίνοντας στο σπίτι υπάρχει ένας στενός διάδρομος με τρεις συνήθως εσωτερικές πόρτες που οδηγούν στους τρεις κύριους χώρους που

είναι: μπροστά η <<καμαρούλα>> και από την μία πλευρά το <<χειμωνιάτικο>> και από την άλλη η <<σάλα>>. Σε διάφορα σημεία υπάρχουν επίσης πολύ μικρότεροι χώροι για κουζίνα ή άλλες χρήσεις. Οι τουαλέτες ήταν συνήθως έξω από το σπίτι. Τα χωρίσματα αποτελούνται από ελαφριά κατασκευή, από ξύλινα πηγάκια, σοβατισμένα με επίχρισμα που συνήθως περιέχει τρίχες από σκληρό μαλλί κατσίκας (μπαγδατί).

Η αυλή συνήθως είναι κλειστή, εσωτερική και περιτριγυρισμένη από ψηλό πέτρινο τοίχο για προστασία. Είναι ιδιαίτερα επιμελημένη, ορτανσίες, ντάλιες, τριανταφυλλίες και άλλα λουλούδια. Γενικά όμως προστάτευε την κύρια είσοδο του σπιτιού, στα παλαιότερα χρόνια από επιθέσεις και κλοπές και στα νεότερα χρόνια από ανεπιθύμητα βλέμματα.

Ήταν πολύ συνηθισμένη μέχρι τα νεώτερα χρόνια η εικόνα των γυναικών μέσα σε αυλές ή και έξω από αυτές, να πίνουν το καφεδάκι τους και να τρώνε λουκούμι ή βανίλλια συζητώντας τα τεκταινόμενα.

Η ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΔΙΑΡΥΘΜΙΣΗ

Το εσωτερικό των σπιτιών είναι σύνθεση από αρχαίους χώρους που οι διαστάσεις τους είναι προσαρμοσμένες στην ανθρώπινη κλίμακα. Ακόμη και στα πλούσια σπίτια οι χώροι υποδοχής δεν είναι υπέρμετρα μεγάλοι, για να μην ταράζουν την ατμόσφαιρα οικειότητας που την χαρακτηρίζει. Το τζάκι έχει ιδιαίτερη θέση μέσα στο σπίτι. Το πιο συνηθισμένο σχήμα του είναι αυτό που εξέχει στο δωμάτιο, με την καμινάδα ενσωματωμένη στον τοίχο.

Το τυπικό σπίτι στην Δημητσάνα είναι το ανωγοκάτωγο, πέτρινο, κεραμοσκέπαστο και μακρόστενο με τρίριχτη στέγη. Συνήθως περιλαμβάνει τέσσερις χώρους με τριμερή διάταξη:

-Η σάλα ή ο οντάς που βρίσκεται στο μεσημβρινό και χρησιμοποιείται ως ξενώνας.

-Το χειμωνιάτικο όπου βρίσκεται το τζάκι και λειτουργεί ως καθιστικό ή χώρος φαγητού.

-Η εμπατή, που είναι μικρός προθάλαμος και λειτουργεί ως χώρος εισόδου.

-Η καμαρούλα ή το κελάρι που συνήθως λειτουργεί ως μικρή αποθήκη ή ως δωμάτιο ύπνου.

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗΣ ΟΙΚΙΑΣ

Η παραδοσιακή κατοικία ως επί το πλείστον είναι διώροφη ή τριώροφη. Στο ισόγειο χωροθετούνται δευτερεύουσες χρήσεις γης όπως στάβλοι και αποθήκες. Ο όροφος στεγάζει την κοινωνική και ιδιωτική ζωή

της οικογένειας. Βασική δομική και λειτουργική σημασία σε όλους τους τύπους της παραδοσιακής κατοικίας διαδραματίζει το χαγιάτι.

ΤΑ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑ ΥΛΙΚΑ

Τα οικοδομικά υλικά που χρησιμοποιούνται για το χτίσιμο είναι η πέτρα που υπάρχει σε αφθονία στις ορεινές περιοχές και συγκεκριμένα στη Δημητσάνα προμηθεύονται ξυλεία από το γειτονικό όρος Μαίναλο. Η πέτρα χρησιμοποιείται ακατέργαστη για τους τοίχους και χοντρολαξεμένη στα αγκωνάρια για τις γωνίες. Όμως και το ξύλο παίζει σημαντικό ρόλο στην λαϊκή οικοδομική. Το μεταχειρίζονται κυρίως για να κάνουν με αυτό ζώνες που δένονται με τα δοκάρια του πατώματος, σχηματίζοντας έτσι έναν οριζόντιο σκελετό ξύλινου οπλισμού που είναι ορατό σε όλη την επιφάνεια του κτιρίου. Οι εσωτερικοί τοίχοι γίνονται κυρίως από ξύλο και γέμισμα από αργιλώδη γη, πλασμένη με το χέρι και πέτρες ανάμεσα (τσατμάς). Εκεί όμως που φαίνεται η δεξιοτεχνία των λαϊκών ξυλοτεχνιτών είναι οι στέγες τα χαγιάτια και οι εξώστες.

Η πέτρα και το ξύλο είναι υλικά που χρησιμοποιεί ο άνθρωπος για την κατασκευή των κατοικιών του από τα πολύ παλιά χρόνια μέχρι σήμερα και αυτό παρά το γεγονός της μεγάλης κυριαρχίας στις μέρες μας υλικών, όπως το τσιμέντο και ο σίδηρος, αλλά και άλλων νέων τεχνολογιών. Η εμπειρία που συσώρευσε ο άνθρωπος με το πέρασμα των αιώνων του επέτρεψε να δημιουργήσει κατασκευές από πέτρα και ξύλο, που ακόμη και σήμερα θαυμάζουμε, όχι μόνο από την αρχιτεκτονική, αλλά από στατική και οικοδομική άποψη.

ΒΑΡΒΑΡΙΤΕΣ-ΠΥΡΣΟΓΙΑΝΝΙΤΕΣ ΚΑΙ ΛΑΓΚΑΔΙΝΟΙ ΜΑΣΤΟΡΟΙ

1.3 Τα παραδοσιακά κτίρια είναι στο σύνολό τους σχεδόν κατασκευασμένα από φέρουσα τοιχοποιία που συμπληρώνεται από ξύλινα δομικά στοιχεία. Η κατασκευή τους ήταν τις περισσότερες φορές εμπειρική και γινόταν από τεχνίτες οι οποίοι είχαν πλήρη αντίληψη της κατασκευής και βαθιά γνώση των χρησιμοποιούμενων υλικών. Τα σπίτια κτίστηκαν κατά κανόνα από Λαγκαδινούς μαστόρους, που κυριάρχησαν σε όλο το Μωριά κατά τον 19ο αιώνα. Όμως, πριν από το 1821 πολλά σπίτια είχαν κτιστεί από Βαρβαρίτες (από το χωριό Αγία Βαρβάρα των Καλαβρύτων). Χαρακτηριστικό των Βαρβαριτών σπιτιών είναι οι <<ξυλοδεσιές>> που χρησιμοποιούνταν για να <<δέσουν>> οι πέτρες και να είναι σταθερότεροι οι τοίχοι, αφού εκείνη την εποχή το συνδετικό υλικό ήταν απλή χωματένια λάσπη. Ασβέστης που παραγόταν στα καμίνια της περιοχής, άρχισε να χρησιμοποιείται μετά το 1821. Οι περισσότεροι

Βαρβαρίτες μετά την απελευθέρωση άρχισαν να εργάζονται στα κτήματα Κορινθίας και Αργολίδας, αφήνοντας τις οικοδομικές εργασίες στους Λαγκαδινούς αλλά και στους Σερβαίους (χωριό Σέρβου, κοντά στα Λαγκάδια). Μερικά όμως κτίρια όπως: ο πύργος Ξενιού, το αρχοντικό του Αντωνόπουλου και το παλαιό Γυμνάσιο έχουν κτιστεί είτε εξ'ολοκλήρου είτε μερικά μόνο περίτεχνα στοιχεία τους όπως οι πορτοσιές με τους κυκλόκυρτους κυματισμούς, από τους φημισμένους Πυρσογιαννίτες μαστόρους, που οι πλούσιοι άρχοντες της εποχής καλούσαν να έρθουν από την περιοχή της Κόνιτσας στην Ήπειρο. Τέτοια θυρώματα υπάρχουν μόνο στην Δημητσάνα στα αρχοντικά Ξενιού και Αντωνόπουλου.

Η παρουσία τεχνιτών από την Πυρσόγιαννη επιβεβαιώνεται από την επιγραφή που υπάρχει σε μαρμάρινη πλάκα στη νότια πλευρά του καμπαναριού του Αγίου Χαραλάμπους αλλά και σε σκαλιστή πέτρα, εντοιχισμένη στον Ανατολικό τοίχο της Αγίας Κυριακής. Οι Πυρσογιαννίτες είχαν τεράστια φήμη για την τέχνη τους στο λάξευμα της πέτρας και για τις καμάρες που μπορούσαν να κατασκευάσουν, λόγω της εμπειρίας τους στην κατασκευή των φημισμένων ηπειρωτικών γεφυριών. Κάθε τεχνίτης κατασκεύαζε ένα ή δύο το πολύ αγκωνάρια την ημέρα!

Για να εξασφαλιστεί μεγαλύτερη αντοχή των τοίχων, ενσωματώνονται εμφανείς ξυλοδεσιές με <<κλάπες>>, (ξύλα με κομμάτο από την διχάλα του κλαδιού), τοποθετημένα εγκάρσια στους τοίχους, που συγκρατούσαν εσωτερικές και εξωτερικές ξυλοδεσιές. Οι <<κλάπες>> εξείχαν από τους τοίχους και οι εξοχές αυτές ονομάζονταν <<λύκοι>>. Οι <<λύκοι>> μείωναν την αισθητική των σπιτιών και γ'αυτό σε πολλά σπίτια τα έκοβαν, με επικίνδυνες συνέπειες στην στατική τους. Αργότερα, αντί των ξύλινων <<κλαπών>> με τους ακαλαίσθητους <<λύκους>> άρχισαν να χρησιμοποιούνται σιδερένιες ενισχυτικές λάμες, τα <<τζινέτια>>. Σε νεώτερες κατασκευές χρησιμοποιούσαν και <<άλπιζες>>, δηλαδή σιδερένιες βέργες που διεισδύουν από την μία πλευρά του σπιτιού και φθάνουν μέχρι την απέναντι, κρατώντας σε σταθερή απόσταση τους τοίχους, ιδιαίτερα στις περιπτώσεις σεισμών. Σίδερο χρησιμοποιούσαν κυρίως στα αρχοντικά, σε φουρούσια και κιγκλιδώματα εξωστών, σε υπέρθυρα και σε άλλα επιμέρους δομικά στοιχεία. Για την μεγαλύτερη αντοχή των τοίχων χρησιμοποιούσαν κονιάματα με ασβέστη και τριμμένο κεραμίδι, το ονομαζόμενο <<κουρασάνι>>, για τις καλύτερες κατασκευές, ή πηλός χωρίς ή με ελάχιστο ασβέστη, για τις παλαιότερες και τις φτωχότερες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΠΥΡΓΟΥ

2.1 Ο Πύργος Ξενιού είναι το ψηλότερο πέτρινο κτίριο όχι μόνο στην Αρκαδία, αλλά και σε ολόκληρη την Πελοπόννησο. Κατασκευάστηκε από Πυρσογιαννίτες και Λαγκαδινούς χτίστες το 1850. Ανακαινίσθηκε πλήρως το 2002 από τον Ε.Ο.Τ. Σύμφωνα με μαρτυρίες των ντόπιων, η δημιουργία του ξεκινά από τα μέσα του 1880, όπου ο πλούσιος σταφιδέμπορας της Πάτρας Κουκουζής, που ταξίδευε σε όλη την Ελλάδα, γοητεύθηκε από την μαγεία της Δημητσάνας και αποφάσισε να ριζώσει στο όμορφο κεφαλοχώρι. Εκείνη την εποχή το χωριό ήταν κέντρο του εμπορίου και των γραμμάτων. Έτσι λοιπόν παρήγγειλε ένα σπίτι που να ξεχωρίζει μέσα σε όλο το χωριό. Οι τεχνίτες της πέτρας έκαναν θαύματα εκείνη την εποχή, υψώνοντας στιβαρά πολυόροφα σπίτια, αρχοντικά με χαγιάτια και ψηλά ξύλινα ταβάνια.

Εικόνα 1: ο Πύργος Ξενιού, στη σημερινή του κατάσταση

Εικόνα 2: ξύλινη επιγραφή στη είσοδο

Οι φημισμένοι Πυρσογιαννίτες και Λαγκαδινοί χτίστες έδιναν τον καλύτερό τους εαυτό για το χτίσιμο αυτών των σπιτιών, καθώς οι ιδιοκτήτες τους, που ήταν πλούσιοι έμποροι και βιοτέχνες, δαπανούσαν μεγάλα ποσά για την αποπεράτωσή τους. Έτσι οι χτίστες έβαλαν όλη τους την μαστοριά και το 1850 έχτισαν αυτό το μοναδικό πενταόροφο κτίριο στην Ελλάδα, φτιαγμένο με την παραδοσιακή αρχιτεκτονική. Το αρχοντικό του Κουκουζή πήρε το δικό του όνομα στο χωριό.

Ονομάστηκε <<Πύργος του Ξενιού>> , από έναν απόγονο της οικογένειας, τον Πολυξένο (Ξενιό) Παλλαμήδη, γραμματέα του Ειρηνοδικείου Δημητσάνας , που το κληρονόμησε αργότερα. Αρκετοί είναι αυτοί που πιστεύουν ότι η ονομασία αυτή προήλθε από το γεγονός ότι ο ιδιοκτήτης του δεν ήταν από την Δημητσάνα και συνεπώς <<Πύργος του Ξενιού>> σημαίνει του "ξένου" , εκ του αρχαίου Ξένιου Διός. Ήταν θεσμός για τους αρχαίους να υποδέχονται και να περιποιούνται τους ξένους στο σπίτι τους. Πίστευαν ιδιαίτερα στην ιδέα της φιλοξενίας και την θεωρούσαν ηθικό χρέος και ιερό κανόνα των θεών (προστάτης ο Ξένιος Ζευς). Γι' αυτό και οι ξένοι, ως σταλμένοι από τους θεούς, θεωρούνταν πρόσωπα ιερά, τιμημένα και σεβαστά.

Εικόνα 3: άποψη των παραδισιακών κτιρίων της Δημητσάνας

Το αρχοντικό αυτό ήταν εξωπραγματικών διαστάσεων για την εποχή του. Έχει ύψος 18 μέτρα (όσο και μια σημερινή εξαόροφη πολυκατοικία). Στο ισόγειο το πάχος των τοίχων του είναι 1,40 μέτρα ενώ στον τελευταίο όροφο είναι 0,80 μέτρα. Διέθετε ιδιαίτερο χώρο για τα ζώα (στάβλο) ενώ όλα τα σπίτια της εποχής στέγαζαν τα ζώα στο ισόγειό τους. Έχει πέντε ορόφους και εμβαδόν 520 τ.μ ενώ τα συνηθισμένα σπίτια της εποχής ήταν διώροφα ή τριώροφα (με την κλίση του εδάφους) και είχαν εμβαδόν από 50-120 τ.μ. Ακόμη και τα μεγαλύτερα αρχοντικά της εποχής δεν υπερέβαιναν ποτέ τους 4 ορόφους και τα 250 τ.μ

Υπάρχουν πολλοί θρύλοι για την κατασκευή του τεράστιου για την εποχή εκείνη κτιρίου. Λέγεται ότι κάψανε 40 καμίνια σβέστη (κάθε καμίνι ήταν 600 καντάρια) για αυτό το αρχοντικό ενώ για τα συνηθισμένα <<έκαιγαν>> 2-3 καμίνια. Λένε ακόμη ότι <<έσκασαν 250 μουλάρια>>, από αυτά που κουβαλούσαν τις πέτρες και τα άλλα υλικά. Οι μάστοροι ήταν τόσοι πολλοί, που έτρωγαν ένα βόδι κάθε μέρα!

Ο Κουκουζής λοιπόν που διέμενε στην Πάτρα και ταξίδευε σε όλη την Ευρώπη έβλεπε τα μεγάλα κτίρια των ευρωπαϊκών πρωτευουσών και θέλησε να κατασκευάσει ένα αντίστοιχο κτίριο και στην πατρίδα του. Το ονειρό του ολοκληρώθηκε το 1850 ή 1851, όπως αποδεικνύεται από το σκαλιστό υπέρθυρο στην αυλόπορτα και από τις σφυρηλάτες πινακίδες στα σιδερένια κάγκελα των εξωστών.

Το κτίριο γνώρισε μεγάλες δόξες τον 19ο αιώνα, αφού οι πλούσιοι ιδιοκτήτες του παρέθεταν συχνά δείπνα και δεξιώσεις στους αριστοκράτες άρχοντες και εμπόρους εκείνης της εποχής. Μάλιστα, όταν ο βασιλιάς Γεώργιος ο Α' είχε επισκεφθεί την περιοχή στις αρχές του 20ου αιώνα, σε αυτό το αρχοντικό είχε φιλοξενηθεί.

Ο Κώστας Κουκουζής δεν είχε απογόνους και έτσι το κτίριο περασε σε διάφορους κληρονόμους, μεταξύ των οποίων και ο Πολυξένος

Παλλαμήδης (Ξενιός) στις αρχές του 20ου αιώνα. Πριν από τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, το κτίριο είχε εγκαταλειφθεί και κατά την περίοδο του ανταρτοπολέμου χρησιμοποιήθηκε σαν καταφύγιο από πολλούς <<ανταρτόπληκτους>>. Στην συνέχεια χρησιμοποιήθηκε σαν κατοικία και ιατρείο του γιατρού-θρύλου της Δημητσάνας Βασίλειου Κιούση, μέχρι τα μέσα του 1970, οπότε εγκαταλείφθηκε και πάλι. Μετά από ενέργειες της Αδελφότητας Δημητσανιτών, το κτίριο δωρήθηκε στην αδελφότητα, από τους σημερινούς κληρονόμους που διαμένουν στο Βέλγιο. Το 1996, ο ΕΟΤ ζήτησε το κτίριο από την Αδελφότητα Δημητσανιτών, προκειμένου να το μετατρέψει σε ξενώνα και να το εκμεταλλευτεί για 10 χρόνια.

Οι εργασίες αναπαλαίωσης αποδείχθηκαν χρονοβόρες και πολύπλοκες καθώς το διατηρητέο κτίριο έπρεπε να διατηρήσει ανέπαφο τον παλιό του χαρακτήρα και τα αρχιτεκτονικά του στοιχεία. Μόλις που επετρέπει από την Διεύθυνση Νεοτέρων Μνημείων του Υπουργείου Πολιτισμού να κατασκευαστούν τα στοιχειωδώς απαραίτητα μπάνια και η κεντρική θέρμανση! Η αποκατάσταση των ταβανιών και των εσωτερικών τοίχων έγινε από ειδικούς τεχνίτες και αγιογράφους. Για την στερέωση της τοιχοποιίας χρειάστηκε να γίνουν χιλιάδες τσιμεντοενέσεις στα τεραστίων διαστάσεων τοιχεία του. Έτσι οι εργασίες αναπαλαίωσης κράτησαν πάνω από 6 χρόνια, μέχρι και το 2002, οπότε η Αδελφότητα Δημητσανιτών ζήτησε από τον ΕΟΤ να μην εξασκήσει το δικαίωμα χρήσης του για τα επόμενα 4 χρόνια, όπως είχε δικαίωμα, να της το παραχωρήσει και πάλι, προκειμένου αυτή να το <<εκμεταλλευτεί>>, πάντοτε όμως σαν ξενώνα.

2.2 Η ΕΠΕΜΒΑΣΗ ΤΟΥ ΕΟΤ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΕΣ ΕΠΕΜΒΑΣΕΙΣ:

α)Επιδιόρθωση φέροντος οργανισμού

-Επιδιορθώθηκε η ρωγμή του βόρειου τοίχου με συρραφή, τσιμεντοενέσεις και μεταλλικούς σφικτήρες.

-Αντικαταστάθηκαν όλα τα σπασμένα λίθινα πρέκια θυρών και παραθύρων.

-Αποκαταστάθηκε το ξύλινο σενάζ πάνω στο οποίο εδράζεται η στέγη.

-Εξυγιάνθηκαν όλοι οι πέτρινοι θόλοι από την πάνω τους μεριά.

β)Νέες επεμβάσεις στον φέροντα οργανισμό

-Έγιναν περιορισμένες επεμβάσεις κυρίως για την δημιουργία νέων χώρων (παταριών, λουτρών κ.λ.π.). Σε ορισμένους χώρους κατασκευάστηκαν περιορισμένες πλάκες οπλισμένου σκυροδέματος στη θέση όπου τοποθετούνται τα λουτρά και σε άλλους η δημιουργία ξύλινων

δίσκων με δοκούς πατωμάτων.

-Ορισμένοι νέοι διαχωριστικοί τοίχοι κατασκευάστηκαν από φέρουσα ξυλοκατασκευή . Για την επικοινωνία των χώρων του ισογείου με τον α΄ όροφο προβλέπεται η αφαίρεση περιορισμένου τμήματος του υπάρχοντος πέτρινου θόλου.

Γενικά έγινε προσπάθεια να κρατηθεί με ελάχιστες επεμβάσεις ο υπάρχον φέρον οργανισμός του κτιρίου.

γ) Ξυλουργικές εργασίες

-Δάπεδα: επανακατασκευάστηκαν όλα τα ξύλινα δάπεδα, με σουηδική ξυλεία, αφού πρώτα εξυγιάνθηκαν και ενισχύθηκαν όλα τα φέροντα ξύλινα δοκάρια των πατωμάτων.

-Κουφώματα: επανακατασκευάστηκαν όλα τα κουφώματα του σπιτιού (πόρτες, παράθυρα) με σουηδική ξυλεία, σύμφωνα με τα υπάρχοντα πρότυπα . Σε ορισμένες εσωτερικές πόρτες κρατήθηκαν οι υπάρχουσες ξύλινες κάσσες (όσες ήταν σε καλή κατάσταση) και αντικαταστάθηκαν μόνο τα θυρόφυλλα.

-Σκάλες: ξανακατασκευάστηκαν σύμφωνα με τα σχέδια και τα υπάρχοντα πρότυπα.

-Ψευδοροφές: συντηρήθηκαν αυτές που υπάρχουν, σύμφωνα με την μελέτη. Μερικές πλήρως κατεστραμμένες επανακατασκευάστηκαν σύμφωνα με τα υπάρχοντα πρότυπα.

-Ντουλάπια: έγιναν από μασίφ σουηδική ξυλεία σύμφωνα με τα σχέδια.

δ) Σιδηρουργικές εργασίες

-Συντηρήθηκαν οι υπάρχοντες σιδερένιοι εξώστες και επανακατασκευάστηκε ένας τέταρτος εξώστης που έλειπε από τον α΄ όροφο.

ε) Επιχρίσματα

-Εξωτερικά: συντηρήθηκαν, έγινε καθαρισμός με νεροβολή και συμπληρώθηκε τοπικά το υπάρχον αρμολόγημα από κουρασάνι.

-Εσωτερικά: γενικά χρησιμοποιήθηκε το τριπτό επίχρισμα. Αποξηλώθηκαν και ανακατασκευάστηκαν όλοι οι σοβάδες εκτός από τα δύο μεγάλα δωμάτια των β΄ και γ΄ ορόφων και από τους έξω από αυτά κοινόχρηστους χώρους, που έχουν πορσελάνινα επιχρίσματα με ζωγραφική ψευδομαρμάρου. Τα επιχρίσματα των χώρων αυτών επιδιορθώθηκαν και κάποια επανακατασκευάστηκαν με τον ίδιο τρόπο από ειδικό τεχνίτη.

στ) Επιστέγαση

-Έγινε με βυζαντινά κεραμίδια υπόλευκου χρώματος. Η στέγη είναι

θερμομονωμένη και στεγανωμένη.

ζ) Επενδύσεις-Επιστρώσεις

-Δάπεδα: είναι ξύλινα, στα wc και τα ντους τα δάπεδα και οι τοίχοι επενδύθηκαν με πλακίδια κεραμικά.

-Τοίχοι: στα δωμάτια, στις περιοχές των κρεβατιών έγιναν περιορισμένες ξύλινες επενδύσεις.

Η ΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΠΕΜΒΑΣΗ ΤΟΥ ΕΟΤ

Ο πύργος Ξενιού επισκευάστηκε και έγιναν οι απαραίτητες εσωτερικές τροποποιήσεις ώστε να μετατραπεί σε τουριστικό κατάλυμα Α΄τάξης. Δεδομένου ότι μερικοί από τους χώρους του κτιρίου είναι μεγάλων διαστάσεων, οι χώροι αυτοί αντί να μετατραπούν σε δωμάτια ξενώνα διαρρυθμίστηκαν σε επιπλωμένα διαμερίσματα.

Στο ισόγειο δημιουργήθηκε ένα τετράκλινο μονόχωρο επιπλωμένο διαμέρισμα σε δύο στάθμες, με πατάρι ξύλινο, όπου τοποθετήθηκε ο χώρος ύπνου και το μπάνιο. Στο υπόλοιπο τμήμα του ισογείου τοποθετήθηκε το γραφείο της διαχείρισης και σε δεύτερη στάθμη οι βοηθητικοί χώροι λεβητοστασίου και η λινόθηκη με το πλυντήριο.

Στον α΄όροφο η διαρρύθμιση των χώρων του Πύργου έγινε ως εξής: ένα δίκλινο δωμάτιο με ντουζ και ένα τετράκλινο επιπλωμένο διαμέρισμα δύο χώρων. Η παλιά δεξαμενή μετατρέπεται σε κουζίνα και ντουζ του διαμερίσματος. Στο βορειοδυτικό τέταρτο του πύργου όπου βρίσκεται το κλιμακοστάσιο δημιουργήθηκε η διάνοιξη του θόλου του δαπέδου ώστε να επιτευχθεί επικοινωνία με τους χώρους του ισογείου. Στο χώρο κάτω από την αυλή της κύριας εισόδου του β΄ορόφου, που στεγάζεται με θόλο, τοποθετήθηκε το παρασκευαστήριο και ο χώρος πρωινού. Για να επιτευχθεί αυτό ο χώρος στεγανώθηκε και κλείστηκε η ανατολική πλευρά του με γυάλινο πέτασμα. Ο χώρος αυτός λόγω του ύψους διαιρέθηκε σε δύο στάθμες. Ο βράχος της νότιας πλευράς του χώρου λαξεύτηκε σημειακά για να δημιουργηθούν καθιστικά για το πρωινό. Κάτω από το παρασκευαστήριο του πρωινού τοποθετήθηκε η δεξαμενή καυσίμων.

Στον β΄όροφο, που είναι ο χώρος της κύριας εισόδου και των χώρων υποδοχής κατασκευάστηκε η είσοδος και το κλιμακοστάσιο, ο χώρος της reception, το σαλόνι και δύο δωμάτια ξενώνα, με ιδιαίτερο ντουζ ένα τρίκλινο και ένα δίκλινο.

Στον γ΄όροφο, το μεγάλο βορειοανατολικό δωμάτιο μετατράπηκε σε μονόχωρο επιπλωμένο διαμέρισμα τριών – τεσσάρων κλινών. Ακόμα κατασκευάστηκε μία σουίτα τεσσάρων κλινών και ένα δωμάτιο δίκλινο με ντουζ.

Συνολική δυναμικότητα: δύο μονόχωρα επιπλωμένα δωμάτια
σύνολο κλινών 8

Περιλαμβάνει τα εξής:

ένα δίχωρο επιπλωμένο διαμέρισμα

μία σουίτα

ένα τρίκλινο δωμάτιο με ντουζ

τρία δίκλινα δωμάτια με ντουζ

δηλαδή, τρία επιπλωμένα διαμερίσματα, μία σουίτα και τέσσερα δωμάτια
ξενώνα. Συνολική δυναμικότητα κτιρίου: 25 κλίνες.

ΤΥΠΟΛΟΓΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΟΥ ΠΥΡΓΟΥ "ΞΕΝΙΟΥ"

2.3 Στο συγκεκριμένο κτίριο ο όροφος και το ισόγειο έχουν είσοδο από τον δρόμο και φαίνονται και τα δύο ως ισόγειο, γιατί η πόρτα του α' ορόφου είναι σε άλλη πλευρά και είναι ισόγεια γιατί βρίσκεται σε υψηλότερο επίπεδο. Στη νότια πλευρά του κτιρίου υπάρχει εξωτερικά μία ξύλινη αυλόπορτα καθώς και άλλη μία εσωτερική μικρότερη. Σε αυτή την πλευρά του υπάρχει μια μικρή αυλή που είναι περιφραγμένη με μία μικρή πέτρινη μάντρα. Το αρχοντικό έχει σχήμα τετράπλευρο και παχείς τοίχους που φθάνουν περίπου τα 0,60 με 0,80 εκατοστά του μέτρου. Το κτίριο έχει τετραγωνική κάτοψη. Η στέγη είναι τετράριχτη με μικρό οριζόντιο κορφιά και τα κεραμίδια είναι βυζαντινά. Οι πέτρες είναι τετράγωνα και ακατέργαστες. Σε ορισμένα σημεία είναι λίγο πελεκημένες και συνδέονται μεταξύ τους με ασβεστοκονίαμα (δηλαδή με λάσπη από ασβέστη και άμμο). Ο παχύς τοίχος εσωτερικά έχει περίπου διαστάσεις 70 με 90 εκατοστά του μέτρου, έχει γεμιστεί με ακατέργαστες πέτρες και λάσπη. Οι τοίχοι έχουν πολλά ανοίγματα και κουφώματα, δηλαδή πόρτες ενίοτε και παραπόρτια καθώς και αρκετά παράθυρα στους ορόφους για να φωτίζονται καλά τα δωμάτια. Επίσης υπάρχουν πολλοί εξώστες ξύλινοι με σιδερένια κάγκελα. Μετά την ανακαίνιση, έγιναν κάποιοι νέοι εξώστες για να είναι στιβαρότεροι και να αντέχουν περισσότερο στον χρόνο. Τα κουφώματα έχουν παραλληλόγραμμο σχήμα. Στο πάνω μέρος έχουν καμάρα (καμπύλο τόξο) που είναι φτιαγμένο με καλά πελεκημένες πέτρες. Αυτό γίνεται για να ανακουφίζεται το βάρος που πιέζει το επιστύλιο του παραθύρου ή της πόρτας. Στο κενό που δημιουργείται και μοιάζει με μικρή καμάρα υπάρχει ένας φεγγίτης που κλείνεται με μία μικρή τζαμαρία και πελεκημένες πέτρες. Οι πόρτες και τα θυρόφυλλα των παραθύρων είναι δίφυλλα. Τα παράθυρα έχουν γρίλιες και εξωτερικά έχουν δίφυλλα παραθυρόφυλλα χωρίς τζάμια. Χρησιμεύουν για να προστατεύουν το σπίτι από τον κρύο τον χειμώνα.

Αξιοπρόσεκτο είναι το κελάρι του σπιτιού στον υπόγειο χώρο. Διαθέτει μία μοναδική θολωτή τραπεζαρία με έναν τοίχο λιθόχτιστο, δύο

τοίχους από βράχο και έναν από γυαλί. Παλιά στο υπόγειο αποθήκευαν το κρασί σε βαγένια γιατί ο θόλος διατηρεί υγρασία και μικρή θερμοκρασία. Υπάρχει επίσης πατάρι για αποθήκευση διαφόρων προϊόντων σε κασόνια και πιθάρια. Υπάρχει ακόμη και ξεχωριστή αποθήκη σανών και αχύρων για τα ζώα (αχυρώνας). Όταν λειτουργούσε ο ξενώνας ο χώρος αυτός είχε διαμορφωθεί σε δωμάτιο υπηρεσίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΥΛΙΚΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ

Η οικοδομική τεχνική του αρχοντικού είναι βασισμένη στην λιθοδομία και την ξυλουργική που συνεπάγεται ότι τα βασικά υλικά κατασκευής είναι η πέτρα και το ξύλο. Είναι υλικά προερχόμενα από το φυσικό περιβάλλον. Την πέτρα και την ξυλεία την εξασφαλίζουν από γειτονικά εδαφη και περισσότερο από το όρος Μαίναλο που είναι πηγή “τροφής” για την ορεινή Αρκαδία και φροντίζουν να την εξωρυνγείουν κατευθείαν μέσα από τη γη, διότι είναι πιο ανθεκτική από αυτήν που είναι εκτεθειμένη στον ήλιο. Πρόκειται για σκληρή, κιτρινόλευκη, ασβεστολιθική πέτρα που ονομάζεται **προβατίνα**. Στο πυργόσπιτο του Ξενιού, η προβατίνα έχει χρησιμοποιηθεί στα αγκωνάρια.

ΕΥΛΕΙΑ

3.1 Την ξυλεία την προμηθεύτηκαν όπως προαναφερθήκαμε από το γειτονικό βουνό Μαίναλο. Για να κατασκευάσουν τον σκελετό της στέγης, τα φύλλα των κουφωμάτων και τα πατώματα χρησιμοποίησαν ξύλα από δρυ, κέδρο και έλατο.

ΤΟΙΧΟΠΟΙΑ

3.2 Η τοιχοποιία είναι λίθινη και εξωτερικά ανεπίχριστη. Οι ξύλινες ενισχύσεις είναι από δρυ. Για την κατασκευή της τοιχοποιίας χρησιμοποίησαν ντόπιες ασπριδερές πέτρες, το βολάρι και την προβατίνα. Το πλάτος της λιθοδομής κυμαίνεται στα 90 με 100 εκατοστά στη βάση των κτισμάτων και 50 με 70 εκατοστά στην κορυφή τους. Οι ξυλοδεσιές είναι 10 εκατοστά και συνδέονται μεξύ τους με τις παρειές της λιθοδομής κατά διαστήματα του ενός μέτρου με άλλα κάθετα ξύλα, τους λύκους ή τις κλάπες. Έτσι εξασφαλίζεται καλύτερη συμπεριφορά της τοιχοποιίας στην κατανομή των φορτίων ή σε επερχόμενο σεισμό, γιατί η λιθοδομή συμπεριφέρεται θαυμάσια σε θλιπτικές καταπονήσεις. Έχει δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στις γωνίες της οικοδομής. Έχουν λαξευτεί τα αγκωνάρια στα πρέκια, στις ποδιές θυρών και παραθύρων στους λαμπάδες και στα ανακουφιστικά τόξα, τα **κουφοκαμαρέτα**.

ΠΑΤΩΜΑ

3.3 Το πάτωμα αποτελείται από τα πατερά με διαστάσεις 12*20 εκατοστά. Είναι τοποθετημένα εγκάρσια ως προς τον μεγάλο άξονα του κτιρίου ανά 50 με 60 εκατοστά από τοίχο σε τοίχο. Στη στάθμη του ισογείου τα πατερά φωλιάζονται στον τοίχο ενώ ταυτόχρονα εδράζονται στο μέσο του ανοίγματος πάνω σε ένα εγκάρσιο ξύλινο δοκάρι (20*20 εκατοστά), το οποίο στη μία άκρη είναι φωλιασμένο στον τόχο και στην άλλη άκρη είναι σφηνωμένο στο βράχο. Στο ενδιάμεσο το δοκάρι εδράζεται μέσω ξύλινου μαξιλαριού σε ξύλινο υποστήλωμα 10*10 εκατοστά. Πάνω στα πατερά είναι καρφωμένες βαριές σανίδες πάχους 4 εκατοστών και πλάτους 30 εκατοστών, οι οποίες διαμορφώνουν το τελικό δάπεδο. Στο επίπεδο του πρώτου ορόφου, η λιθοδομή σχηματίζει πατούρα 30 εκατοστών στην οποία εδράζεται ξύλινος περιμετρικός στρωτήρας 7*7 εκατοστά.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ ΤΟΙΧΟΙ

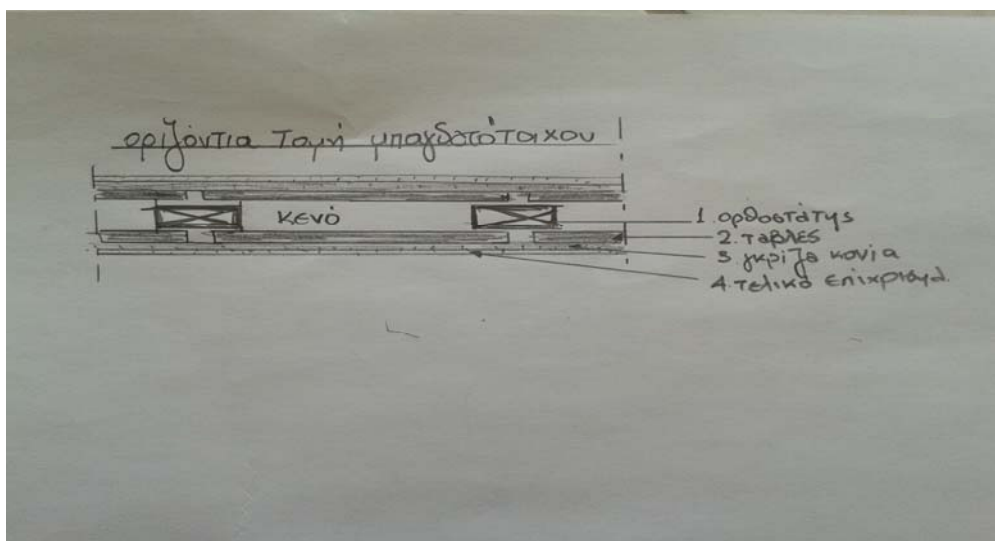
3.4 Οι εσωτερικοί τοίχοι διακρίνονται στο μπαγδατί και στον τσατμά. Ο τσατμάς είναι πιο ισχυρός από το μπαγδατί και στον πύργο του Ξενιού βρίσκεται πάνω από τους λιθοστρωμένους τοίχους προκειμένου να μεταφερθούν φορτία του πατώματος ή της στέγης στο έδαφος. Επομένως λειτουργεί και ως **φέρων τμήμα**. Στον τσατμά κατασκευάζεται πρώτα ένας ξύλινος σκελετός από ορθοστάτες, οριζόντια στοιχεία και διαγώνια (πάχους μεταξύ 8 και 11 εκατοστών τα πρώτα και 5 εκατοστά τα διαγώνια) που καρφώνονται μεταξύ τους. Τα κενά γεμίζονται με πέτρες και από πάνω έχει περαστεί η παχιά γκρίζα κονία.

Οι εσωτερικοί τοίχοι του σπιτιού είναι στην πλειοψηφία τους, από μπαγδατί. Δηλαδή, πάνω στα κατακόρυφα φέροντα στοιχεία καρφώνονται οριζόντιες τάβλες οι οποίες επιχρίονται με παχιά γκρίζα, “τσιμεντοειδή” κονία και από πάνω περνιέται το τελικό επίχρισμα. Η κατασκευή αυτή επαναλαμβάνεται δύο φορές εκατέρωθεν του ορθοστάτη. Δηλαδή, ο τοίχος αποτελείται από δύο επιφάνειες που περικλείουν τον ορθοστάτη και στο ενδιάμεσο υπάρχει κενό.

Στις εσωτερικές λιθοδομές της πρώτης και δεύτερης στάθμης χρησιμοποιούνται εντελώς άμορφες πέτρες και ως κονίαμα ένα μίγμα λάσπης και ασβέστη, όπου ο τελευταίος δεν έχει διαλυθεί καλά και διακρίνεται σε σβώλους. Προφανώς αυτή η κατασκευή είναι πολύ ευτελέστερη από εκείνη των εξωτερικών τοίχων, ωστόσο δεν εμφανίζονται σοβαρές ζημιές.

Τρεις από τους τοίχους του σπιτιού είναι τσατμάδες. Αυτοί είναι στην

τρίτη στάθμη ο βόρειος και ο δυτικός της κουζίνας και στην τέταρτη ο διαχωριστικός μεταξύ του Βορειοδυτικού και Βορειοανατολικού δωματίου. Οι τρεις αυτού τοίχοι υποστηρίζονται από αντίστοιχους πέτρινους στις υποκείμενες στάθμες. Στον τσατμά φτιάχνεται πρώτα ένας ξύλινος σκελετός (στην περίπτωση μας από δρυ) από ορθοστάτες, οριζόντια στοιχεία και διαγώνια (πάχους μεταξύ 8 και 11 εκατοστά τα πρώτα και 7 έως 5 τα διαγώνια), που καρφώνονται μεταξύ τους. Τα κενά γεμίζονται με πέτρες και από πάνω περνιέται η παχιά γκρίζα κονία. Πολλές φορές στο σανίδωμα καρφώνονται πρόκες για να “πιάσει” καλύτερα η κονία ή “αγριεύεται” η επιφάνειά τους με κτυπήματα σκεπαριού (αυτό γίνεται άλλωστε και στον μπαγδατότοιχο). Μέσα στις πέτρες του “γεμίσματος” τοποθετούνται συχνά κομμάτια **κεραμιδιών** που τραβάνε την υγρασία, για να πήξει γρηγορότερα το επίχρισμα. Είναι προφανές ότι οι τσατμάδες είναι πολύ ανθεκτικότεροι από τους μπαγδατότοιχους και τοποθετήθηκαν σε αυτά τα σημεία για φέροντες λόγους (μεταφορά κάποιων φορτίων της στέγης για φέροντες λόγους).

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΙ ΤΟΙΧΟΙ

3.5 Οι εξωτερικοί τοίχοι είναι από λιθοδομή πάχους 1,40 με 80 εκατοστά. Στη μορφή και το μέγεθος των λίθων εμφανίζεται ακανονιστία, διατηρούνται όμως οι ορθολογικές αναλογίες και κάποια κοινή σχέση μεγέθους. Στις γωνίες και τα ανοίγματα τοποθετούνται προσεκτικά λαξευμένες πέτρες για το σχηματισμό ευθείων ακμών. Το κονίαμα, όπως προαναφερθήκαμε είναι κουρασάνι, ισχυρή υδραυλική κονία με μεγάλες αντοχές από άμμο ποταμού, ασβέστη και τριμμένο κεραμίδι. Λόγω του μεγάλου ύψους τους και για μεγαλύτερη ευστάθεια, οι εξωτερικοί τοίχοι

εμφανίζουν από κάτω προς τα πάνω μία μείωση προς τα μέσα. Αυτή η μείωση δημιουργείται **μόνο** στην εξωτερική παρειά και δεν γίνεται αντιληπτή από το εσωτερικό του σπιτιού. Μέσα στις λιθοδομές υπάρχουν ξυλοδεσιές από δρυ(ξύλο με πολύ μεγάλες αντοχές). Αυτές είναι κρυφές, δηλαδή δεν διακρίνονται παρά μόνο σε τομή. Στο πλάτος του τοίχου υπάρχουν τέσσερις ξύλινες διατομές στην πρώτη στάθμη, ενώ πιο πάνω γίνονται τρεις. Πάνω από κάθε τέτοια τετράδα ή τριάδα τοποθετείται και ένα οριζόντιο κομμάτι που επαναλαμβάνεται περίπου ανά μέτρο.

Γενικά, οι τέσσερις εξωτερικοί τοίχοι διατηρούνται πολύ καλά, λόγω της ανθεκτικής κατασκευής τους.

ΣΥΝΔΕΤΙΚΑ ΚΟΝΙΑΜΑΤΑ-ΕΠΙΧΡΙΣΜΑΤΑ-ΧΡΩΜΑΤΑ

3.6 Ως συνδετικό κονίαμα χρησιμοποιήθηκε ο **μπινάς**. Πιο συγκεκριμένα, ανακατεύουν ποταμίσια άμμο με άσπρο ή μαύρο ασβέστη.

Ως επίχρισμα χρησιμοποιήθηκε πορσελάνινο και αποτελείται από τέσσερις στρώσεις. Εξωτερικά υπάρχει η γκρίζα κονία από πάνω η άγρια ασβεστοκονία και μετά υπάρχει μια στρώση λείας ασβεστοκονίας. Στο τέλος στρώνεται υδραυλική κονία πάχους μισού χιλιοστού η οποία δίνει μια πορσελάνινη υφή στους τοίχους. Η τελική επιφάνεια είναι ζωγραφισμένη έτσι ώστε να δίνει την εντύπωση μαρμάρου με πολύχρωμα νερά.

Γενικά όμως στα πυργόσπιτα χρησιμοποιείται και ένας απλούστερος τύπος επιχρίσματος, ο απλός. Αποτελείται από παχιά γκρίζα κονία που ενίοτε περιέχει τρίχες από γίδες για μεγαλύτερη αντοχή και από πάνω ασβεστοκονίαμα που βάφεται με υδροχρώματα (σε λουλακί, γκρί, ροζ και λαχανί).

Τα εσωτερικά επιχρίσματα χωρίζονται σε δύο κατηγορίες: το απλό, που αποτελείται από δύο στρώσεις, εσωτερικά που περιέχει ολόκληρα βοτσαλάκια και από πάνω το ασβεστοκονίαμα που βάφεται με υδρόχρωμα (χώροι προσωπικού, κουζίνα) και το πορσελάνινο που αποτελείται από τέσσερις στρώσεις και τοποθετείται στα κυρίως δωμάτια της τρίτης και τέταρτης στάθμης: εσωτερικά υπάρχει πάλι η γκρίζα βασική κονία, από πάνω η άγρια ασβεστοκονία, μετά μία στρώση λείας ασβεστοκονίας για να στρωθεί καλά η τελευταία υδραυλική κονία, πάχους μισού χιλιοστού, που δίνει αυτή την πορσελάνινη υφή στους τοίχους. Η τελική επιφάνεια ζωγραφίζεται έτσι ώστε να δίνει την εντύπωση μαρμάρου με πολύχρωμα “νερά”.

ΔΑΠΕΔΑ

3. 7 Τα δάπεδα είναι ξύλινα και σχηματίζονται από φαρδιές σανίδες πλάτους 25 εκατοστά που καρφώνονται στα δοκάρια. Στα δύο μεγαλύτερα δωμάτια της τέταρτης στάθμης οι σανίδες έχουν πλάτος 35 εκατοστά και στους μεταξύ τους αρμούς σχηματίζουν πατούρες (πολυτελής κατασκευή).

ΚΟΥΦΩΜΑΤΑ

3. 8 Τα παράθυρα και οι μπαλκονόπορτες είναι από πεύκο. Αποτελούνται από δίφυλλα τζαμιλίκια και δίφυλλα εξώφυλλα. Το κάθε τζαμιλίκι χωρίζεται σε τέσσερα τμήματα από τρία οριζόντια καΐτια .

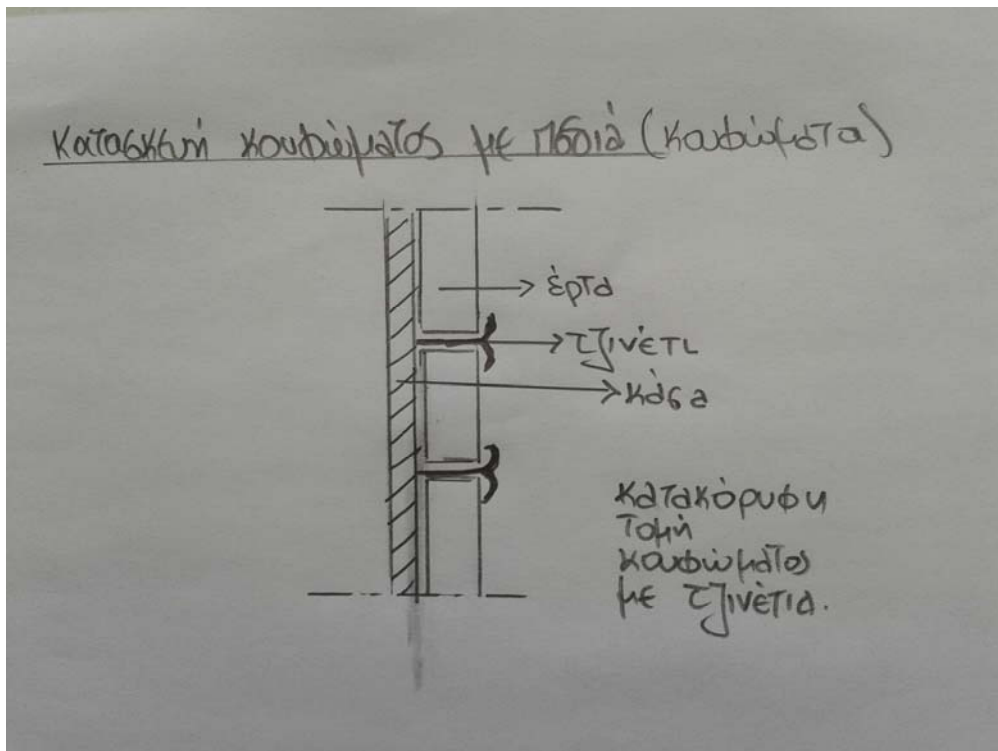
Ο τρόπος κατασκευής της κάσας είναι ο κλασικός που συναντάται στα περισσότερα παλιά σπίτια. Η κάσα δεν προστίθεται αφού έχει τελειώσει ο τοίχος, αλλά ενσωματώνεται ταυτόχρονα. Μπαίνει εσωτερικά από την πέτρα του περιθωρώματος (έρτα) και αγκιστρώνεται με τζινέτια, τα οποία τοποθετούνται προοδευτικά στους αρμούς της έρτας, καθώς χτίζεται ο τοίχος. Όταν αυτός ολοκληρωθεί, χτυπιούνται και σφίγγουν το ξύλο πάνω στην πέτρα. Τα τζινέτια είναι εμφανή στην εξωτερική παρειά του τοίχου ενώ δεν φαίνονται από μέσα, τοποθετούνται δε συνήθως στις δύο κατακόρυφες πλευρές (μεγαλύτερες) ενώ σπανιότερα συναντάμε

τζινέτι στο κατωκάσι (όταν οι οριζόντιες πλευρές είναι μεγαλύτερες των κατακόρυφων-μικρά βοηθητικά παράθυρα, όπως στην πρώτη στάθμη).

3.9 Ο τρόπος κατασκευής κουφώματος της ποδιάς των παραθύρων είναι ο εξής: πριν ακόμα τοποθετηθεί η κάσα και αφού χτιστεί ως το κατάλληλο ύψος ο τοίχος, τοποθετείται στην εξωτερική παρειά μεγάλο, μονοκόμματο ξύλο το οποίο σφηνώνεται μέσα στον τοίχο με μικρότερα ξύλα (τάκοι). Πάνω σε αυτό το ξύλο έρχεται και πατάει το κατωκάσι, ο δε αρμός των δύο ξύλων καλύπτεται από αρμοκάλυπτρο το οποίο έχει και σταθεροποιητικό ρόλο. Τα επιχρίσματα μπαίνουν τελευταία απ' όλα.

Σε κάποια παράθυρα συναντάμε, μεταξύ του εξωφύλλου και του τζαμιλικιού, σιδεριά από οριζόντιες και κατακόρυφες βέργες 16 mm/15 cm. Αυτό συμβαίνει όταν η ποδιά του παραθύρου είναι χαμηλή, κοντά στο επίπεδο είτε του δρόμου (νότιο παράθυρο κουζίνας), είτε της στέγης κάποιου διπλανού, εφαπτόμενου σπιτιού (ανατολικό παράθυρο βορειοανατολικού δωματίου δεύτερης στάθμης).

Τα εσωτερικά κουφώματα διαμορφώνονται από αλεπάλληλα σανίδια που επενδύουν τους ορθοστάτες του μπαγδατότοιχου. Το κούφωμα δηλαδή είναι συμπαγές και για ακόμα μεγαλύτερη ακαμψία δεν χρησιμοποιούνται κόλλες για την σύνδεση αλλά ξύλινες καβίλιες.

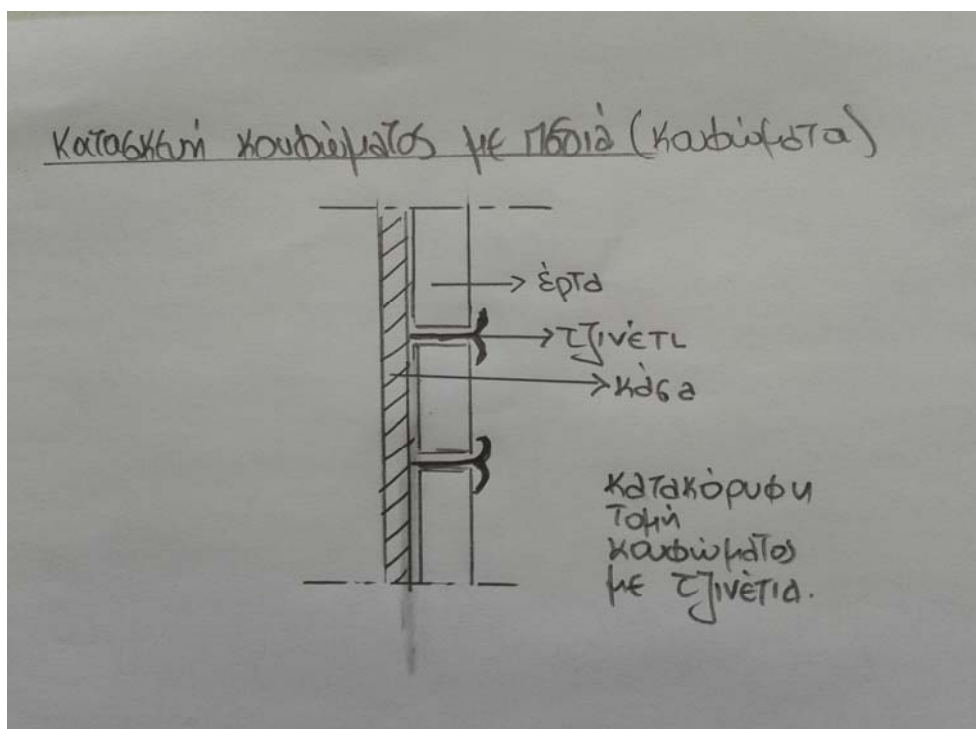

ΕΞΩΣΤΕΣ

3.9 Ο Πύργος έχει τρεις εξώστες, ένα στην τρίτη και ένα στην τέταρτη στάθμη. Πρέπει να υπήρχε και ένα τέταρτο στην ανατολική πλευρά της δεύτερης στάθμης αλλά τώρα έχει καταστραφεί εντελώς. Ο εξώστης της τρίτης και το αντίστοιχο της τέταρτης έχουν ανατολικό προσανατολισμό ενώ το άλλο της τέταρτης έχει βόρειο. Οι εξώστες έχουν όλοι τις ίδιες διαστάσεις 312*90 εκατοστά περίπου και 85 εκατοστά ύψος το κιγκλίδωμα. Το καθένα αποτελείται από έξι σιδερένια φουρούσια πάνω στα οποία καρφώνονται τέσσερις μονοκόμματα ξύλινες σανίδες και από πάνω τοποθετείται το κιγκλίδωμα το οποίο πακτώνεται στον τοίχο. Η πάκτωση αυτή γίνεται μόνο στο πάνω τμήμα του κιγκλιδώματος ενώ το κάτω ~~δεν εφαρμόζεται~~ πακτώνονται στα δοκάρια του πατώματος όταν αυτά έχουν παράλληλη διεύθυνση με τα πρώτα (εξώστης τρίτης στάθμης, ανατολικός εξώστης τέταρτης). Σε αντίθετη περίπτωση (βόρειος εξώστης τέταρτης στάθμης), δηλαδή όταν τα φουρούσια είναι κάθετα στα δοκάρια, πάνω από τα τελευταία στρώνονται κάθετα κάποιες σανίδες και εκεί αγκιστρώνονται τα φουρούσια.

Οι δύο αντίστοιχοι εξώστες της τρίτης και της τέταρτης στάθμης έχουν το ίδιο κιγκλίδωμα, ενώ στο τρίτο μπαλκόνι (το οποίο βρίσκεται στη βόρεια και μεγαλύτερη όψη) το κιγκλίδωμα έχει πολυπλοκότερη διακόσμηση.

Τα φουρούσια και τα κιγκλιδώματα διατηρούνται σε πολύ καλή στατική κατάσταση (έχουν απλώς οξειδωθεί οι επιφάνειές τους).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΣΤΕΓΗΣ

Η στέγη είναι ξύλινη, τετράριχτη με επικάλυψη από κεραμίδια. Το υλικό κατασκευής του σκελετού είναι: πεύκο και κυπαρίσσι. Παλαιότερα επικοινωνούσε με τον τελευταίο όροφο με ξύλινη σκάλα. Σήμερα δυστυχώς δεν έχουμε πρόσβαση, έχει αφαιρεθεί η σκάλα. Όμως, καταφέραμε και συλλέξαμε αρκετά στοιχεία για την κατασκευή της στέγης. Συναντήσαμε έναν τοπικό μάστορα από τα Λαγκάδια που την περίοδο ανακαίνισης του πύργου Ξενιού εργαζόταν ως εργάτης εκεί και έχει επισκευάσει πολλά αρχοντικά της Αρκαδίας. Μοιράστηκε την εμπειρία και τις γνώσεις του μαζί μας και αποδείχθηκε πολύτιμη η βοήθεια του προκειμένου να υλοποιηθεί η εργασία μας. Μας περιέγραψε τον τρόπο κατασκευής του φέροντα οργανισμού της στέγης και το πώς την ανακατασκεύασαν στο συγκεκριμένο κτίριο.

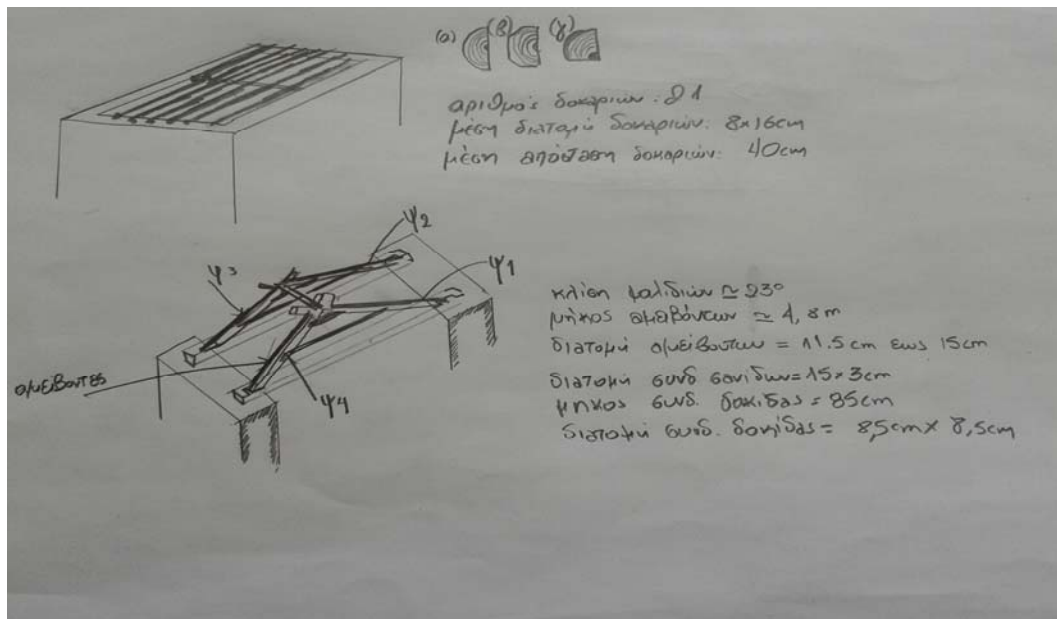
ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΦΕΡΟΝΤΑ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ:

4.1 Πάνω στον τοίχο και σε διεύθυνση παράλληλη της Βόρειας όψης τοποθετούνται 21 ξύλινα δοκάρια, διατομής ημικυκλικής (8*16 cm) περίπου, που έχουν αποστάσεις μεταξύ τους 50 cm περίπου. Επειδή το άνοιγμα προς γεγύρωση είναι της τάξης των 11 μέτρων, χρησιμοποιούνται κορμοί κυπαρισσιών μήκους περίπου 6 μέτρων, τα οποία αφού κοπούν στο μισό της διατομής ενώνονται σε σειρά, για να δημιουργήσουν το απαραίτητο για την κάλυψη μήκος και καρφώνονται μεταξύ τους στο κέντρο της κάτοψης πάνω στον υποκείμενο φέροντα τοίχο (τσατμάς) με γυφτόπροκες. Τα δοκάρια ακουμπούν σε περιμετρικό εσωτερικό στρωτήρα χωρίς να φωλιάζονται ενώ καλύπτουν όλο σχεδόν το πλάτος του τοίχου. Η ημικυκλική διατομή τους αλλού πελεκίζεται για να τετραγωνιστεί ενώ αλλού παραμένει ως έχει.

Αριθμός δοκαριών: 21 cm

Μέση διατομή δοκαριών: 8*16 cm

Μέση απόσταση δοκαριών: 40 cm

Στη μέση της κάτοψης, παράλληλα στη βόρεια όψη σηκώνονται δύο ψαλίδια που δένουν στην κορυφή με ειδική σύνδεση, χιαστί και γυφτόκαρφο. Οι αμείβοντες (ψ_1 , ψ_2 , ψ_3 , ψ_4) έχουν διαστάσεις περίπου 12×14 εκατοστά και χωνεύονται με πελέκημα στα αντίστοιχα δοκάρια ενώ ένας από τους τέσσερις καμπυλώνει και καρφώνεται με γυφτόπροκα. Τα δοκάρια παίζουν μικρό ρόλο ελκυστήρα, δεν αντέχουν σε μεγάλη φόρτιση επειδή όπως αναφέραμε δεν είναι μονοκόμματα.

Κάθετα στις ενώσεις των ψαλιδιών καρφώνονται δύο δευτερεύοντες αμείβοντες (A_1, A_2) που πατούν στα μέσα κάθε πλευράς αντίστοιχα. Αυτοί χωνεύονται σε δοκίδες κάθετες στη διεύθυνση του τοίχου και αντιστηρίζονται επίσης από αντιρήδες ($\alpha A_1, \alpha A_2$). Στη συνέχεια σε κάθε γωνιά τοποθετείται κορφιάς (K_1, K_2, K_3, K_4). Ανά ζεύγη οι κορφιάδες καρφώνονται πάνω στις συνδέσεις ψαλιδιών και δευτερευόντων αμειβόντων, δημιουργούνται περίπλοκες ενώσεις. Οι κορφιάδες χωνεύονται επίσης σε δοκίδες που πατούν διαγώνια στις ακμές του τετραγώνου της κάτοψης και μεταφέρουν τα φορτία τους στον τοίχο όχι σημειακά αλλά σε μεγαλύτερη επιφάνεια. Οι κορφιάδες επίσης αντιστηρίζονται ($\alpha k_1, \alpha k_2, \alpha k_3, \alpha k_4$). Πρόσθετα οι κορφιάδες υποστηρίζονται από ανακουφιστικά τρίγωνα με κατασκευή της μορφής του ζευκτού, τα οποία πατούν στα δοκάρια.

Τα μέχρι στιγμής περιγραφόμενα στοιχεία αποτελούν και τον πρωτεύοντα σκελετό που δίνει το βασικό σχήμα της πυραμίδας στη στέγη. Η παρατήρηση που συνάγεται είναι ότι η στέγη χτίζεται σταδιακά και προσθετικά. Πρώτα τοποθετούνται και δένονται με επιμέλεια τα δοκάρια, μετά ανεβαίνουν και καρφώνονται τα ψαλίδια, στη συνέχεια το σύνολο ενώνεται με τους δευτερεύοντες αμείβοντες και τέλος τους κορφιάδες, έτσι ώστε η κατασκευή να στέκεται χωρίς βοηθητικές προσθήκες. Αφού στηθεί

ο πρωτεύοντα σκελετός, γεφυρώνονται τα όποια μεγάλα ανοίγματα στο σχήμα. Στο μέσο κάθε κορφιά και κάθετα σε κάθε όψη τοποθετούνται αμείβοντες μικρότεροι (κ11-κ12, κ21-κ22, κ31-κ32, κ41-κ42) σε μήκος, αλλά ίσης διατομής που πατούν στην εσωτερική πλευρά κάθε τοίχου. Οι αμείβοντες αυτοί επίσης αντιστηρίζονται (ακ11...ακ42). Παρατηρείται δηλαδή μία προσπάθεια μορφοποίησης του υπόβαθρου της στέγης παράλληλα με μία προσπάθεια διανομής των φορτίων και ισοκατανομής τους στην περιμετρική επιφάνεια των εξωτερικών τοίχων.

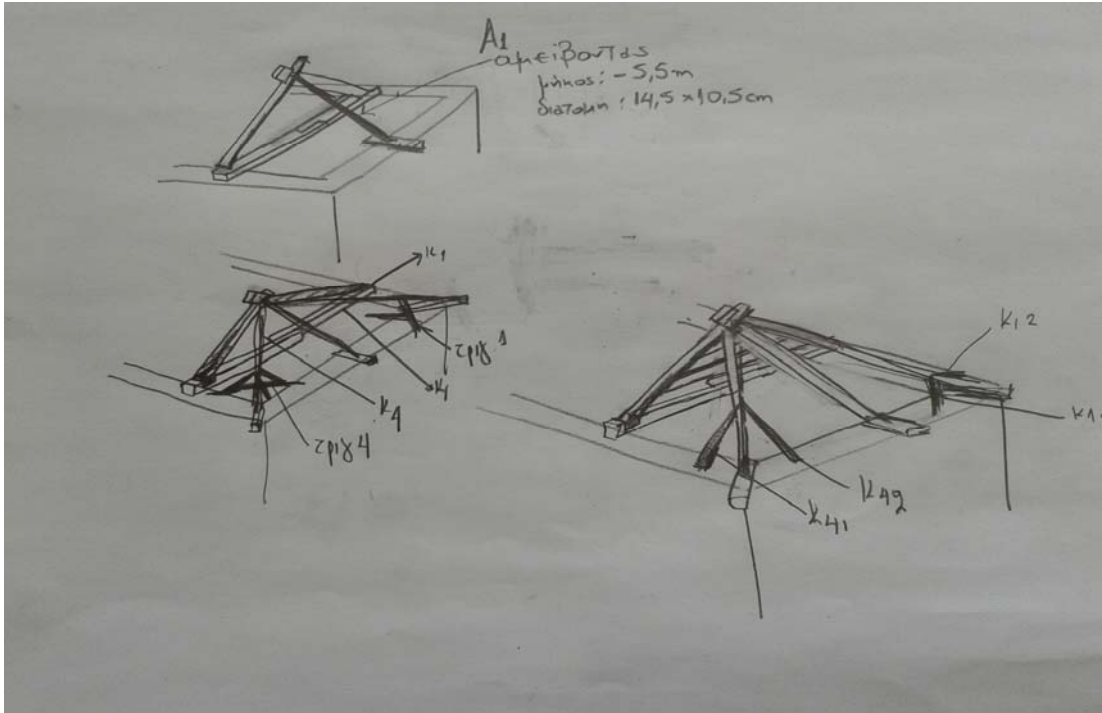
Η στέγη συμπληρώνεται με δοκίδες και πέτσωμα από σανίδες που καρφώνονται κάθετα στον σκελετό και από την επικάλυψη από βυζαντινά κεραμίδια χωρίς συνδετικό κονίαμα.

ΑΝΤΗΡΙΑΔΕΣ

4.2 Ενδιαφέρον παρουσιάζει ο τρόπος μεταβίβασης των κατακορύφων φορτίων του σκελετού, με το σύστημα των αντιρήδων. Σχεδόν όλες οι αντιρήδες πατούν στους κεντρικούς άξονες που σχηματίζουν οι άνω ακμές των κεντρικών εσωτερικών τοίχων (τσατμάς). Οι τοίχοι αυτοί κατασκευάζονται με ειδική διατομή και τελείωμα (μεγαλύτερη περιεκτικότητα και καλύτερη ποιότητα ξυλείας) για να αυξήσουν την αντοχή τους σε θλίψη. Έτσι το κτίριο αποκτά έναν εσωτερικό δευτερεύοντα φέροντα οργανισμό που μεταβιβάζει τα φορτία της στέγης στο έδαφος (στέγη->αντιρήδες->τσατμάς->πέτρινος τοίχος->καμάρα->έδαφος).

ΣΥΝΔΕΣΗ ΣΤΕΓΗΣ ΜΕ ΤΟΝ ΤΟΙΧΟ

4.3 Η στέγη δεν πακτώνεται ούτε προεκκρίνεται, παρά ακουμπά απλά στον τοίχο. Εσωτερικά και εξωτερικά του τοίχου τρέχουν περιμετρικά στρωτήρες διατομής 8*7 εκατοστά που παίζουν τον ρόλο τελειώματος. Έτσι η στέγη λόγω έλλειψης σύνδεσης με την τοιχοποιία και με την απουσία διαφραγματικότητας έχει την δυνατότητα να προσαρμόζεται βρίσκοντας νέα ισορροπία μετά από κάθε σεισμική καταπόνηση ενώ δεν επιβαρύνει σημαντικά τον τοίχο. Η κάλυψη των κενών μεταξύ στέγης και τοίχου γίνεται με παραγέμισμα από οικοδομικά υλικά (μικρές πέτρες- κεραμίδια) και με τελικό σοβάτισμα της εσωτερικής επιφάνειας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

ΣΤΟΧΟΣ ΚΑΙ ΣΚΟΠΙΜΟΤΗΤΑΣ ΤΗΣ ΕΠΕΜΒΑΣΗΣ

Η δημιουργία ενός δημαρχείου στην Δημητσάνα προέκυψε από τις ανάγκες του Δήμου για ένα χώρο ο οποίος είναι σε θέση να στεγάσει όχι μόνο τις Δημοτικές Υπηρεσίες αλλά και τις καλλιτεχνικές δραστηριότητες της περιοχής που έχουν παιδαγωγικό, επιμορφωτικό και ψυχαγωγικό χαρακτήρα. Έτσι λοιπόν δημιουργήθηκε η ιδέα ενός υπαίθριου θεάτρου.

Σε συνεργασία με τον δήμαρχο του χωριού κ. Ιωάννη Γιαννόπουλο, ο οποίος είναι ηλεκτρολόγος μηχανικός, αποτυπώσαμε τις ανάγκες του Δήμου και διαπιστώσαμε τις μεγάλες ελλείψεις του. Ενδεικτικά αναφέρουμε τα εξής : Δεν υπάρχει αίθουσα συνεδριάσεων για το προεδρείο, ο αντιδήμαρχος δεν έχει δικό του γραφείο, δεν υπάρχει τουαλέτα για τα α.μ.ε.α, ούτε ανελκυστήρας στο κτίριο, οι χώροι εργασίας είναι πολύ μικροί και δεν υπάρχει χώρος για τα αρχεία. Ο δήμαρχος επιθυμεί έναν σύγχρονο, ψηφιακό δήμο και ένα κτίριο για να στεγαστούν τα ιστορικά αρχεία του δήμου.

Το δημόσιο αυτό κτίριο λόγω του κοινωνικού του χαρακτήρα αποσκοπεί στο να αντιμετωπιστεί και αρχιτεκτονικά ως ένα ιδιαίτερο κτίσμα του χωριού. Η κατασκευή αυτή φιλοδοξεί να γίνει ένας ζωντανός πόλος συγκέντρωσης και επικοινωνίας των πολιτών και των επισκεπτών σε καθημερινό επίπεδο. Τέλος, στόχος της επέμβασης να αναδειχθούν οι κατασκευαστικές, κτιριολογικές και μορφολογικές ιδιαιτερότητες του κτιρίου και συγχρόνως να αποκτήσει μία σύγχρονη διάσταση που θα προβάλλει τα χαρακτηριστικά του και θα ανυψώσει το πολιτισμικό γίνεσθαι της περιοχής.

5.1 ΚΤΙΡΙΟΛΟΓΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ ΔΗΜΗΤΣΑΝΑΣ

Η ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΕΜΒΑΣΗΣ

Στο κτήριο θα στεγαστούν οι ακόλουθες υπηρεσίες του δήμου:

- ΚΑΤΟΨΗ ΙΣΟΓΕΙΟΥ Α: Τμήμα ληξιαρχείου
Δημοτολόγιο
Πρωτόκολλο
Γραφείο προσφύγων και “ρομά”
Χώρος απορρύπανσης
Τουαλέτες
Χώρος ηλεκτρομηχανολογικών
εγκαταστάσεων
Αρχείο εγγράφων
- ΚΑΤΟΨΗ ΙΣΟΓΕΙΟΥ Β: Γραφείο εκλογικών καταλόγων
Γραφείο δημοτικής κατάστασης
Τουαλέτες
Ιματιθήκη
Γραφείο οικονομικών βοηθημάτων
Λεβητοστάσιο
Χώρος δεξαμενής καυσίμων
Αναψυκτήριο
Γραφείο τουριστικού πολιτισμού
Χώρος συνεδρίασης
Αρχείο εγγράφων
- ΚΑΤΟΨΗ ΟΡΟΦΟΥ Α: Διευθυντής πληροφορικής
Γραμματεία
Αρχείο
Τμήμα προμηθειών και δημοπρασίας
Αναψυκτήριο
Χώρος υποδοχής-γραμματεία
Καπνιστήριο
Τουαλέτες
Γραφείο τουριστικού πολιτισμού
Γραφείο οικονομικών υπηρεσιών
Αρχείο εγγράφων
- ΚΑΤΟΨΗ ΟΡΟΦΟΥ Β: Λογιστήριο
Ταμείο
Τμήμα μισθοδοσίας
Πληροφορική
Αναψυκτήριο-καπνιστήριο
Χώρος υποδοχής-γραμματεία
Γραφείο δημοτικών τελών

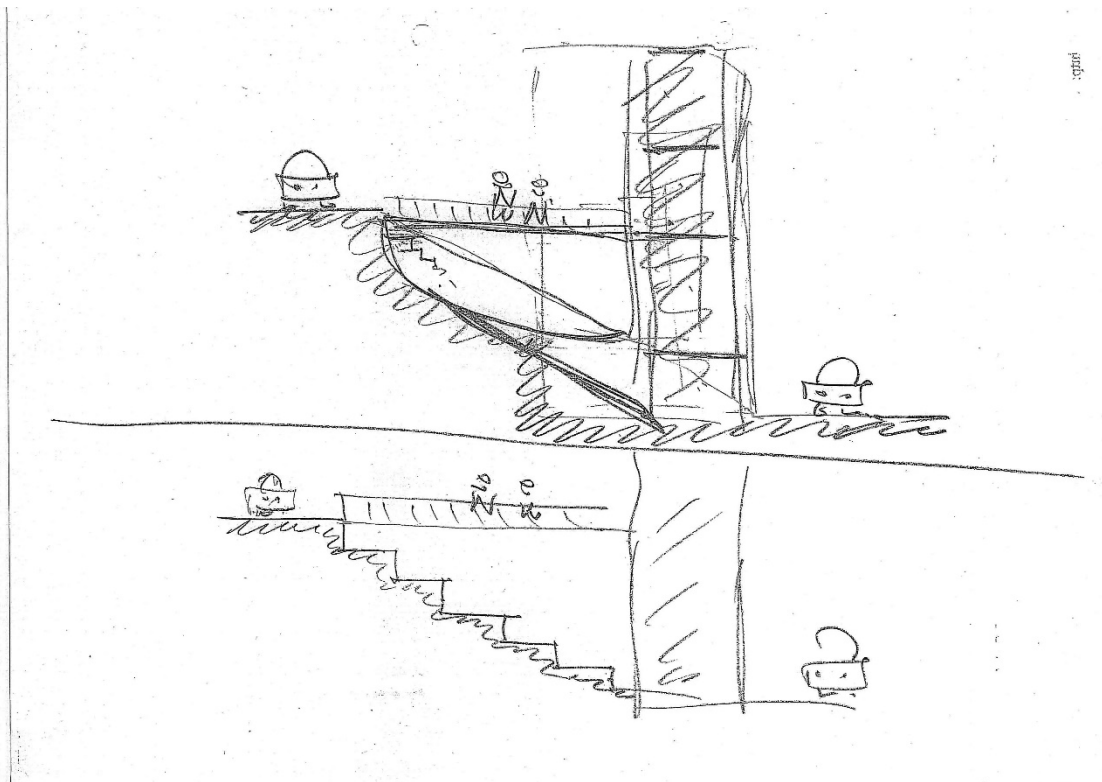
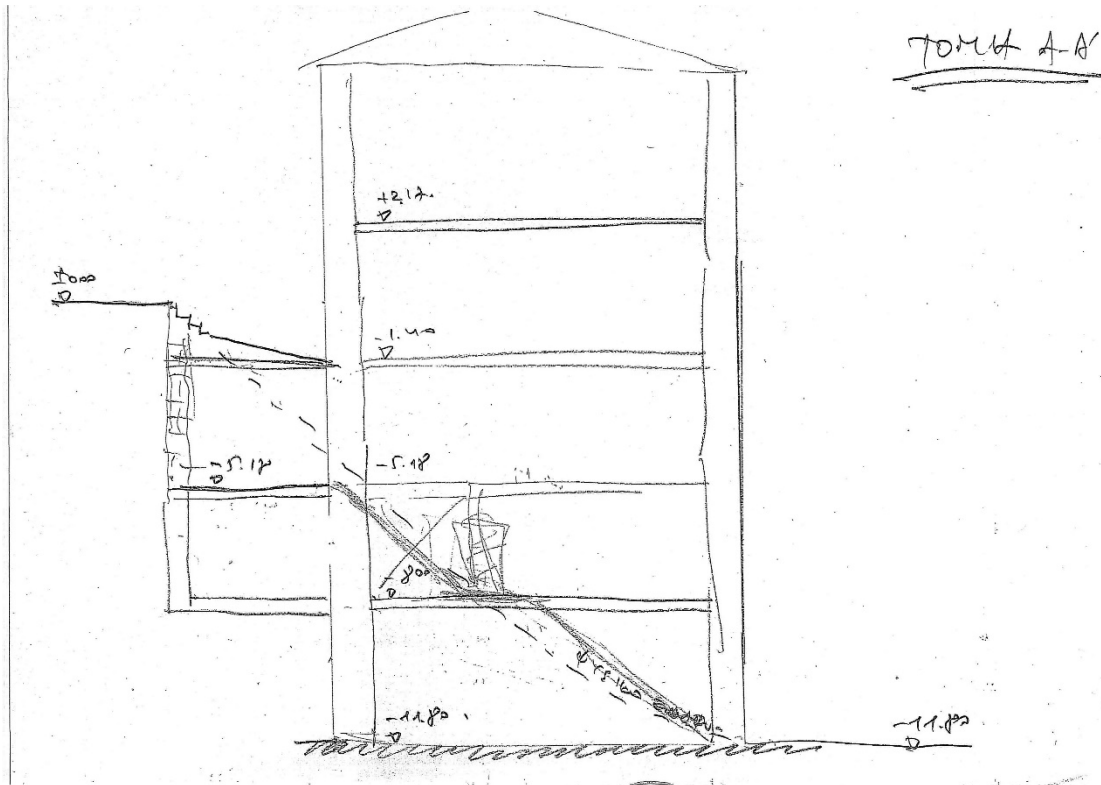
Γραφείο κοινοτικών προγραμμάτων
Αίθουσα συνεδριάσεων και προβολών

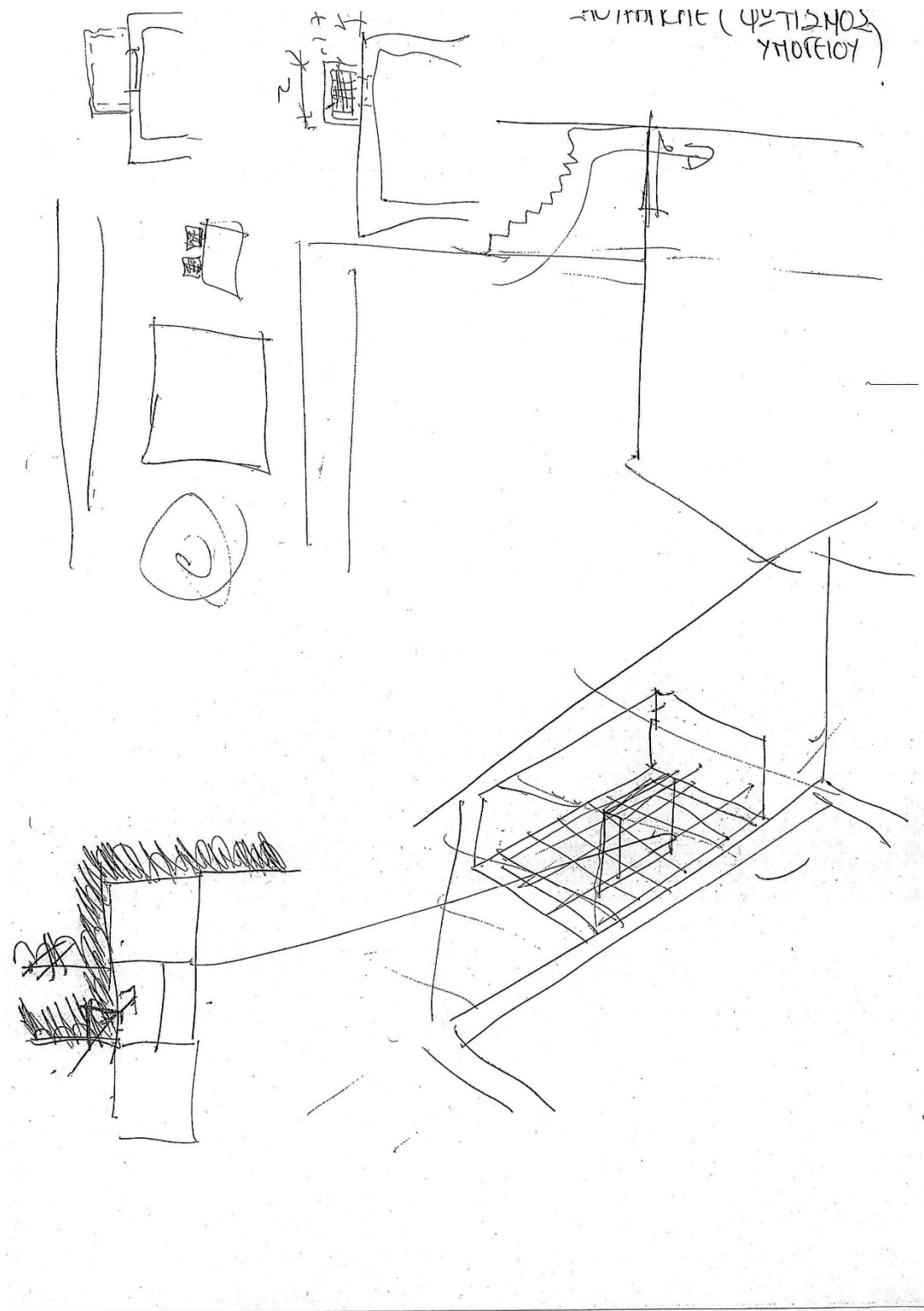
ΚΑΤΟΨΗ ΟΡΟΦΟΥ Γ: Γραφείο δημάρχου
Γραφείο αντιδημάρχου
Πρόεδρος χωριού
Γραμματεία
2 τουαλέτες
Αποθήκη
Καπνιστήριο-αναμονή
Προιστάμενος
Α.μ.ε.α τουαλέτες
Προεδρείο
Καλλιτεχνικός διευθυντής

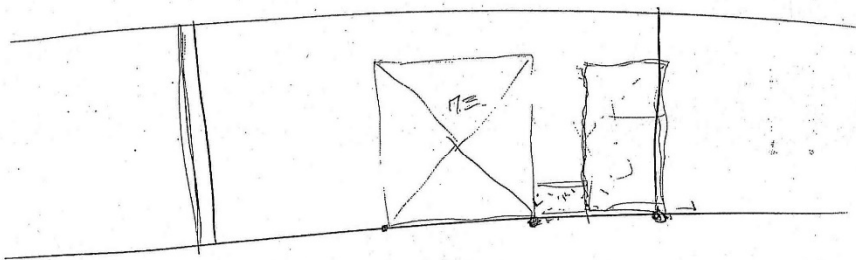
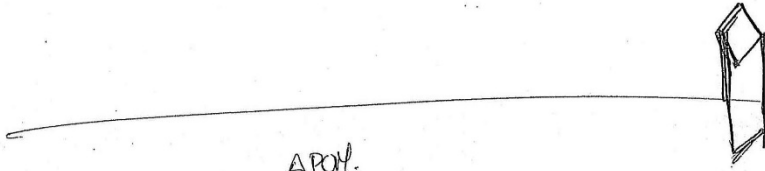
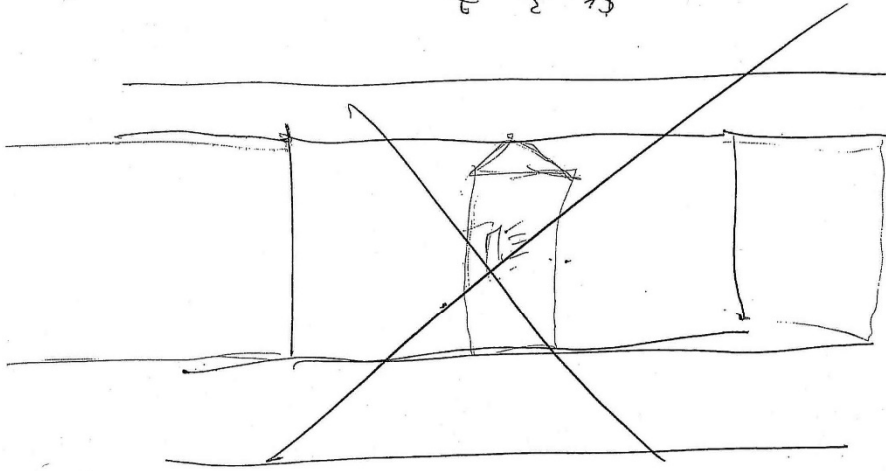
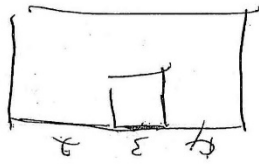
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΣΤΗΝ ΟΡΕΙΝΗ ΓΟΡΤΥΝΙΑ
Α. ΠΕΤΡΟΝΩΤΗΣ
2. Ο ΑΡΧΑΙΟΣ ΟΙΚΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΗΤΣΑΝΑΣ
ΓΙΑΝ. ΑΝΤ. ΠΙΚΟΥΛΑΣ, ΑΘΗΝΑ 1986 (ΤΥΠ. ΚΕΙΜΕΝΑ)
3. Η ΑΡΧΑΙΑ ΑΡΚΑΔΙΑ
ΕΥΡ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΘΗΝΑ 1938
4. ΝΑΟΙ ΤΗΣ ΔΗΜΗΤΣΑΝΗΣ
ΓΡΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ ΤΑΣΟΣ, ΔΗΜΗΤΣΑΝΑ 1954
5. Η ΔΗΜΗΤΣΑΝΑ ΚΑΙ Η ΣΧΟΛΗ ΑΥΤΗΣ
ΛΑΜΠΡΟΣ ΣΠΥΡΟΥ, ΑΘΗΝΑ 1906
6. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ
ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ ΤΟΜΟΣ Α', ΕΚΔ. ΟΙΚΟΣ «ΜΕΛΙΣΣΑ»
7. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΑΪΚΗ ΤΕΧΝΗ
ΠΟΠΗ ΣΩΡΑ, ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΑΘΗΝΩΝ

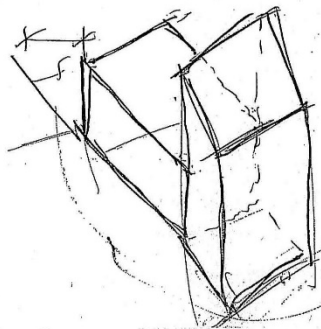
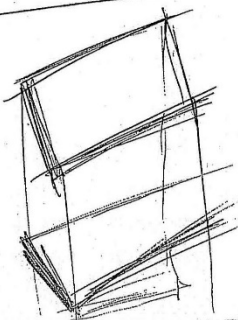
ΣΚΙΤΣΑ

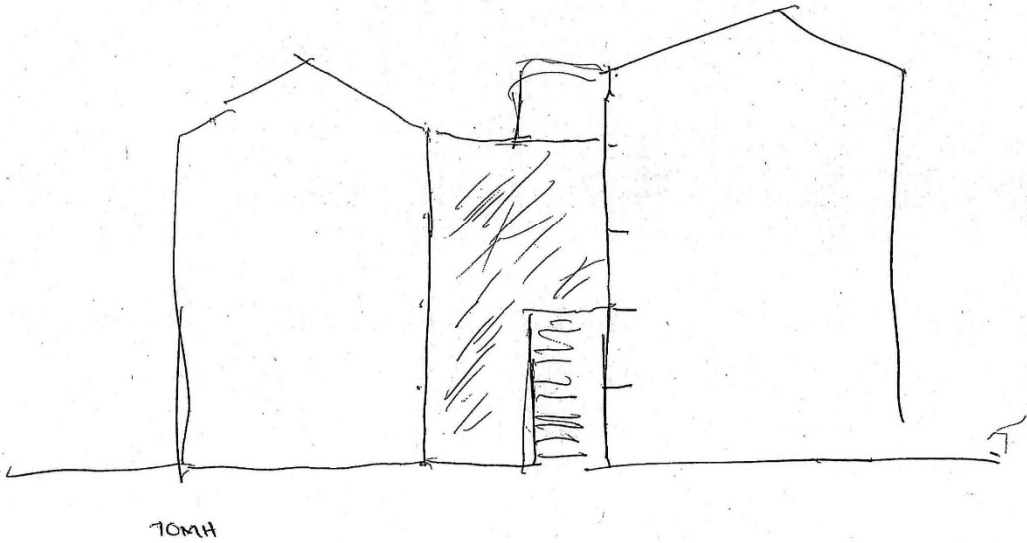
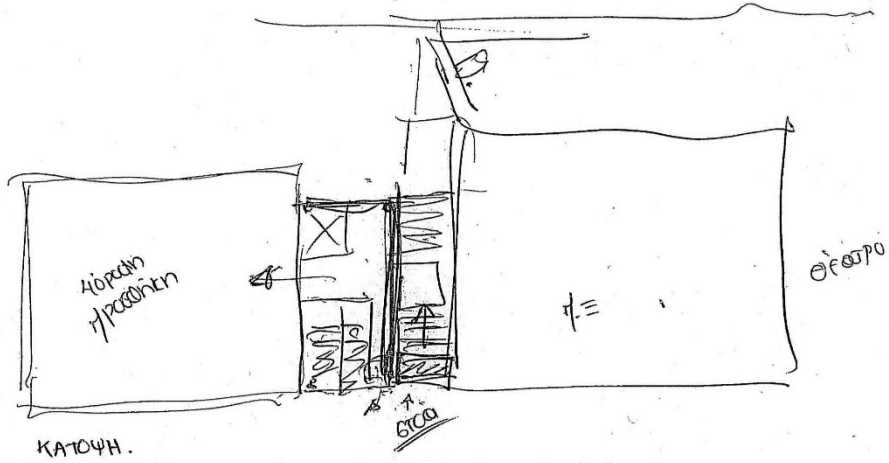
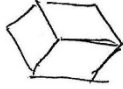

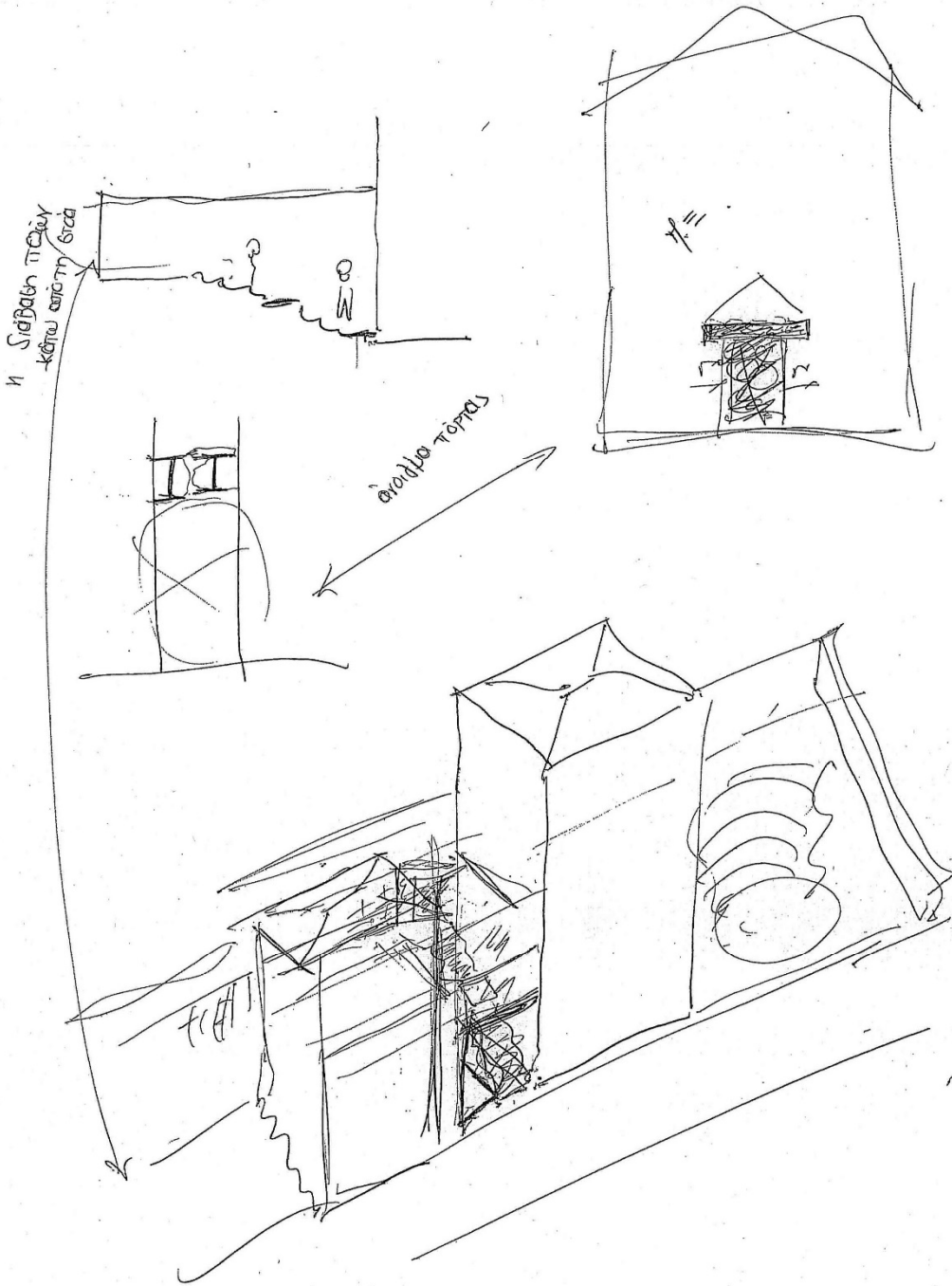

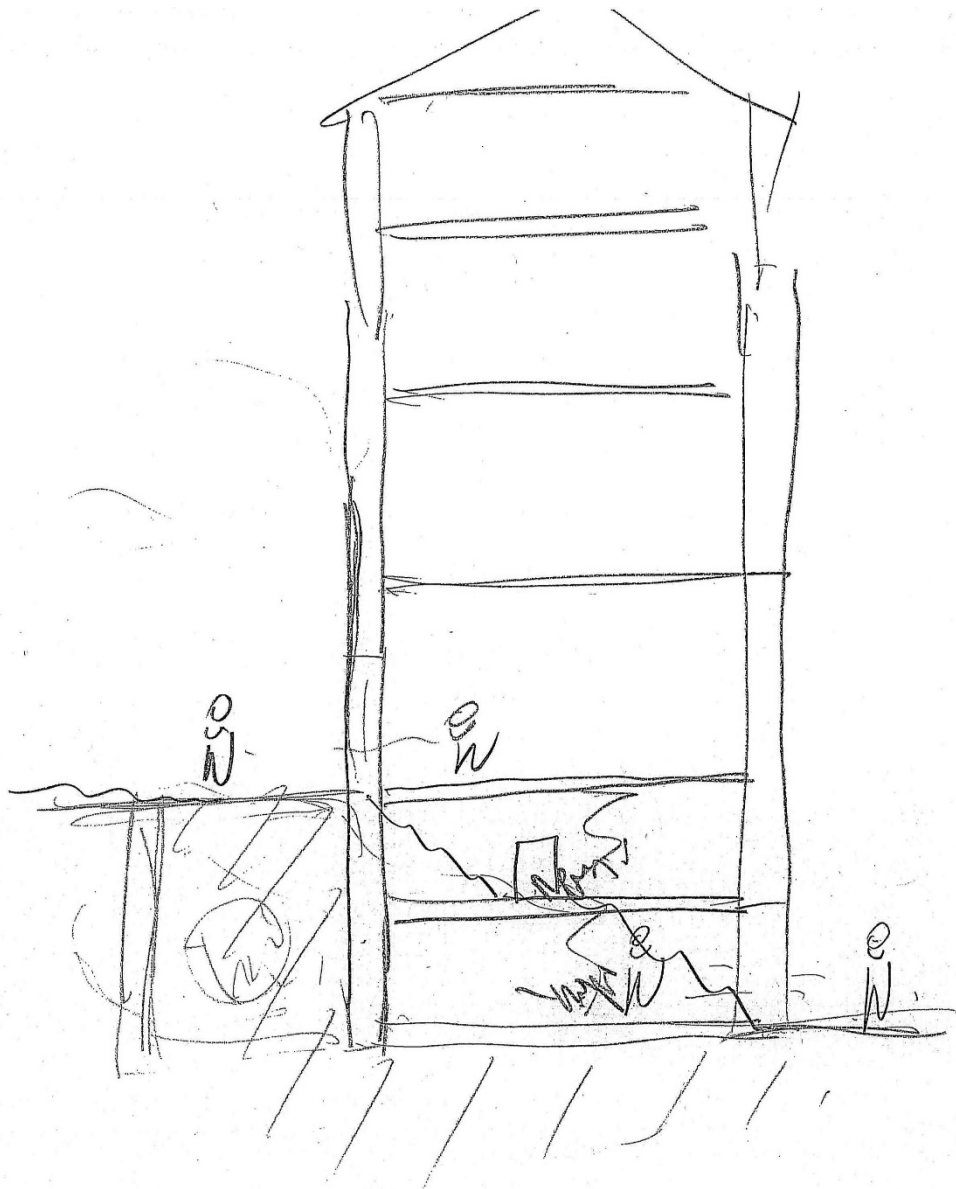

ARONOS

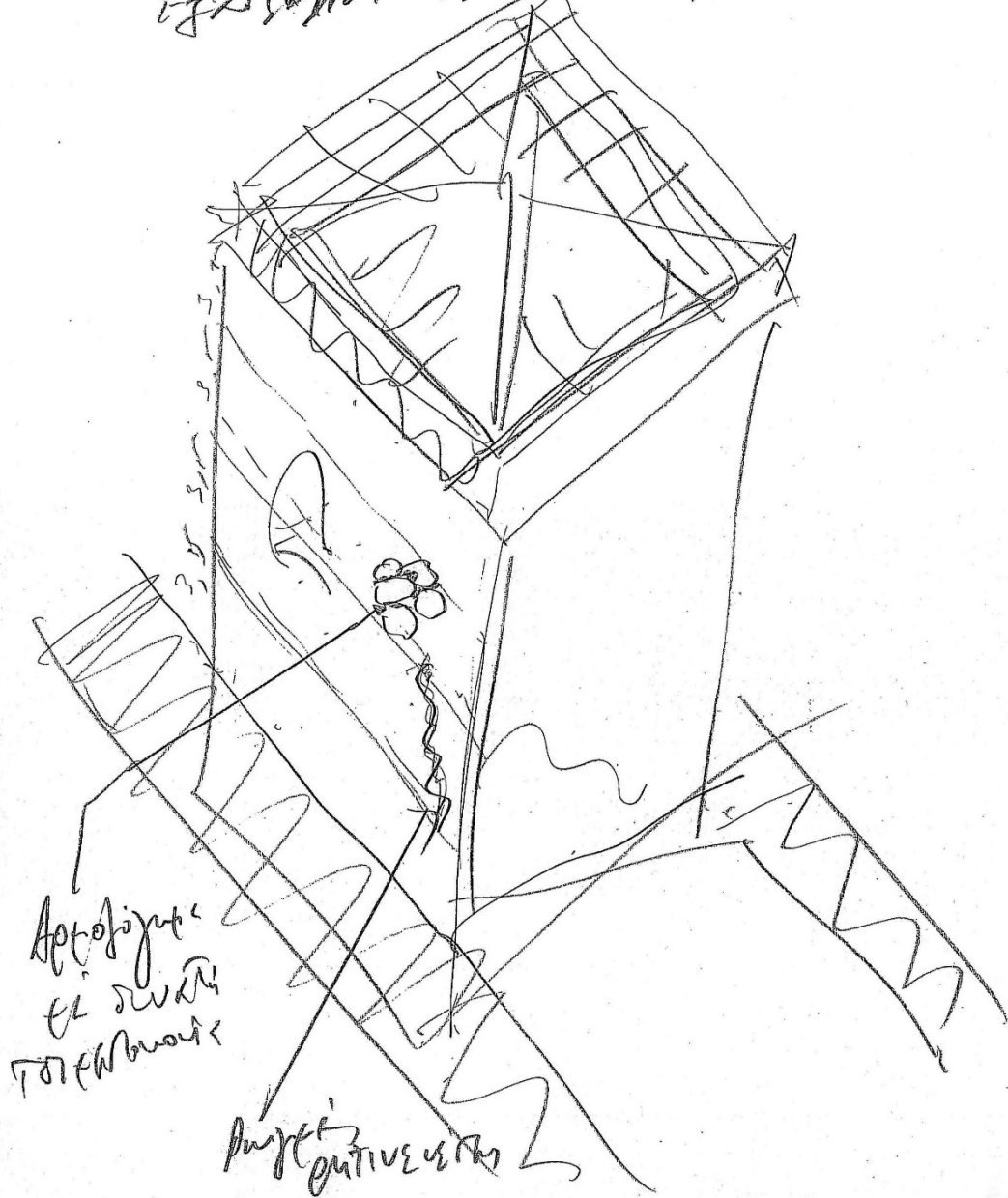

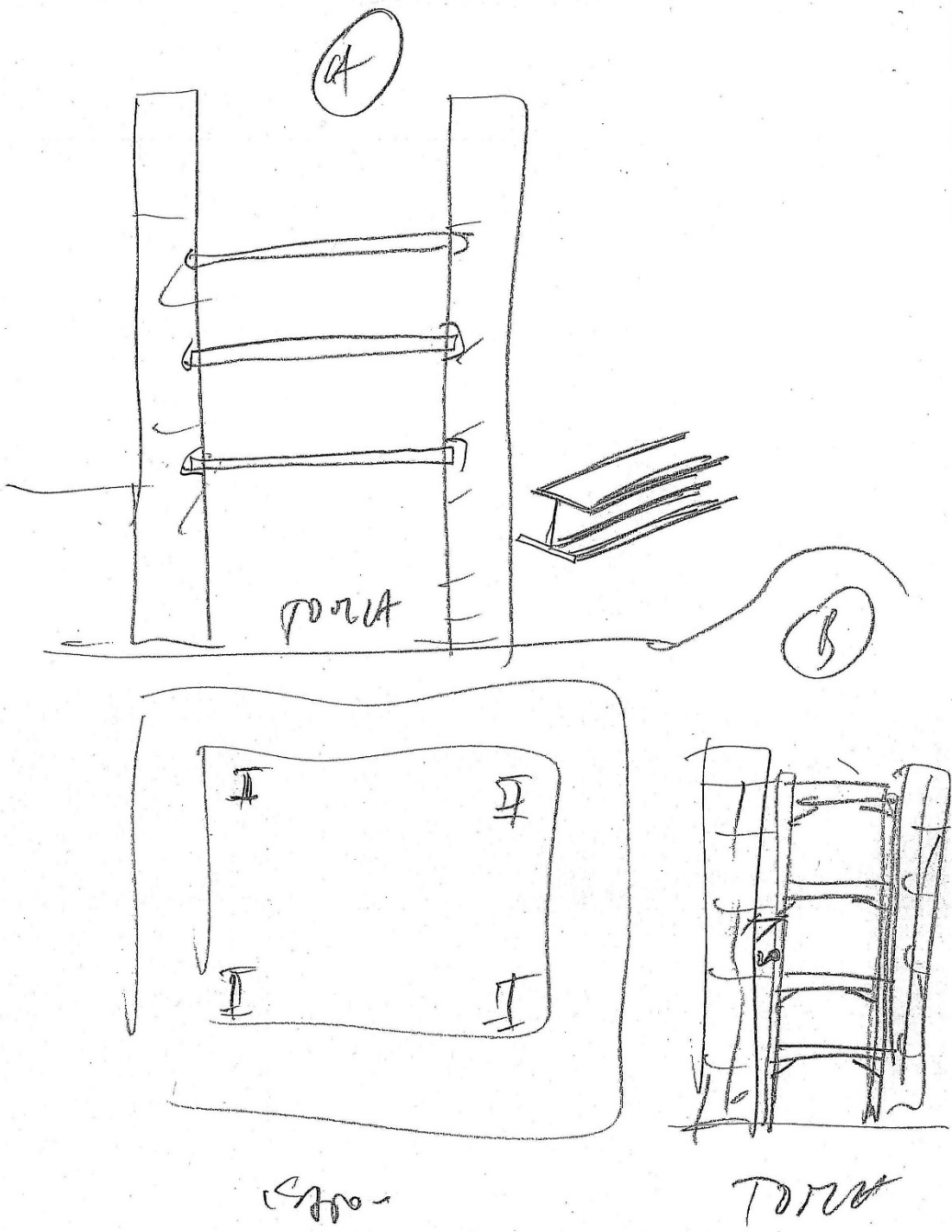

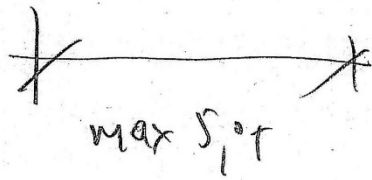
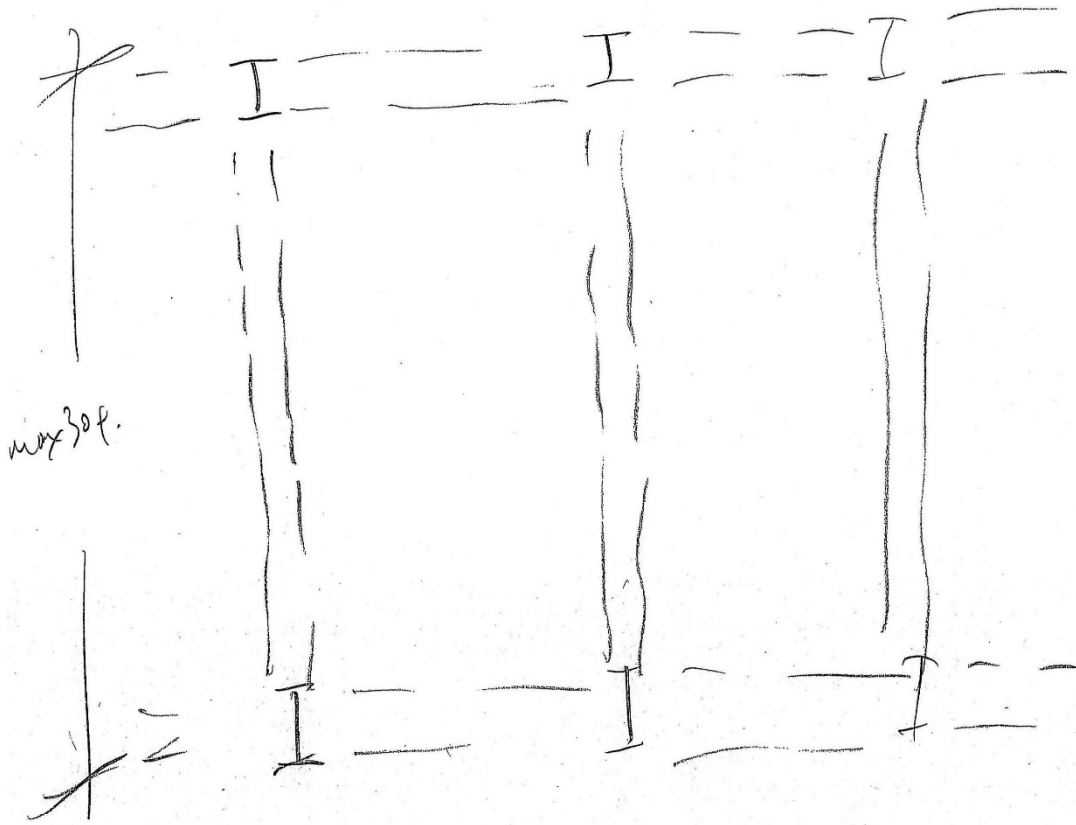

7) 4/11-12/11/10,
Eğilimlerin okunması (teknik)

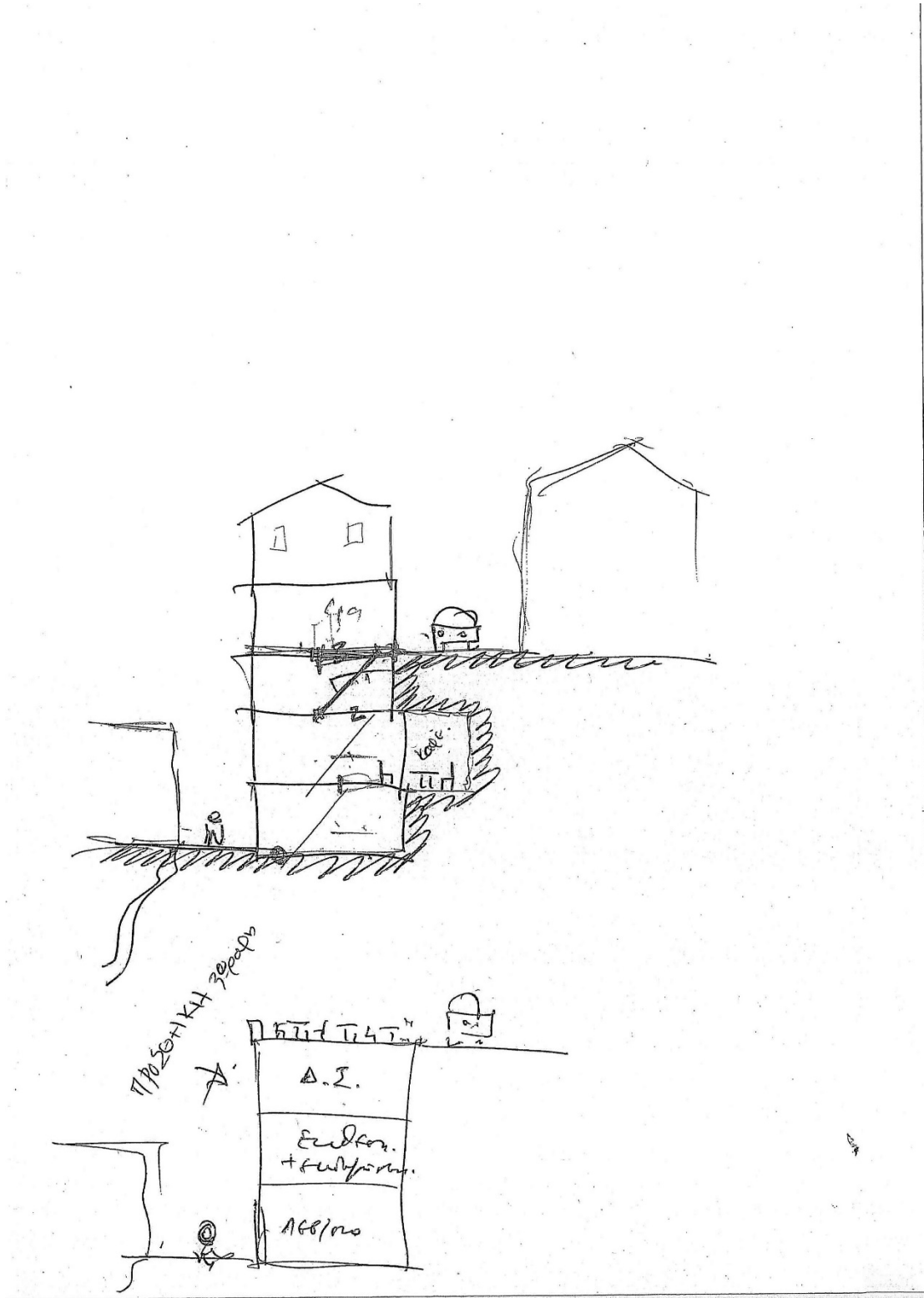

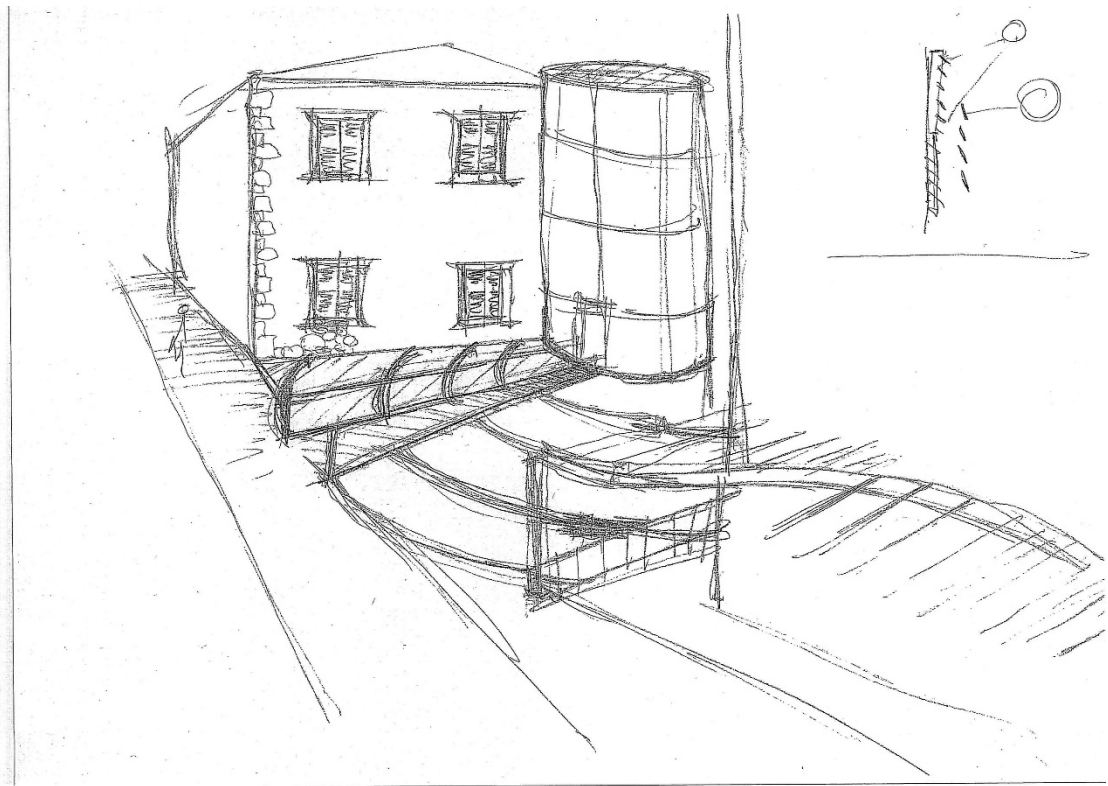
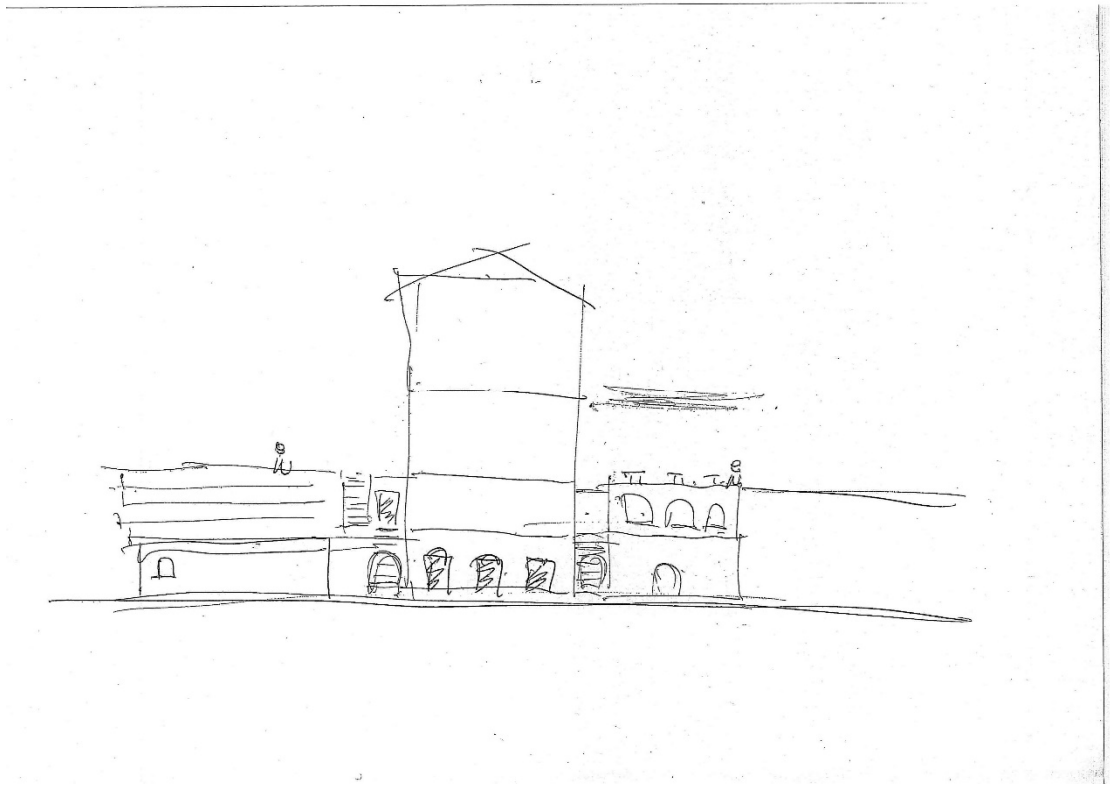

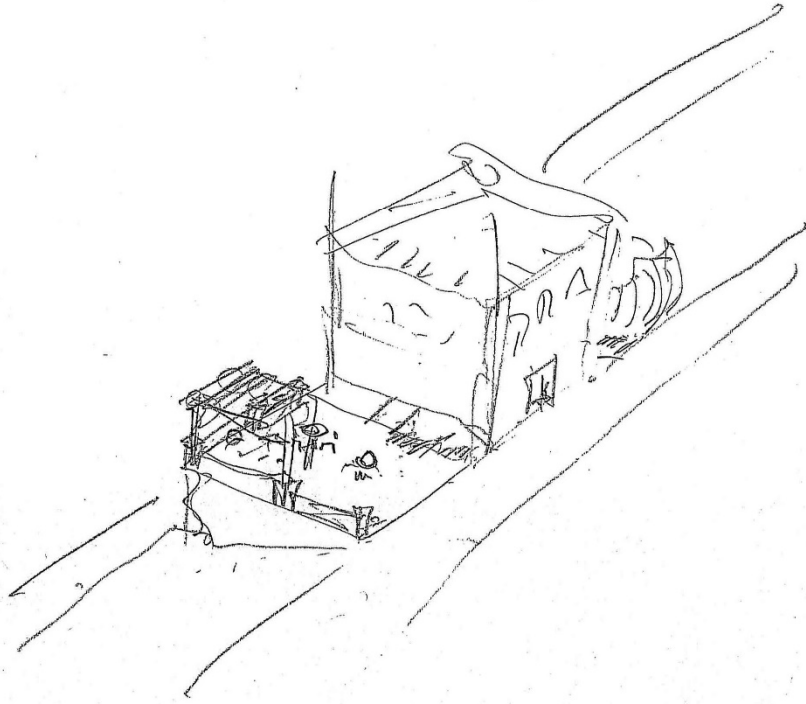
$\sum (D_{columns}) / 2$

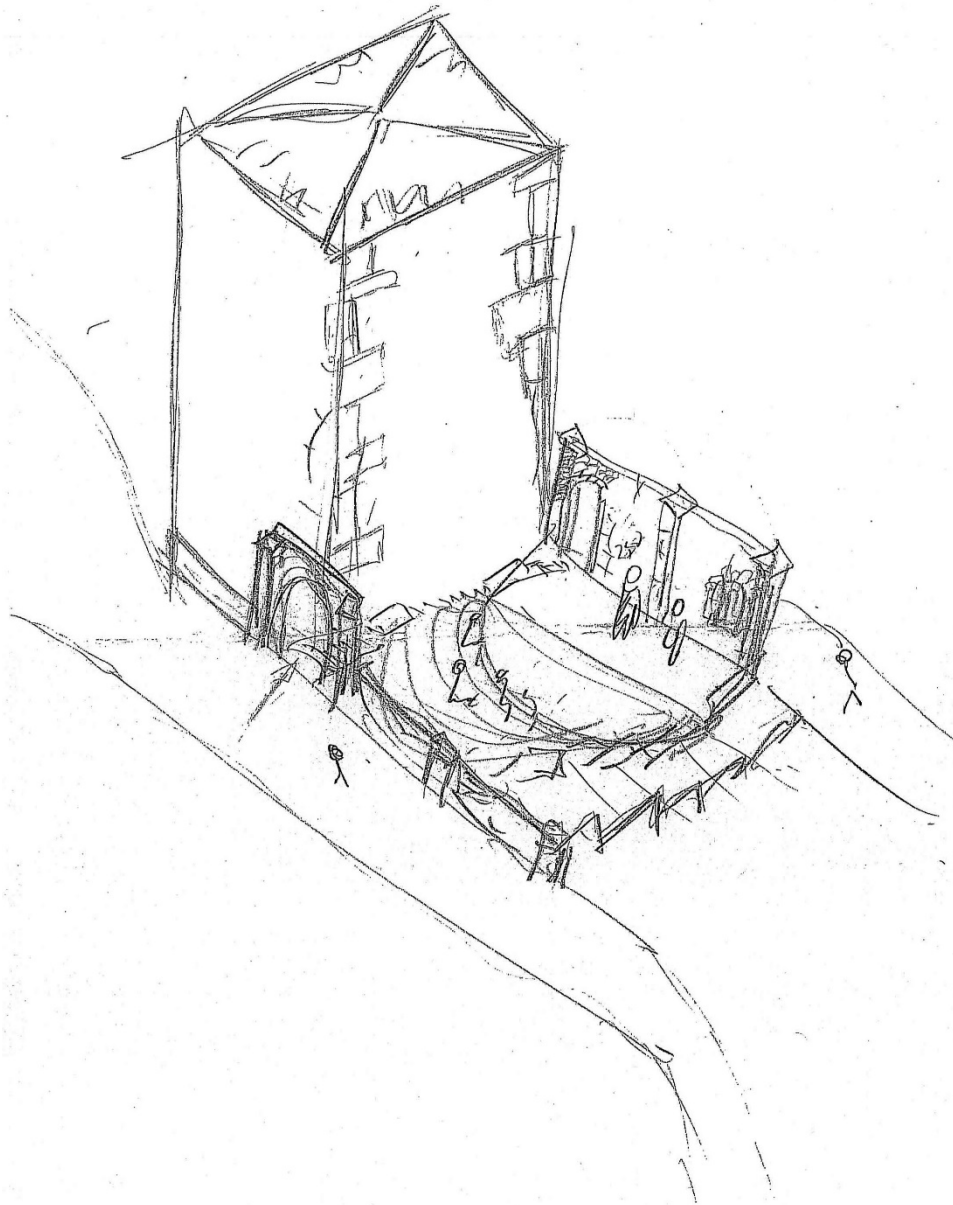
.....

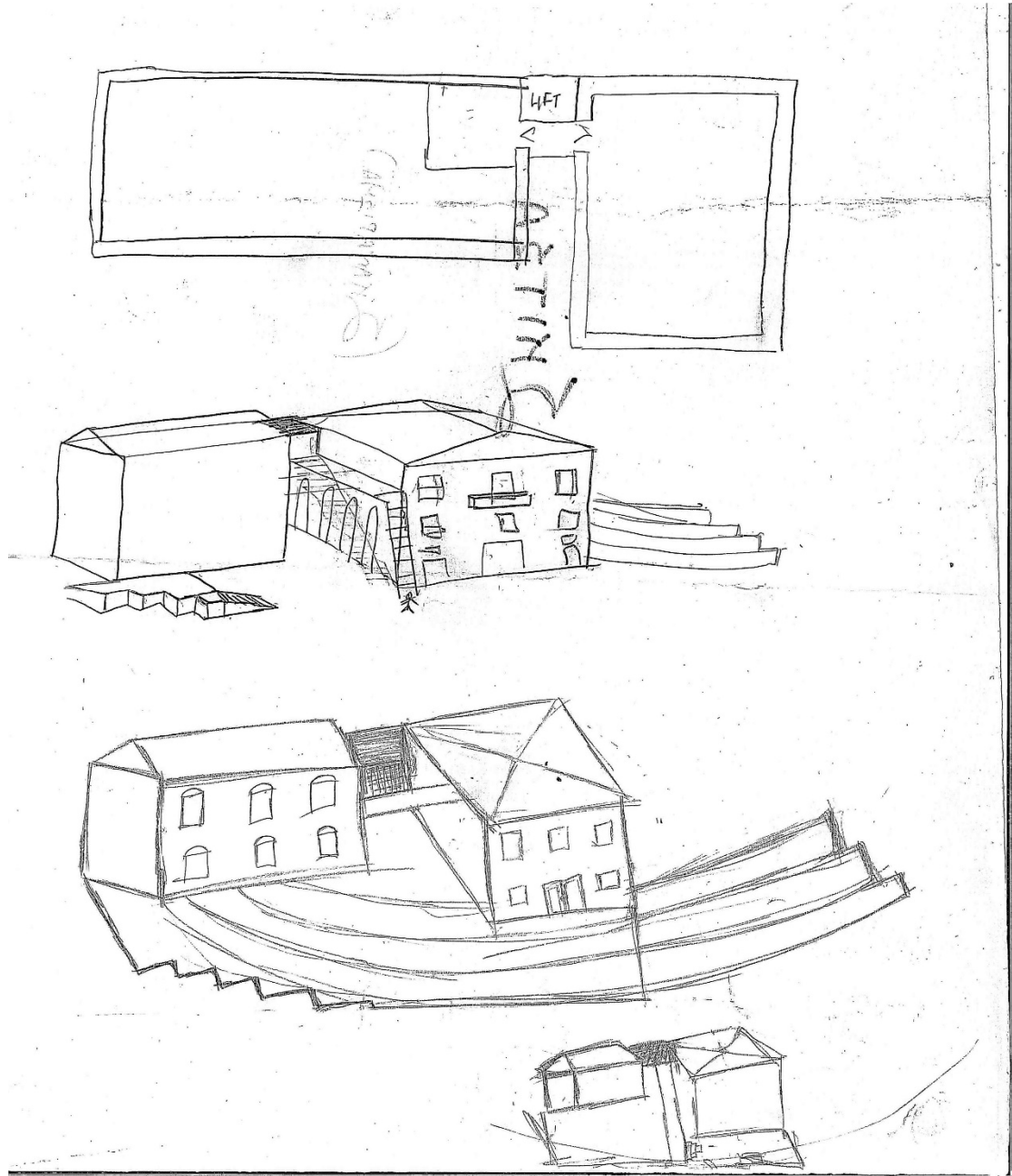
.....

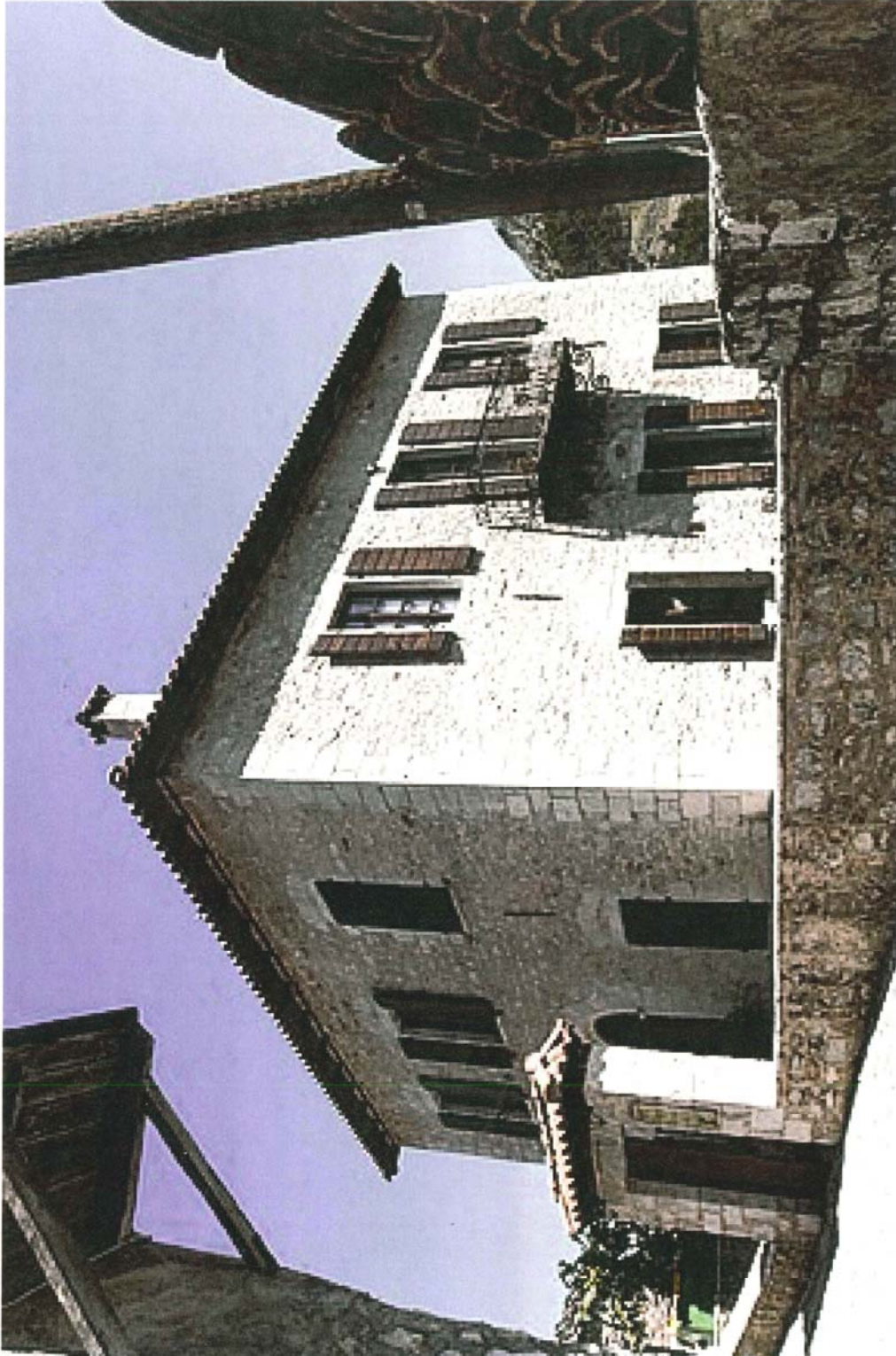

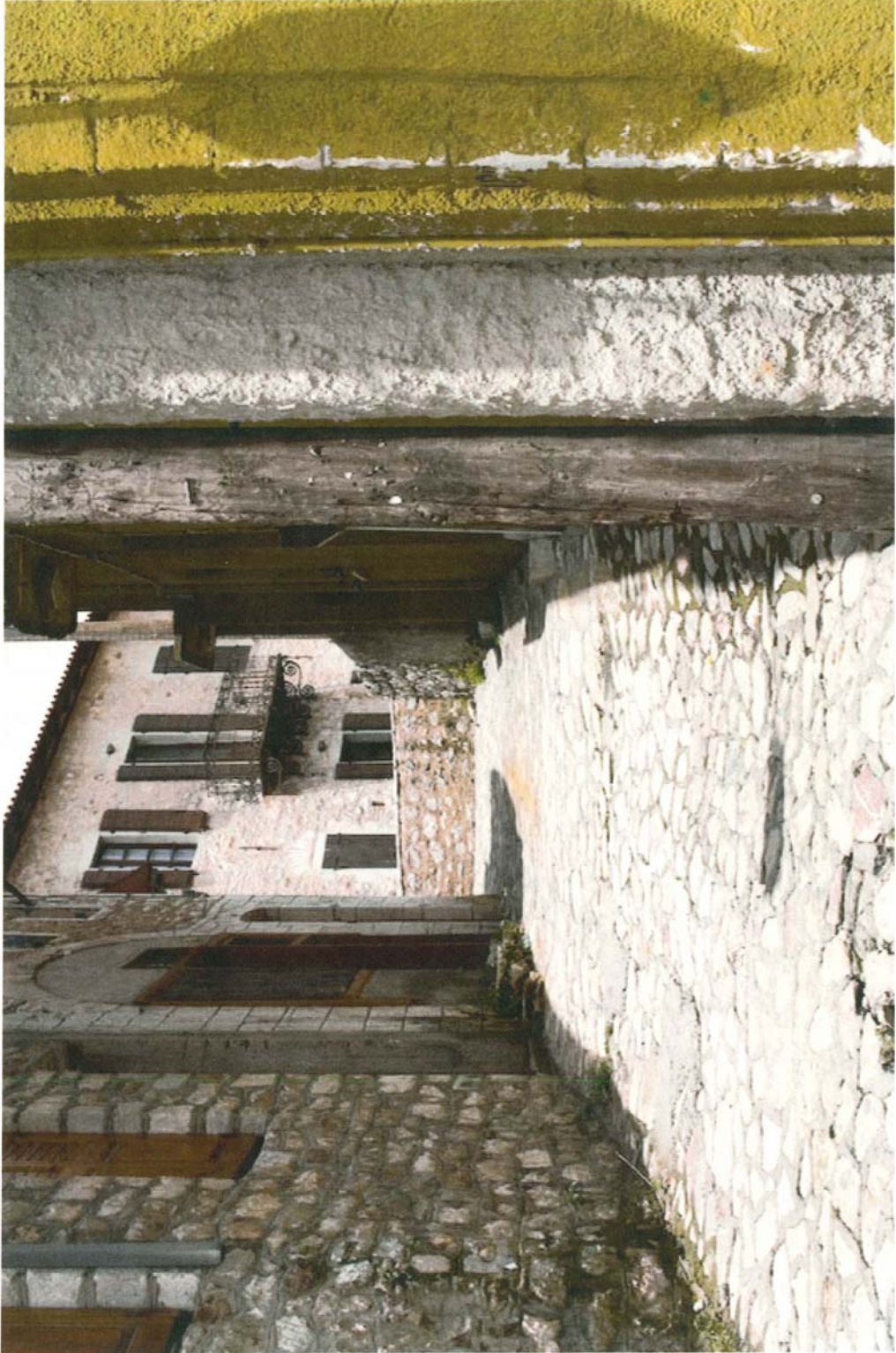

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ

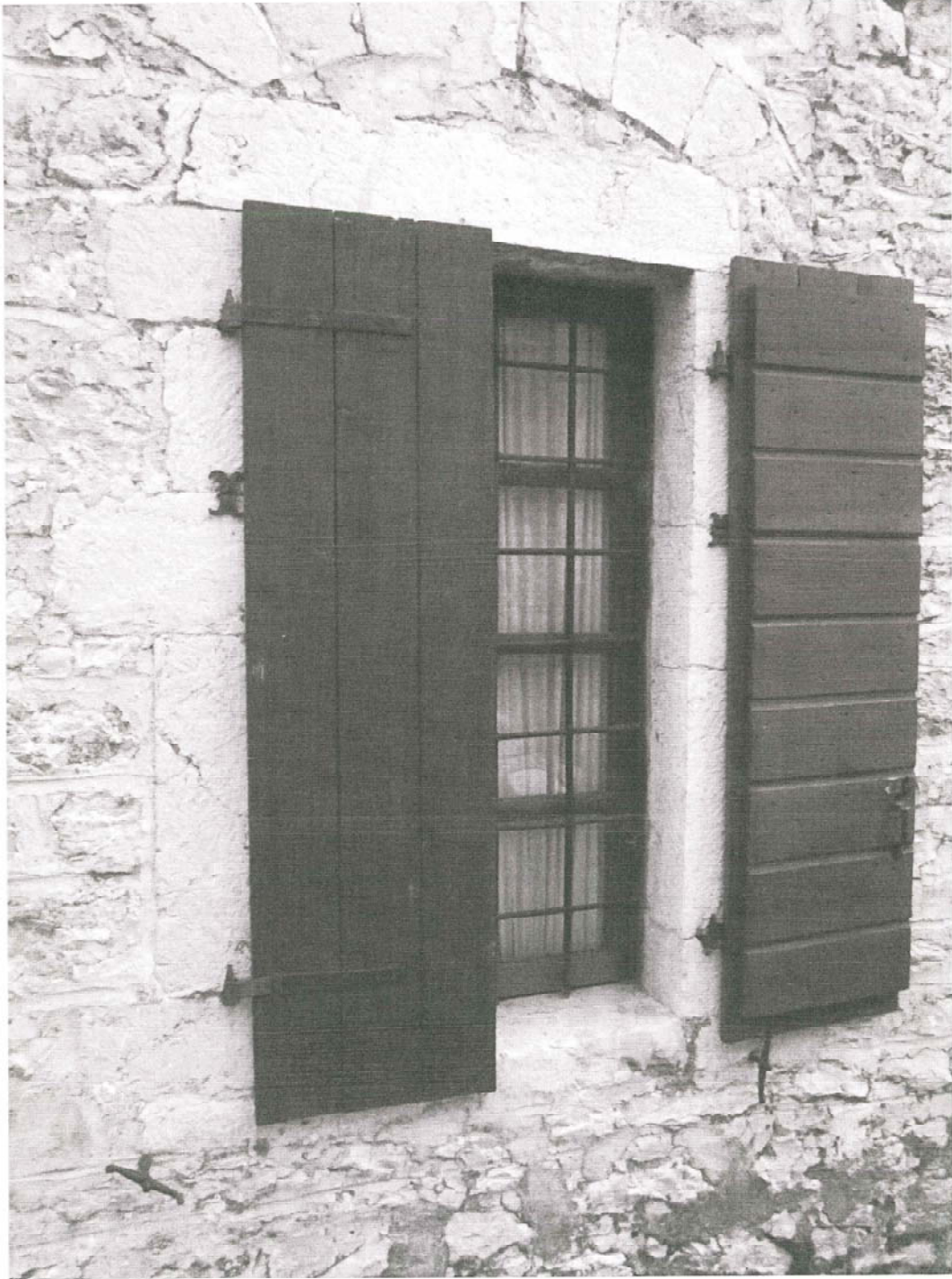

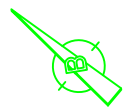

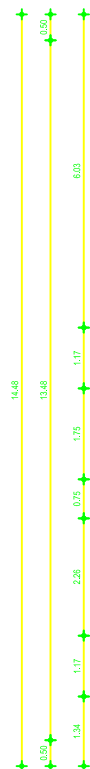
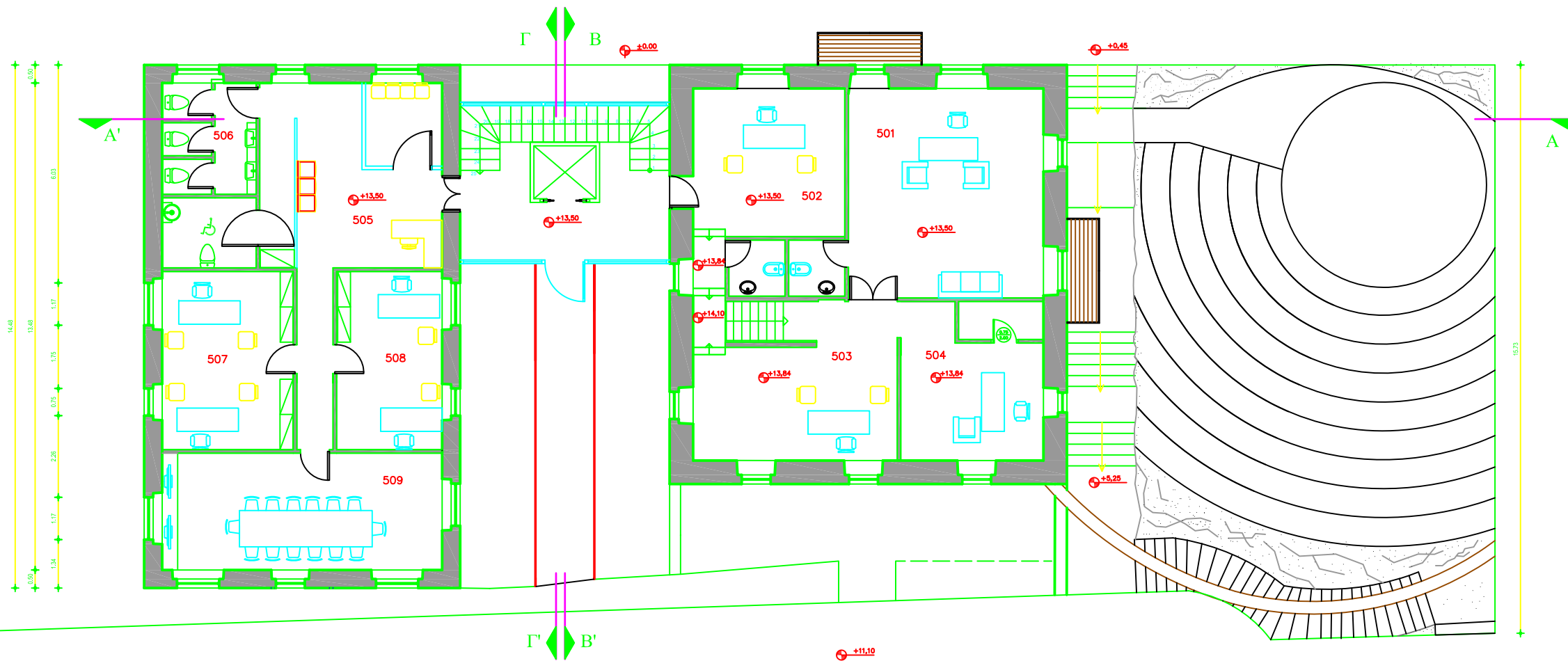

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΣΧΕΔΙΩΝ

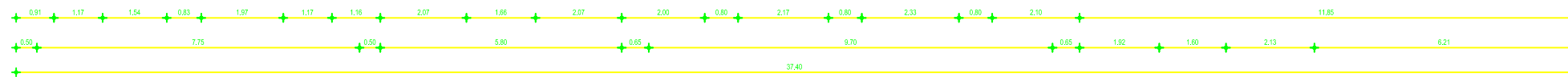

ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΣ ΔΡΟΜΟΣ

ΥΠΟΜΙΝΗΜΑ ΧΩΡΩΝ

- 501 : γραφείο δημαρχου
- 502 : γραφείο προεδρου κοινοτητας
- 503 : προισταμενος
- 504 : γραφείο αντιδημαρχου
- 505 : αναμονη-καπνιστηριο
- 506 : wc - ΑΜΕΑ
- 507 : γραφείο προσφυγων και ρομα
- 508 : καλλιτεχνικος διευθυντης
- 509 : αυβουσα δημοτικου συμβουλιου

ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΣ ΔΡΟΜΟΣ

ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ ΣΤΗΝ ΔΗΜΗΤΣΑΝΑ

ΘΕΜΑ ΣΧΕΔΙΟΥ : ΚΑΤΟΨΗ ΟΡΟΦΟΥ Γ'

ΑΡΙΘ. ΣΧΕΔΙΟΥ : Α5

ΚΑΙΜΑΚΑ :
1/50

ΣΠΟΤΔΑΣΤΕΣ

ΚΤΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΕΛΕΝΗ
ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ ΗΛΙΑΣ

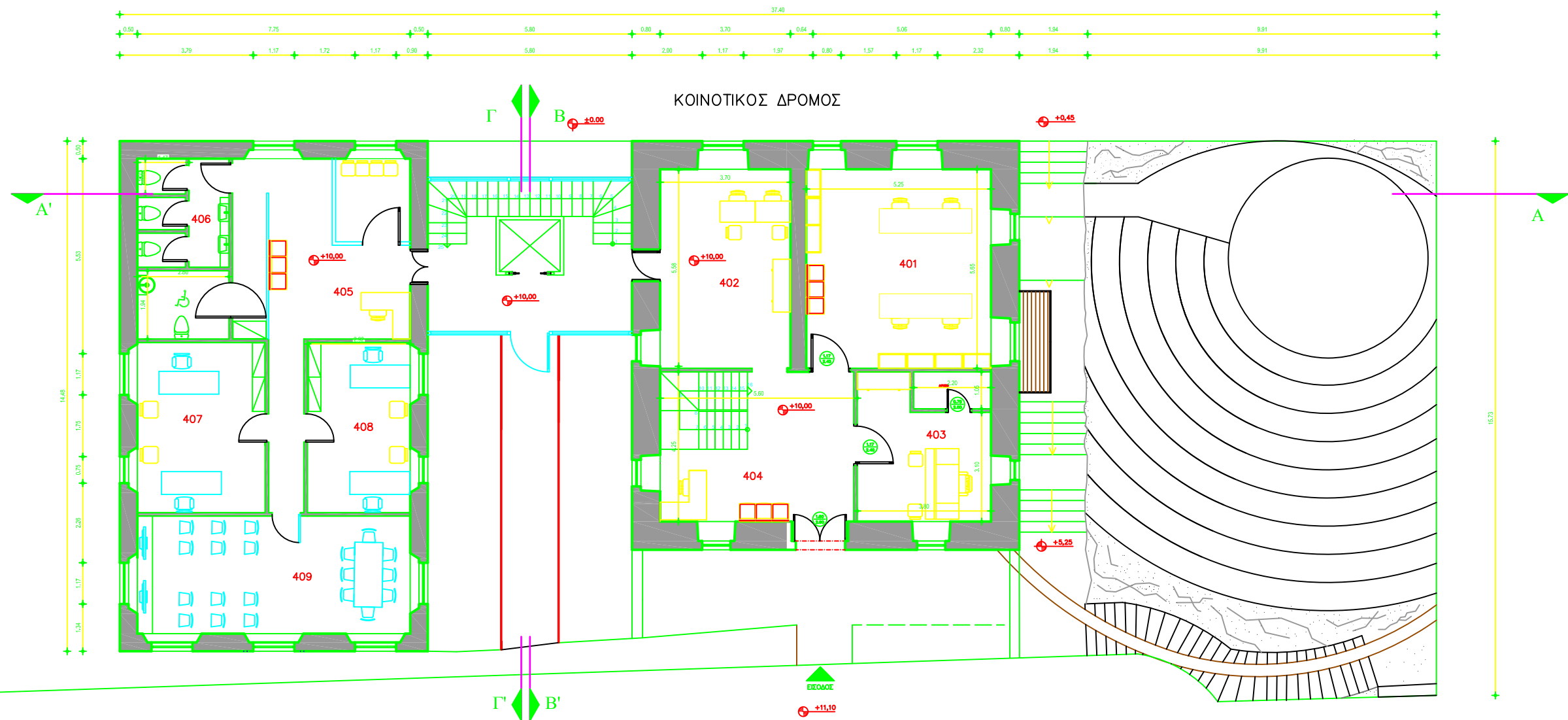
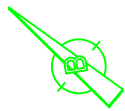
ΕΠΙΒΛΕΠΟΝΤΕΣ

ΛΑΓΟΠΙΑΝΗ ΔΕΣΠΟΙΝΑ
ΜΑΡΤΙΝΗΣ ΣΠΥΡΟΣ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ :

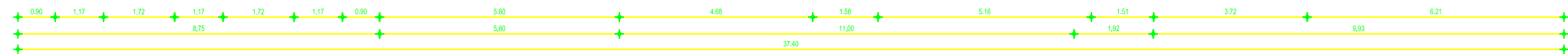
ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2013 -2014

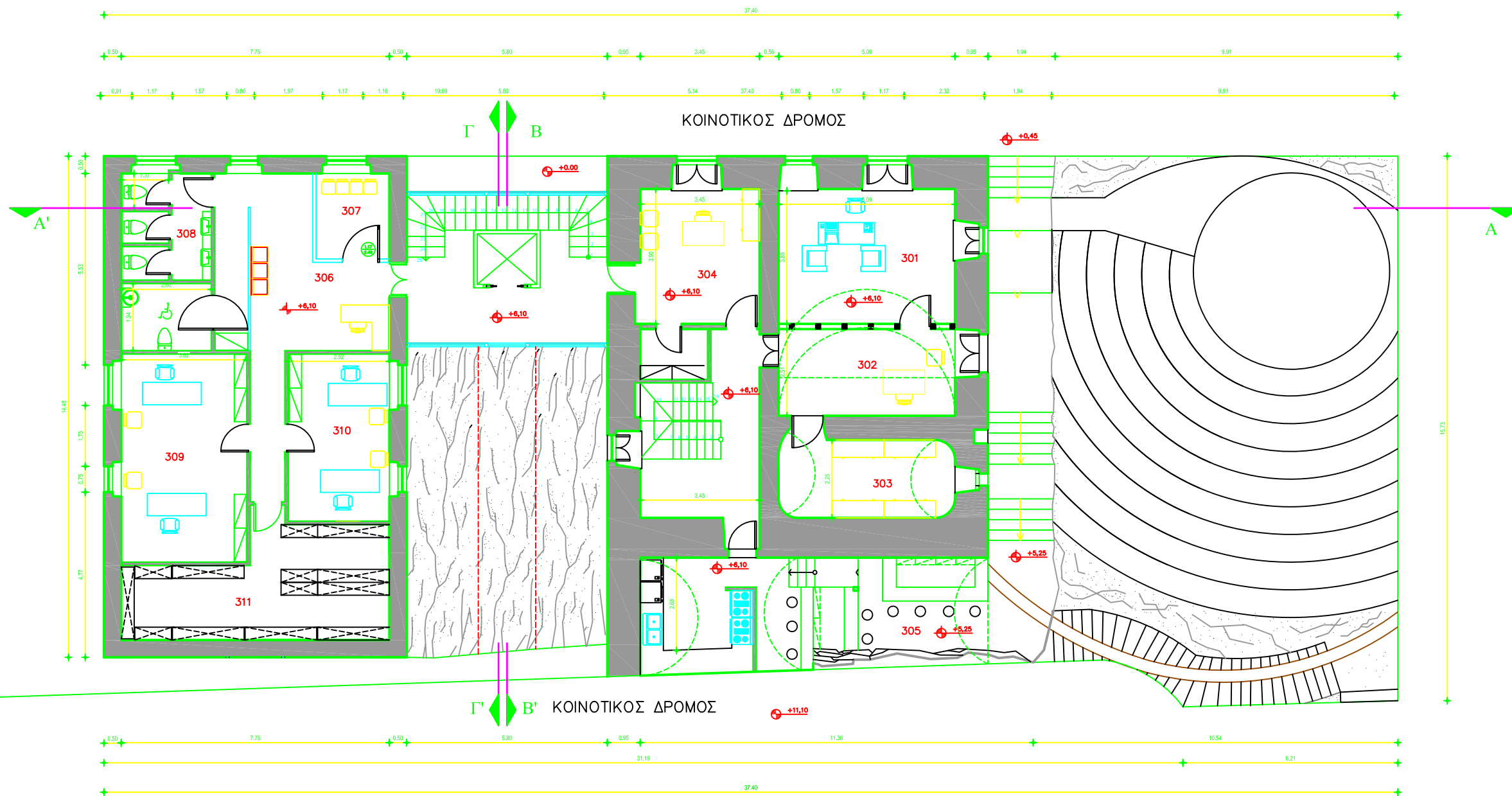
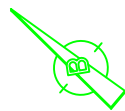
ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΧΩΡΩΝ

- 401 : λογιστήριο
- 402 : ταμείο
- 403 : τμήμα μισθοδοσίας
- 404 : πληροφορίες
- 405 : αναμονή-καπνιστήριο
- 406 : χώρος υποδοχής-γραμματεία
- 407 : γραφείο δημοτικών τελών
- 408 : γραφείο κοινοτικών προγραμμάτων
- 409 : αίθουσα συνεδριάσεων προβολών

ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ ΣΤΗΝ ΔΗΜΗΤΣΑΝΑ			ΣΠΟΥΔΑΣΤΕΣ	ΕΠΙΒΛΕΠΟΝΤΕΣ
ΘΕΜΑ ΣΧΕΔΙΟΥ : ΚΑΤΟΨΗ ΟΡΟΦΟΥ Β'	ΑΡΙΘ. ΣΧΕΔΙΟΥ Α4	ΚΛΙΜΑΚΑ :	ΚΤΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΕΛΕΝΗ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ ΗΛΙΑΣ	ΛΑΓΟΓΙΑΝΝΗ ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΜΑΡΤΙΝΗΣ ΣΠΥΡΟΣ
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ :	ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2013 -2014	1/50		

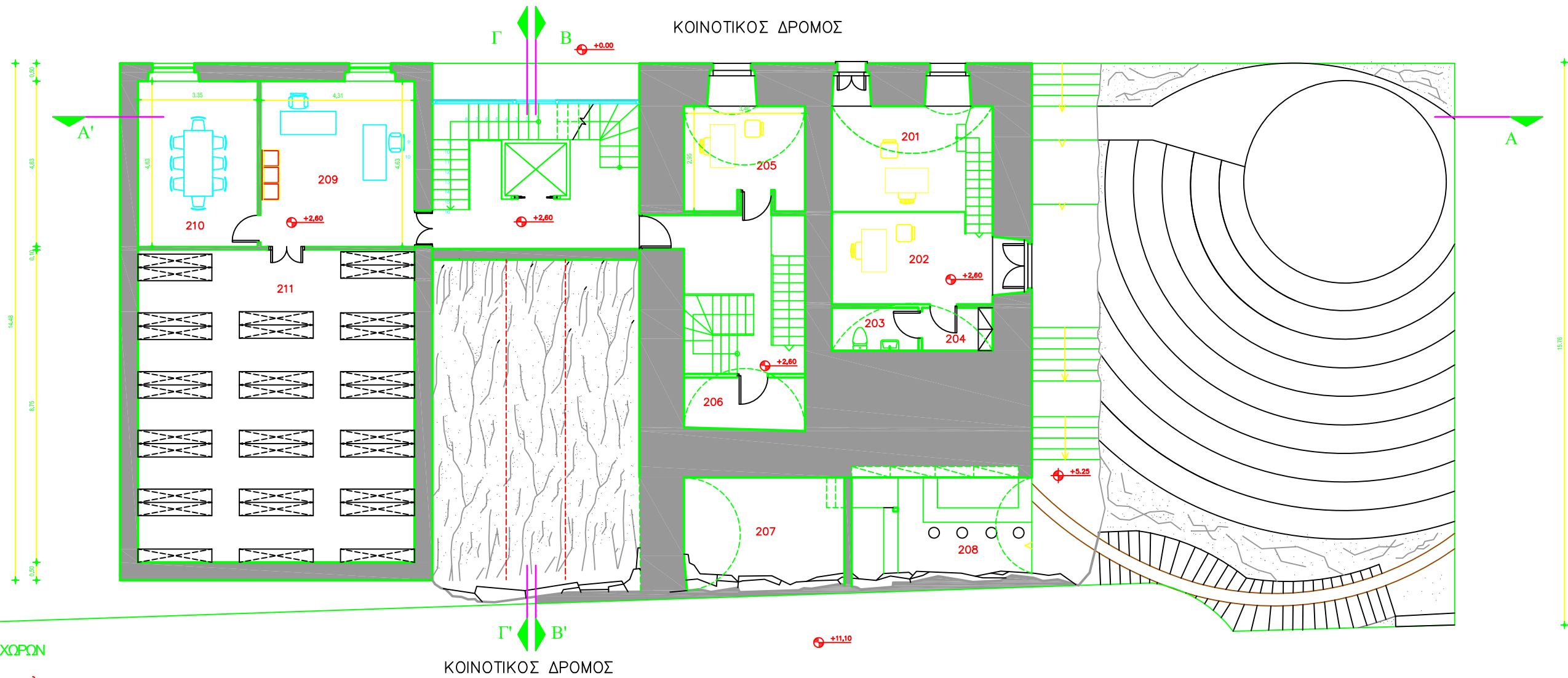
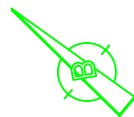

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΧΩΡΩΝ

- 301 : διευθυντης πληροφορικης
- 302 : γραμματεας
- 303 : αρχαιο
- 304 : τμημα προμηθειων κ δημοπρασιων
- 305 : αναψυκτηριο
- 306 : χωρος υποδοχης-γραμματεια
- 307 : καπνιστηριο
- 308 : τουαλετες
- 309 : γραφειο τουριστικου πολιτισμου
- 310 : γραφειο οικονομικων υπηρεσιων
- 311 : αρχαιο εγγραφων

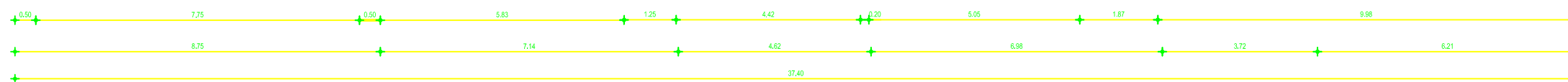
ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ ΣΤΗΝ ΔΗΜΗΤΣΑΝΑ		ΣΠΟΤΔΑΣΤΕΣ	ΕΠΙΒΛΕΠΟΝΤΕΣ
ΘΕΜΑ ΣΧΕΔΙΟΥ : ΚΑΤΟΨΗ ΟΡΟΦΟΥ Α'	ΑΡΙΘ. ΣΧΕΔΙΟΥ Α3	ΚΛΙΜΑΚΑ : 1/50	ΚΤΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΕΛΕΝΗ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ ΗΛΙΑΣ
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ :	ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2013 -2014		ΛΑΓΟΓΙΑΝΝΗ ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΜΑΡΤΙΝΗΣ ΣΠΥΡΟΣ

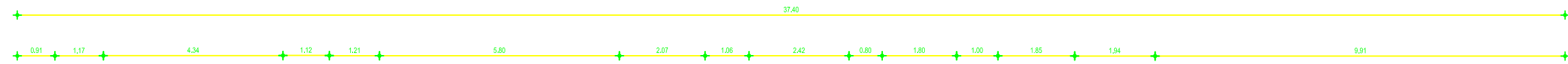
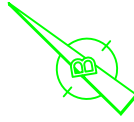
ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΧΩΡΩΝ

- 201 : γραφείο εκλογικών καταλογών
- 202 : γραφείο δημοτικής καταστάσης
- 203 : wc
- 204 : ιματιοθήκη
- 205 : γραφείο οικονομικών βοηθημάτων
- 206 : λεβητοστάσιο
- 207 : χώρος δεξαμενής καυσίμων
- 208 : αναψυκτήριο
- 209 : γραφείο τουριστικού πολιτισμού
- 210 : χώρος συνεδρίασης
- 211 : αρχείο εγγράφων

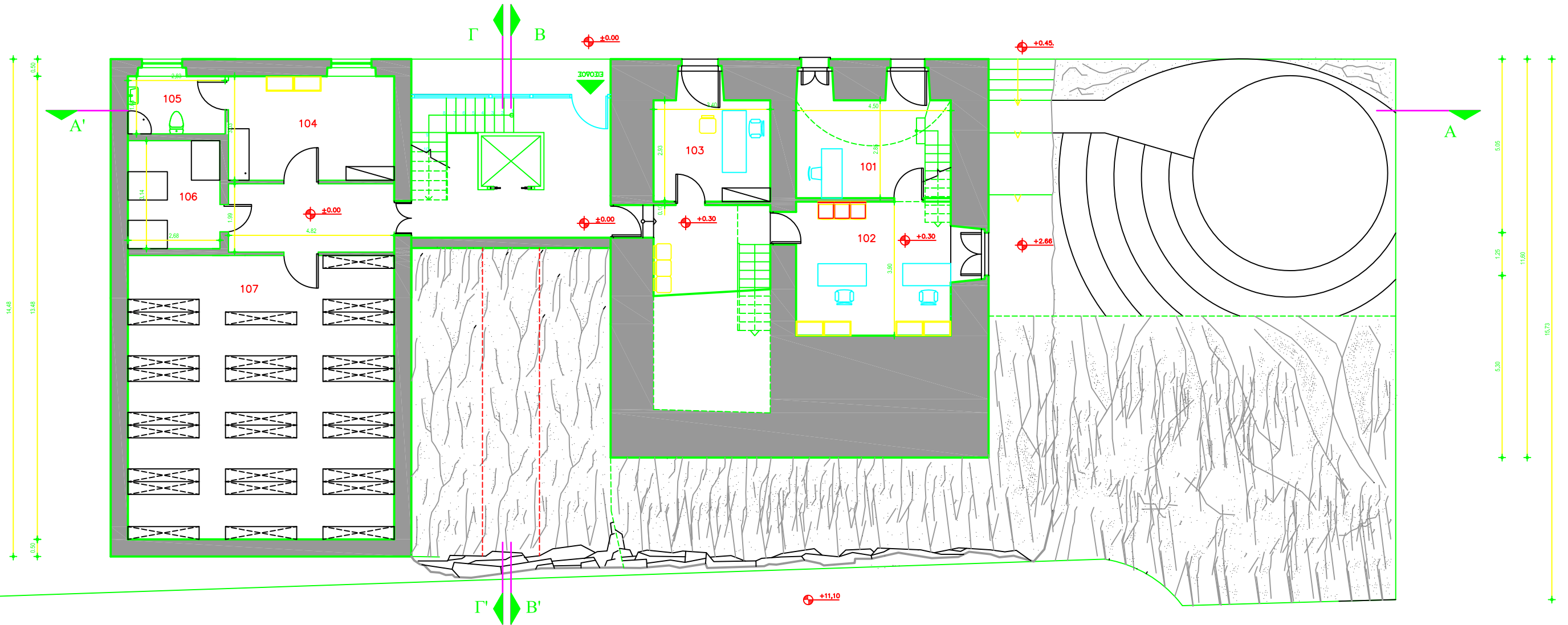

ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ ΣΤΗΝ ΔΗΜΗΤΣΑΝΑ			ΣΠΟΥΔΑΣΤΕΣ	ΕΠΙΒΛΕΠΟΝΤΕΣ
ΘΕΜΑ ΣΧΕΔΙΟΥ : ΚΑΤΟΨΗ ΙΣΟΓΕΙΟΥ Β'	ΑΡΙΘ. ΣΧΕΔΙΟΥ : Α2	ΚΛΙΜΑΚΑ : 1/50	ΚΤΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΕΛΕΝΗ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ ΗΛΙΑΣ	ΛΑΓΟΓΙΑΝΝΗ ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΜΑΡΤΙΝΗΣ ΣΠΥΡΟΣ
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ :	ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2013 -2014			

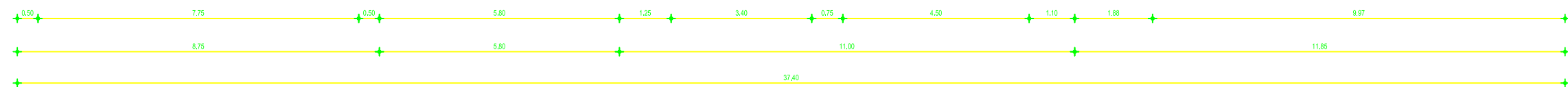
ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΣ ΔΡΟΜΟΣ

ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΣ ΔΡΟΜΟΣ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΧΩΡΩΝ

- 101 : τμήμα ληξιαρχείου
- 102 : δημοτολόγιο - πρωτοκόλλο
- 103 : ΚΕΠ
- 104 : χώρος απορρυπανσης
- 105 : wc
- 106 : χώρος ηλεκτρομηχανολογικών εγκαταστάσεων
- 107 : αρχείο εγγραφών

ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ ΣΤΗΝ ΔΗΜΗΤΣΑΝΑ

ΘΕΜΑ ΣΧΕΔΙΟΥ : ΚΑΤΟΦΗ ΙΣΟΓΕΙΟΥ Α'

ΑΡΙΘ. ΣΧΕΔΙΟΥ Α1

ΚΛΙΜΑΚΑ :
1/50

ΣΠΟΤΔΑΣΤΕΣ

ΚΤΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΕΛΕΝΗ
ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ ΗΛΙΑΣ

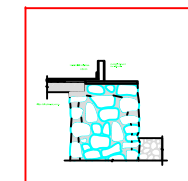
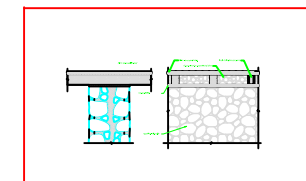
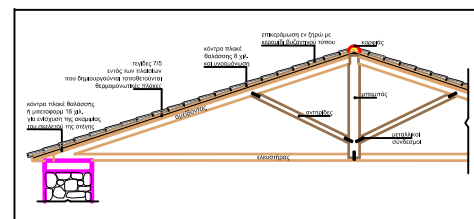
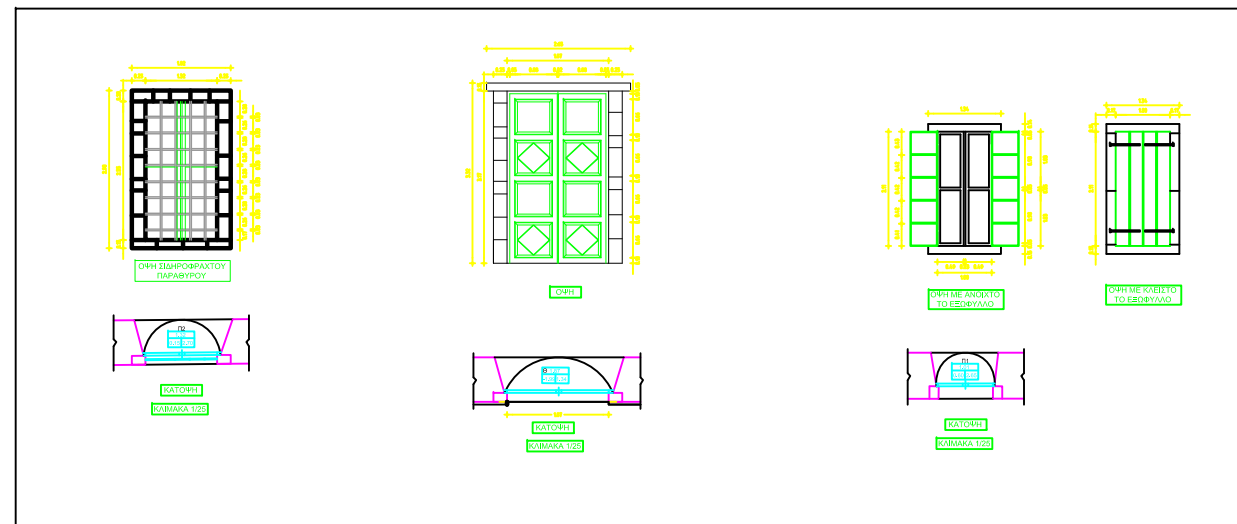
ΕΠΙΒΛΕΠΟΝΤΕΣ

ΛΑΓΟΓΙΑΝΝΗ ΔΕΣΠΟΙΝΑ
ΜΑΡΤΙΝΗΣ ΣΠΥΡΟΣ

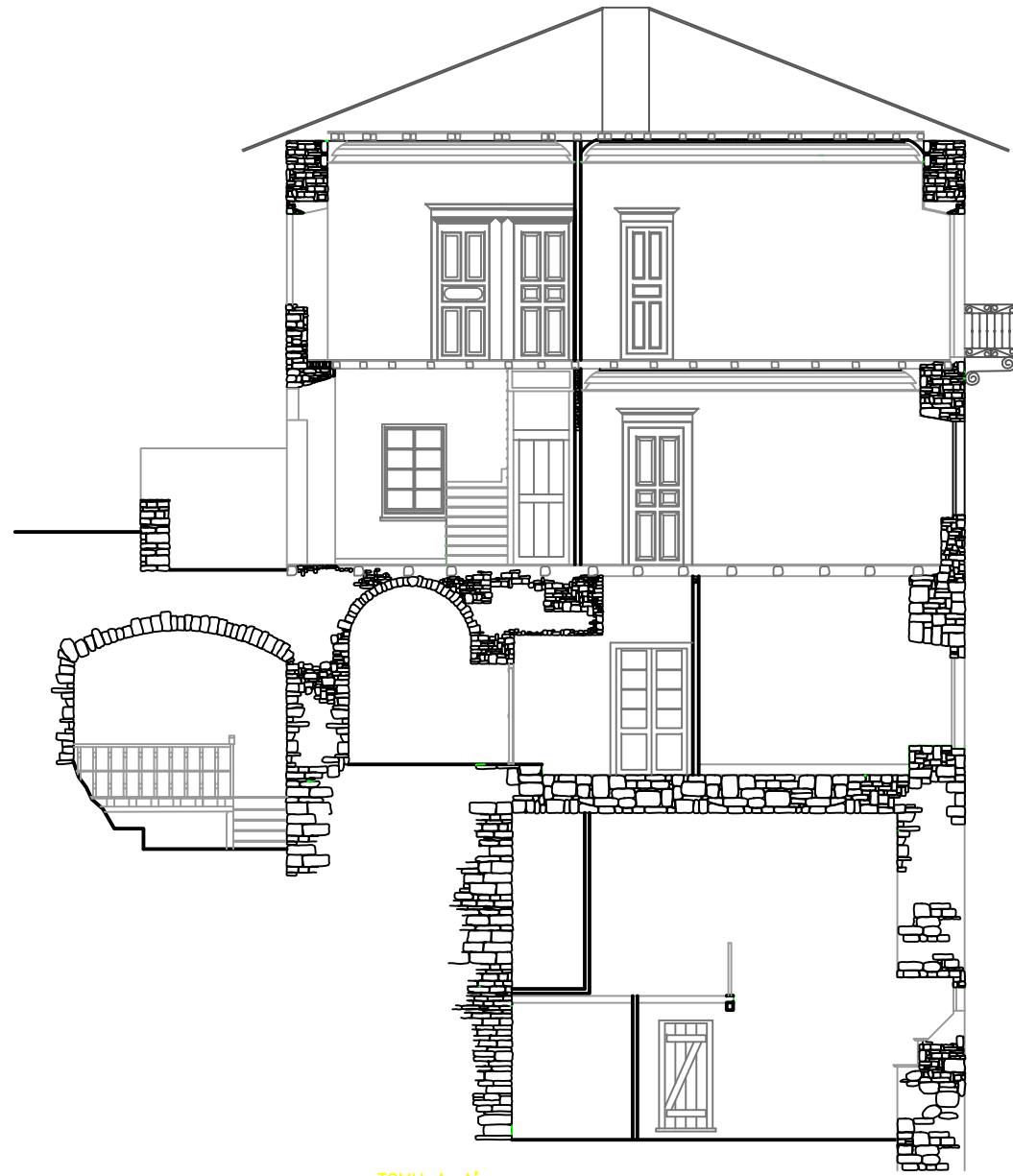
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ :

ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2013 -2014

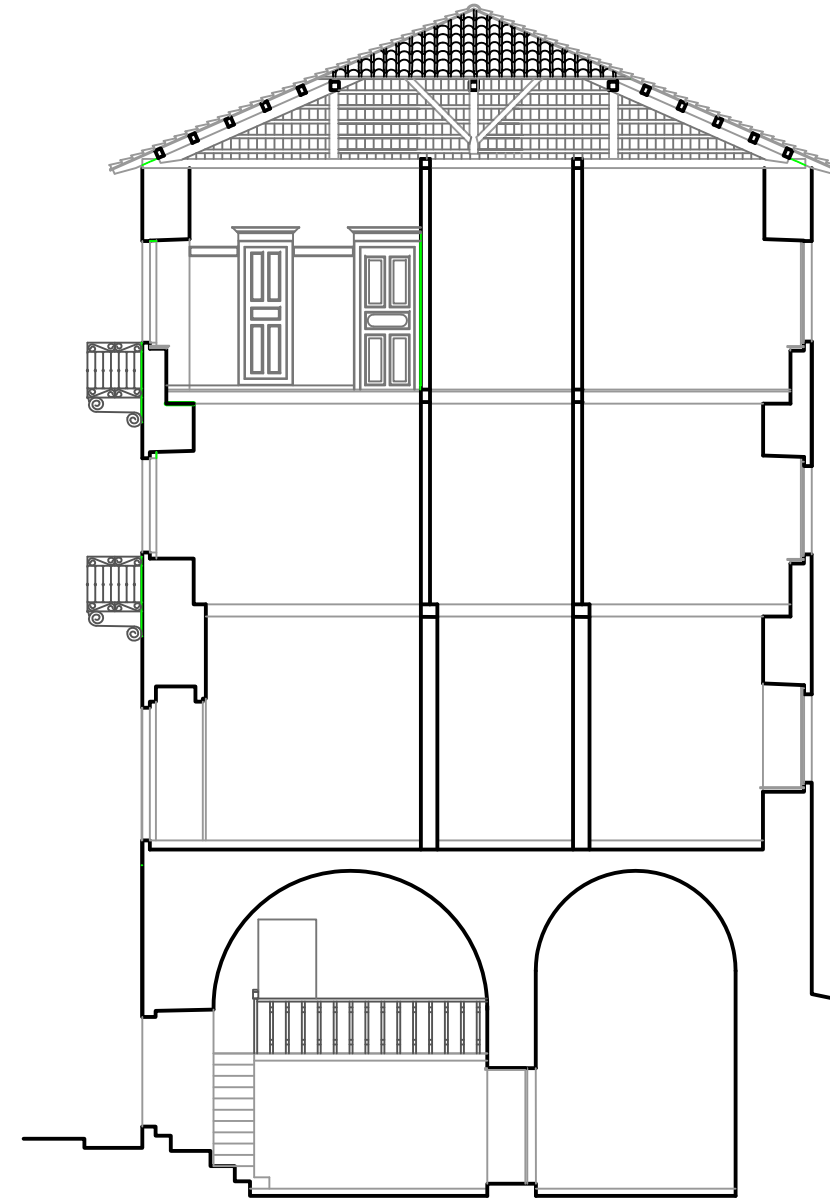

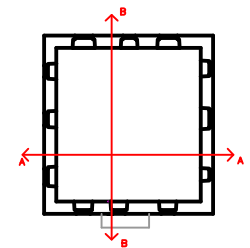
ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑ
 ΖΕΥΚΤΟΥ
 ΚΛΙΜΑΚΑ 1/10

ΤΟΜΗ Α-Α'

ΤΟΜΗ Β-Β'

ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΰ ΚΤΙΡΙΟΰ ΣΤΗΝ ΔΗΜΗΤΣΑΝΑ

ΘΕΜΑ ΣΧΕΔΙΟΰ : ΤΟΜΗ Α-Α' κ Β-Β'

ΑΡΙΘ. ΣΧΕΔΙΟΰ 05

ΚΛΙΜΑΚΑ :
1/50

ΣΠΟΥΔΑΣΤΕΣ

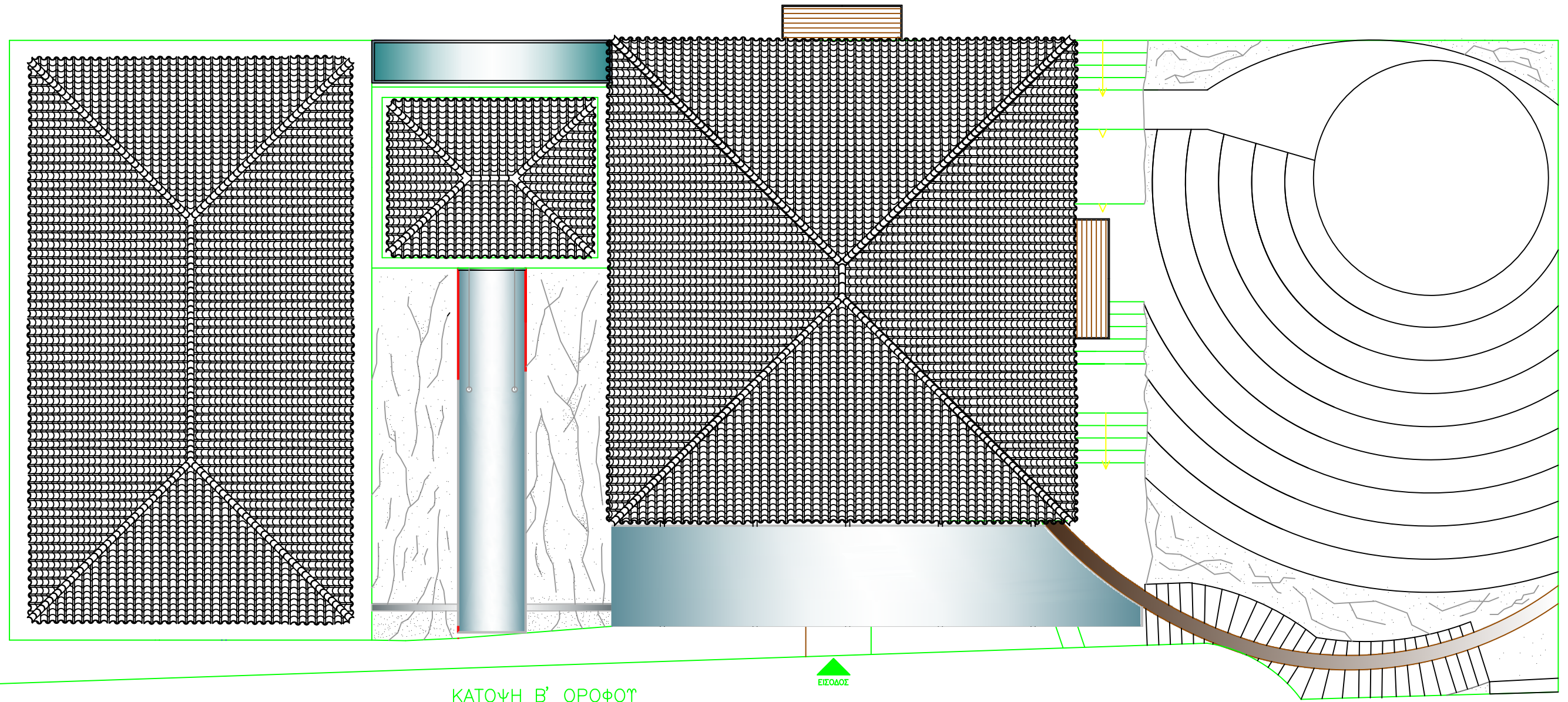
ΚΤΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΕΛΕΝΗ
ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ ΗΛΙΑΣ

ΕΠΙΒΛΕΠΟΝΤΕΣ

ΛΑΓΟΓΙΑΝΝΗ ΔΕΣΠΟΙΝΑ
ΜΑΡΤΙΝΗΣ ΣΠΥΡΟΣ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ :

ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2013 -2014

ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ ΣΤΗΝ ΔΗΜΗΤΣΑΝΑ

ΣΠΟΥΔΑΣΤΕΣ

ΕΠΙΒΛΕΠΟΝΤΕΣ

ΘΕΜΑ ΣΧΕΔΙΟΥ : ΑΝΟΨΗ

ΑΡΙΘ. ΣΧΕΔΙΟΥ Α0

ΚΛΙΜΑΚΑ :

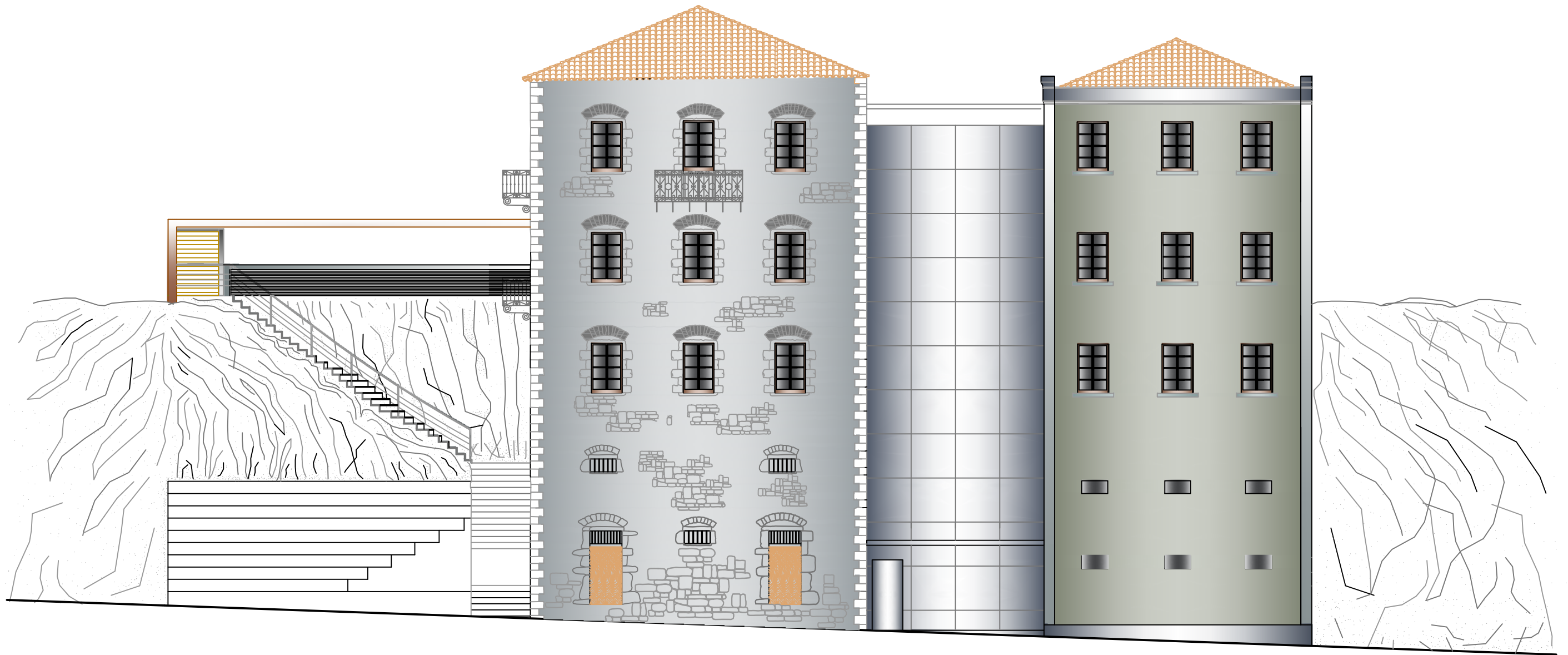
ΚΤΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΕΛΕΝΗ
ΝΙΚΟΛΑΙΔΗΣ ΗΛΙΑΣ

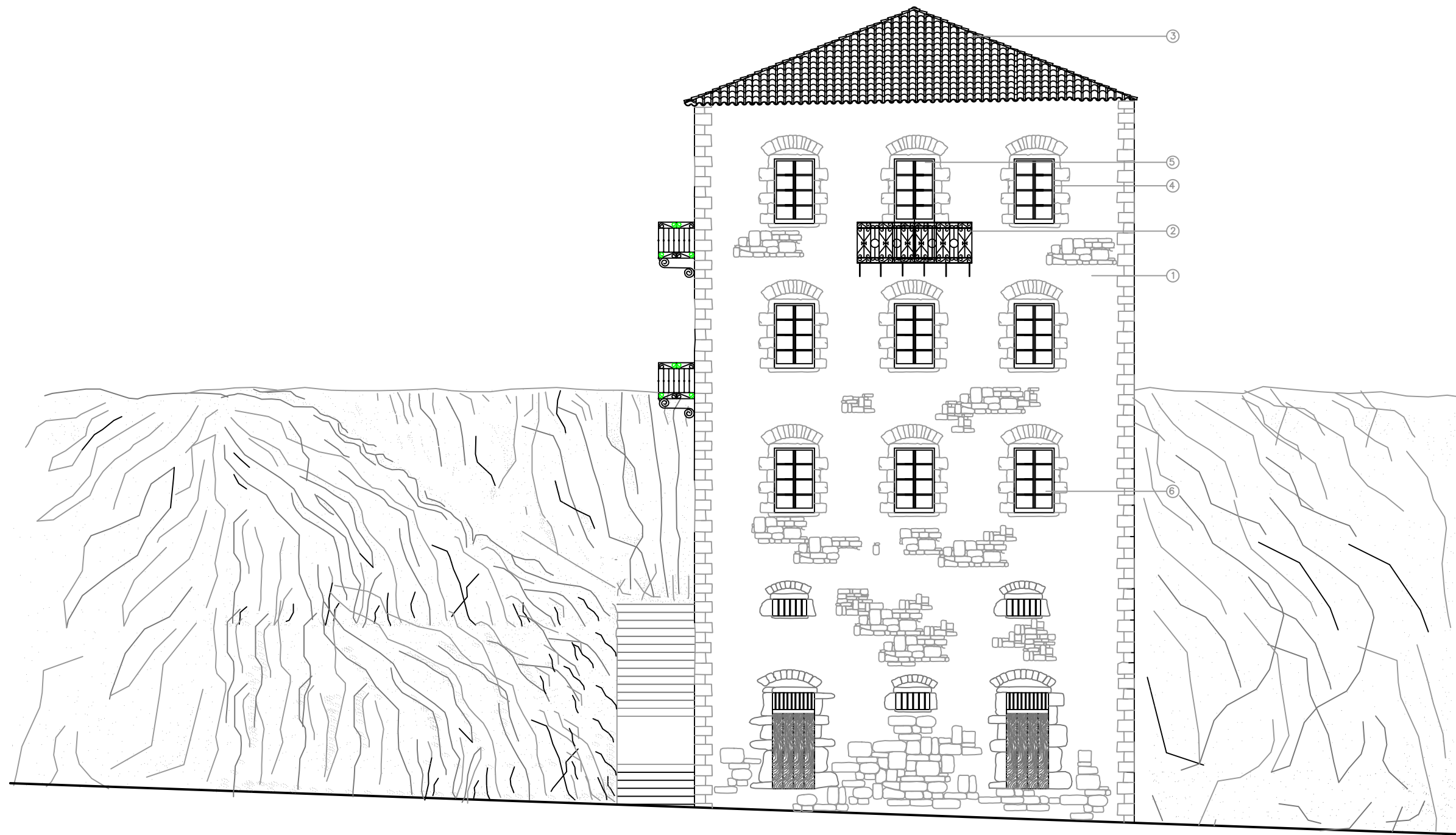
ΛΑΓΟΓΙΑΝΝΗ ΔΕΣΠΟΙΝΑ
ΜΑΡΤΙΝΗΣ ΣΠΥΡΟΣ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ :

ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2013 -2014

1/50

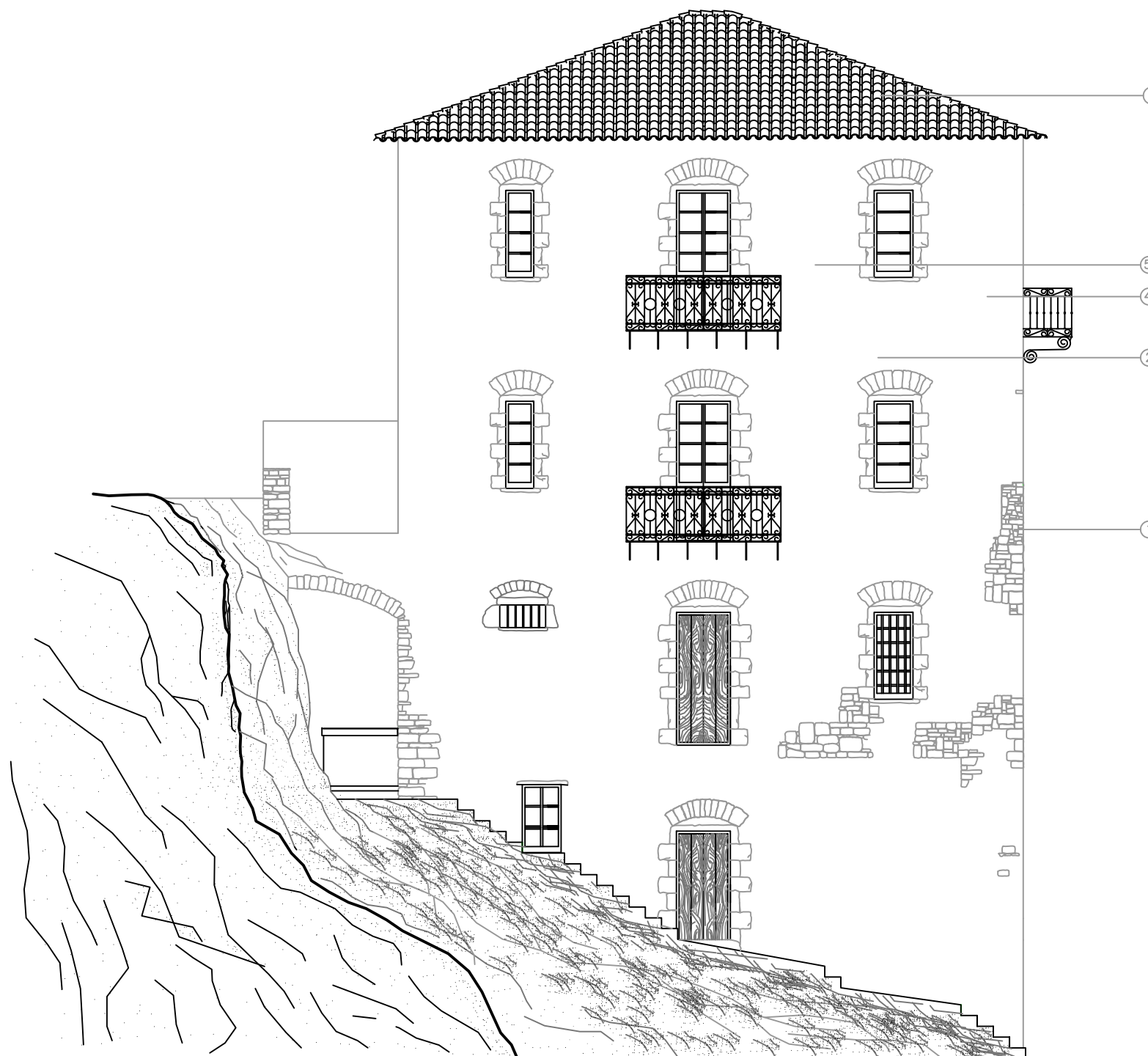

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

- 1. ΛΙΘΟΔΟΜΗ ΑΡΜΟΛΟΓΗΜΕΝΗ
- 2. ΣΙΔΕΡΕΝΙΟΣ ΕΞΩΣΤΗΣ
- 3. ΒΥΖΑΝΤΙΝΑ ΚΕΡΑΜΙΔΙΑ
- 4. ΠΑΡΑΘΥΡΟ ΜΕ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ ΕΞΩΦΥΛΛΑ ΡΑΜΠΟΤΕ - ΚΑΡΦΩΤΑ
- 5. ΜΠΑΛΚΟΝΟΠΟΡΤΑ ΜΕ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ ΕΞΩΦΥΛΛΑ ΡΑΜΠΟΤΕ - ΚΑΡΦΩΤΑ
- 6. ΠΑΡΑΘΥΡΟ ΜΕ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ ΤΖΑΜΛΙΚΙΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ ΣΚΟΥΡΑ ΚΑΡΦΩΤΑ

ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ ΣΤΗΝ ΔΗΜΗΤΣΑΝΑ

			ΣΠΟΤΔΑΣΤΕΣ	ΕΠΙΒΛΕΠΟΝΤΕΣ
ΘΕΜΑ ΣΧΕΔΙΟΥ : ΒΟΡΕΙΟΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΟΥΨΗ	ΑΡΙΘ. ΣΧΕΔΙΟΥ 01	ΚΛΙΜΑΚΑ : 1/50	ΚΤΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΕΛΕΝΗ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ ΗΛΙΑΣ	ΛΑΓΟΓΙΑΝΝΗ ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΜΑΡΤΙΝΗΣ ΣΠΥΡΟΣ
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ :	ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2013 -2014			

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

1. ΛΙΘΟΔΟΜΗ ΑΡΜΟΛΟΓΗΜΕΝΗ
2. ΣΙΔΕΡΕΝΙΟΣ ΕΞΩΤΗΣ
3. ΒΥΖΑΝΤΙΝΑ ΚΕΡΑΜΙΔΙΑ
4. ΠΑΡΑΘΥΡΟ ΜΕ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ ΕΞΟΦΥΛΛΑ ΡΑΜΠΟΤΕ - ΚΑΡΦΩΤΑ
5. ΜΠΑΛΚΟΝΟΠΟΡΤΑ ΜΕ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ ΕΞΟΦΥΛΛΑ ΡΑΜΠΟΤΕ - ΚΑΡΦΩΤΑ
6. ΠΑΡΑΘΥΡΟ ΜΕ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ ΤΖΑΜΛΙΚΙΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ ΣΚΟΥΡΑ ΚΑΡΦΩΤΑ

ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ ΣΤΗΝ ΔΗΜΗΤΣΑΝΑ

ΘΕΜΑ ΣΧΕΔΙΟΥ : ΝΟΤΙΟΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΟΨΗ

ΑΡΙΘ. ΣΧΕΔΙΟΥ 02

ΚΛΙΜΑΚΑ :

1/50

ΣΠΟΥΔΑΣΤΕΣ

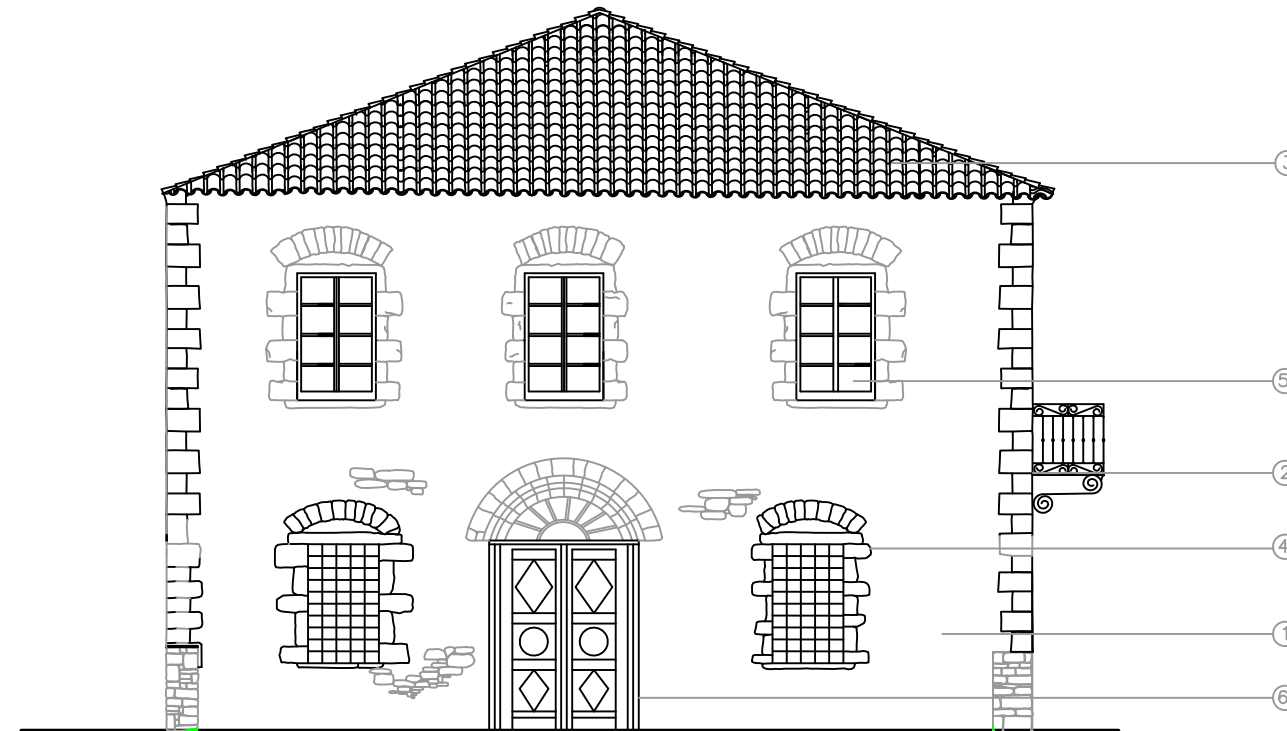
ΚΤΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΕΛΕΝΗ
ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ ΗΛΙΑΣ

ΕΠΙΒΛΕΠΟΝΤΕΣ

ΛΑΓΟΓΙΑΝΝΗ ΔΕΣΠΟΙΝΑ
ΜΑΡΤΙΝΗΣ ΣΠΥΡΟΣ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ :

ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2013 -2014

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

1. ΛΙΘΟΔΟΜΗ ΑΡΜΟΛΟΓΗΜΕΝΗ
2. ΣΙΔΕΡΕΝΙΟΣ ΕΞΩΣΤΗΣ
3. ΒΥΖΑΝΤΙΝΑ ΚΕΡΑΜΙΔΙΑ
4. ΠΑΡΑΘΥΡΟ ΜΕ ΣΙΔΗΡΟΦΡΑΧΤΟ ΚΙΓΚΛΙΔΩΜΑ
5. ΠΑΡΑΘΥΡΟ ΜΕ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ ΤΖΑΜΙΛΙΚΙΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ ΣΚΟΥΡΑ ΚΑΡΦΩΤΑ
6. ΞΥΛΙΝΗ ΑΥΛΟΘΥΡΑ

ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΎ ΚΤΙΡΙΟΎ ΣΤΗΝ ΔΗΜΗΤΣΑΝΑ

ΣΠΟΤΔΑΣΤΕΣ

ΕΠΙΒΛΕΠΟΝΤΕΣ

ΘΕΜΑ ΣΧΕΔΙΟΥ : ΝΟΤΙΟΔΥΤΙΚΗ ΟΨΗ

ΑΡΙΘ. ΣΧΕΔΙΟΥ 03

ΚΛΙΜΑΚΑ :

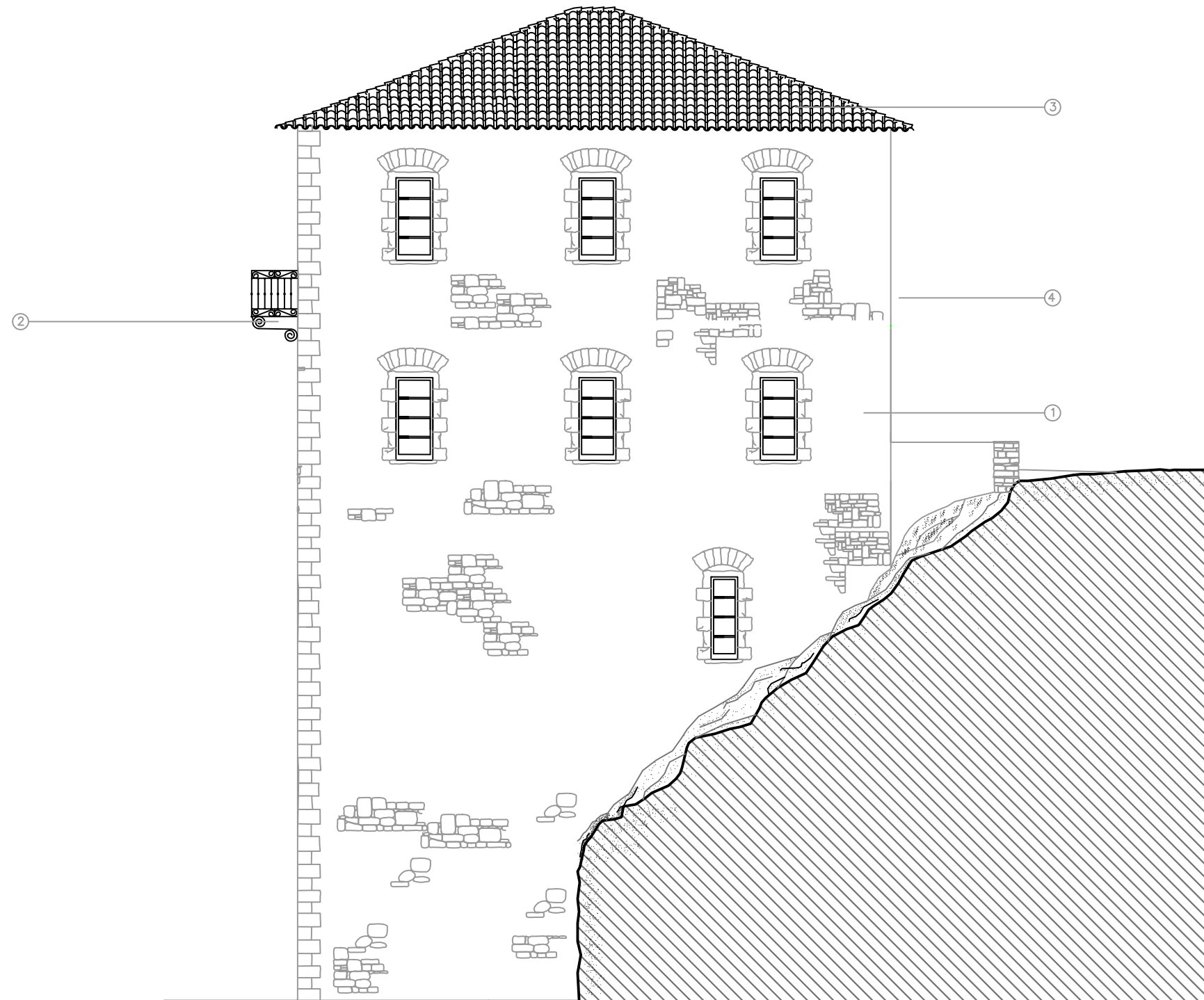
1/50

ΚΤΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΕΛΕΝΗ
ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ ΗΛΙΑΣ

ΛΑΓΟΓΙΑΝΝΗ ΔΕΣΠΟΙΝΑ
ΜΑΡΤΙΝΗΣ ΣΠΥΡΟΣ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ :

ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2013 -2014

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

- 1. ΛΙΘΟΔΟΜΗ ΑΡΜΟΛΟΓΗΜΕΝΗ
- 2. ΣΙΔΕΡΕΝΙΟΣ ΕΞΩΤΗΣ
- 3. ΒΥΖΑΝΤΙΝΑ ΚΕΡΑΜΙΔΙΑ
- 4. ΠΑΡΑΘΥΡΟ ΜΕ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ ΕΞΟΦΥΛΛΑ ΡΑΜΠΟΤΕ - ΚΑΡΦΩΤΑ

ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ ΣΤΗΝ ΔΗΜΗΤΣΑΝΑ

ΣΠΟΥΔΑΣΤΕΣ

ΕΠΙΒΛΕΠΟΝΤΕΣ

ΘΕΜΑ ΣΧΕΔΙΟΥ : ΒΟΡΕΙΟΔΥΤΙΚΗ ΟΨΗ

ΑΡΙΘ. ΣΧΕΔΙΟΥ 04

ΚΛΙΜΑΚΑ :

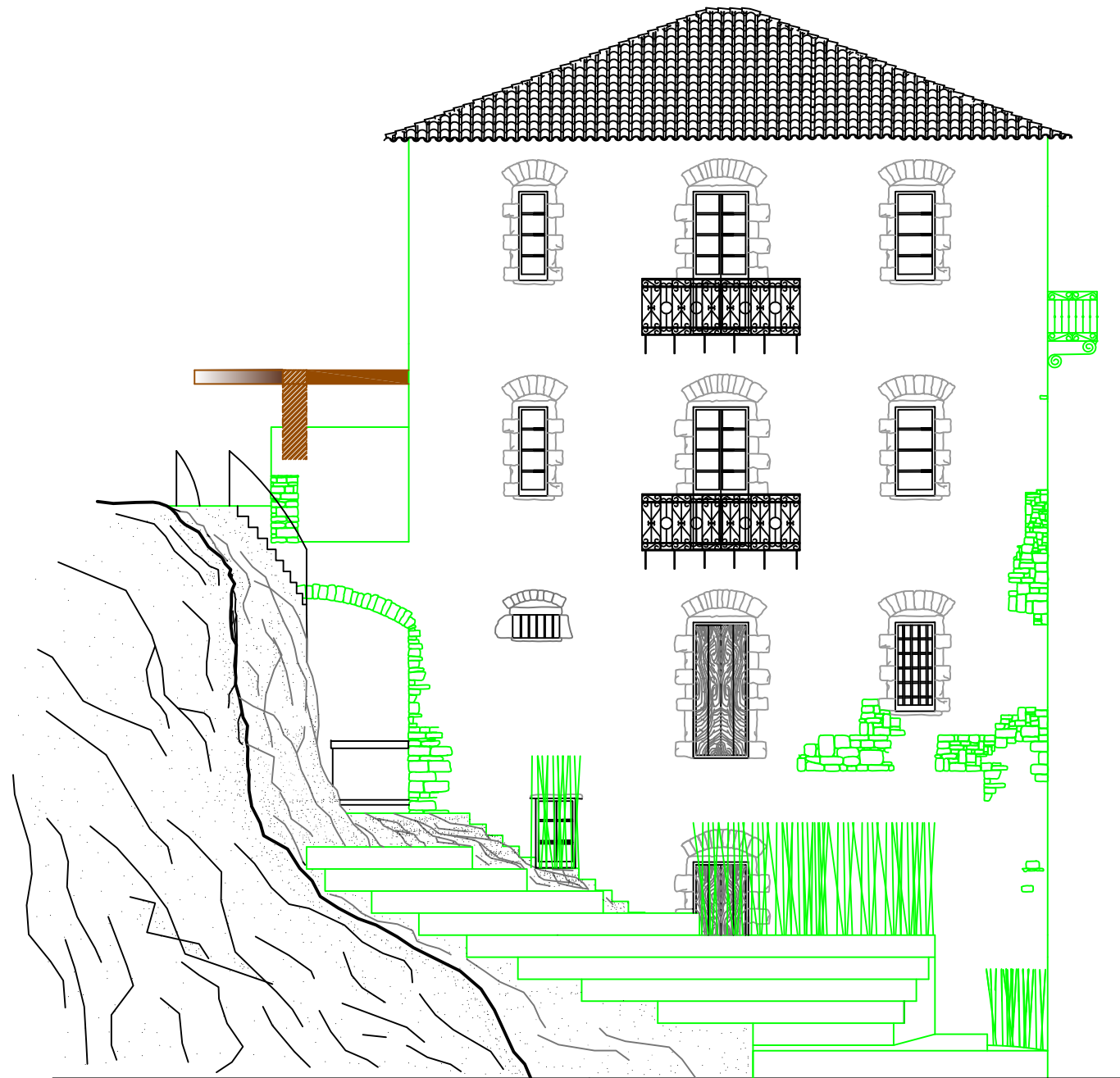
ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΕΛΕΝΗ
ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ ΗΛΙΑΣ

ΛΑΓΟΓΙΑΝΝΗ ΔΕΣΠΟΙΝΑ
ΜΑΡΤΙΝΗΣ ΣΠΥΡΟΣ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ :

ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2013 - 2014

1/50

ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΎ ΚΤΙΡΙΟΎ ΣΤΗΝ ΔΗΜΗΤΣΑΝΑ

ΘΕΜΑ ΣΧΕΔΙΟΎ :

ΑΡΙΘ. ΣΧΕΔΙΟΎ Α4

ΚΛΙΜΑΚΑ :

1/50

ΣΠΟΤΔΑΣΤΕΣ

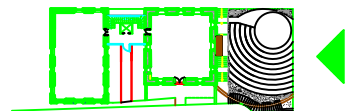
ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΎ ΕΛΕΝΗ
ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΎ ΗΛΙΑΎ

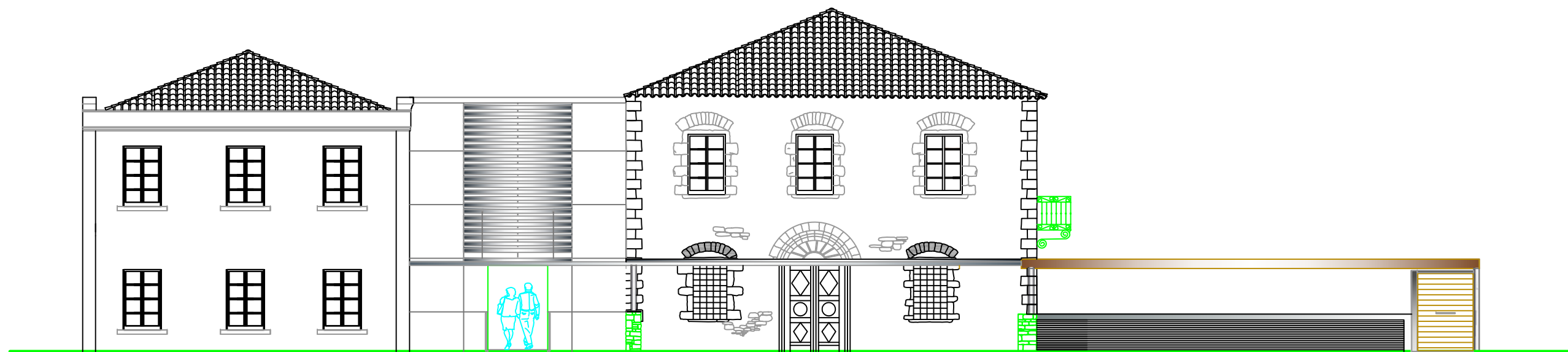
ΕΠΙΒΛΕΠΟΝΤΕΎ

ΛΑΓΟΓΙΑΝΝΗ ΔΕΎΠΟΙΝΑ
ΜΑΡΤΙΝΗΎ ΣΠΥΡΟΎ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ :

ΠΕΡΙΟΔΟΎ 2013 -2014

ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ ΣΤΗΝ ΔΗΜΗΤΣΑΝΑ

ΘΕΜΑ ΣΧΕΔΙΟΥ :

ΑΡΙΘ. ΣΧΕΔΙΟΥ Α4

ΚΛΙΜΑΚΑ :

1/50

ΣΠΟΤΔΑΣΤΕΣ

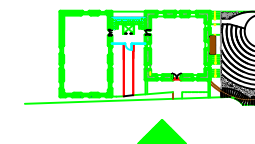
ΚΤΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΕΛΕΝΗ
ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ ΗΛΙΑΣ

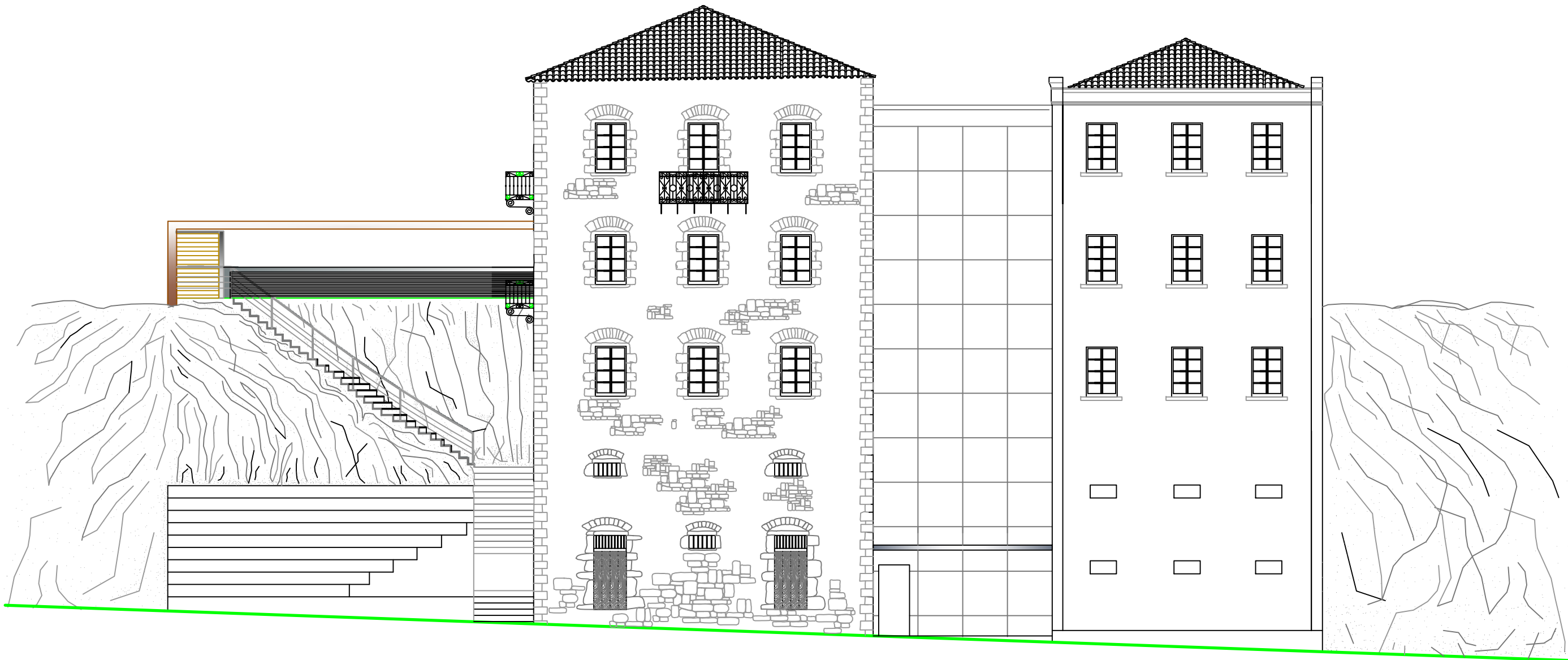
ΕΠΙΒΛΕΠΟΝΤΕΣ

ΛΑΓΟΓΙΑΝΝΗ ΔΕΣΠΟΙΝΑ
ΜΑΡΤΙΝΗΣ ΣΠΥΡΟΣ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ :

ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2013 --2014

ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ ΣΤΗΝ ΔΗΜΗΤΣΑΝΑ

ΘΕΜΑ ΣΧΕΔΙΟΥ : ΒΟΡΕΙΟΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΟΥΨΗ

ΑΡΙΘ. ΣΧΕΔΙΟΥ Α4

ΚΛΙΜΑΚΑ :
1/50

ΣΠΟΥΔΑΣΤΕΣ

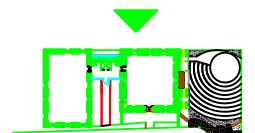
ΚΤΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΕΛΕΝΗ
ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ ΗΛΙΑΣ

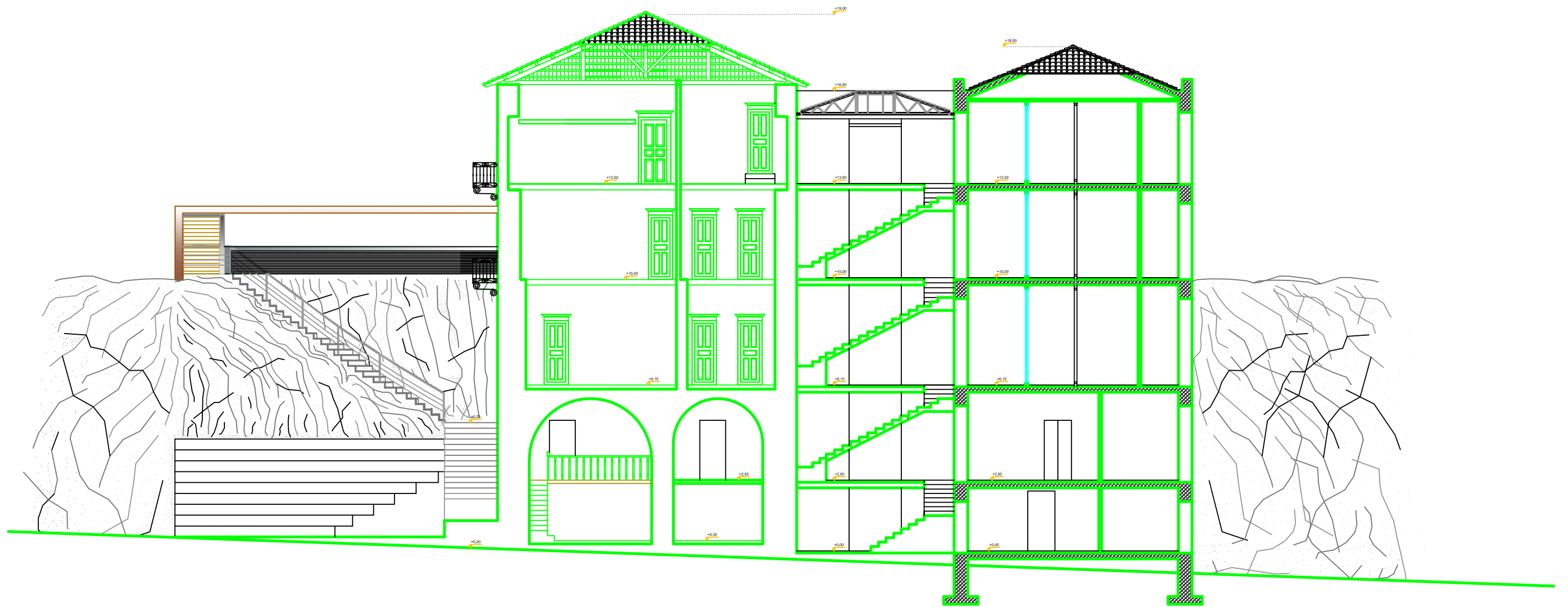
ΕΠΙΒΛΕΠΟΝΤΕΣ

ΛΑΓΟΓΙΑΝΝΗ ΔΕΣΠΟΙΝΑ
ΜΑΡΤΙΝΗΣ ΣΠΥΡΟΣ

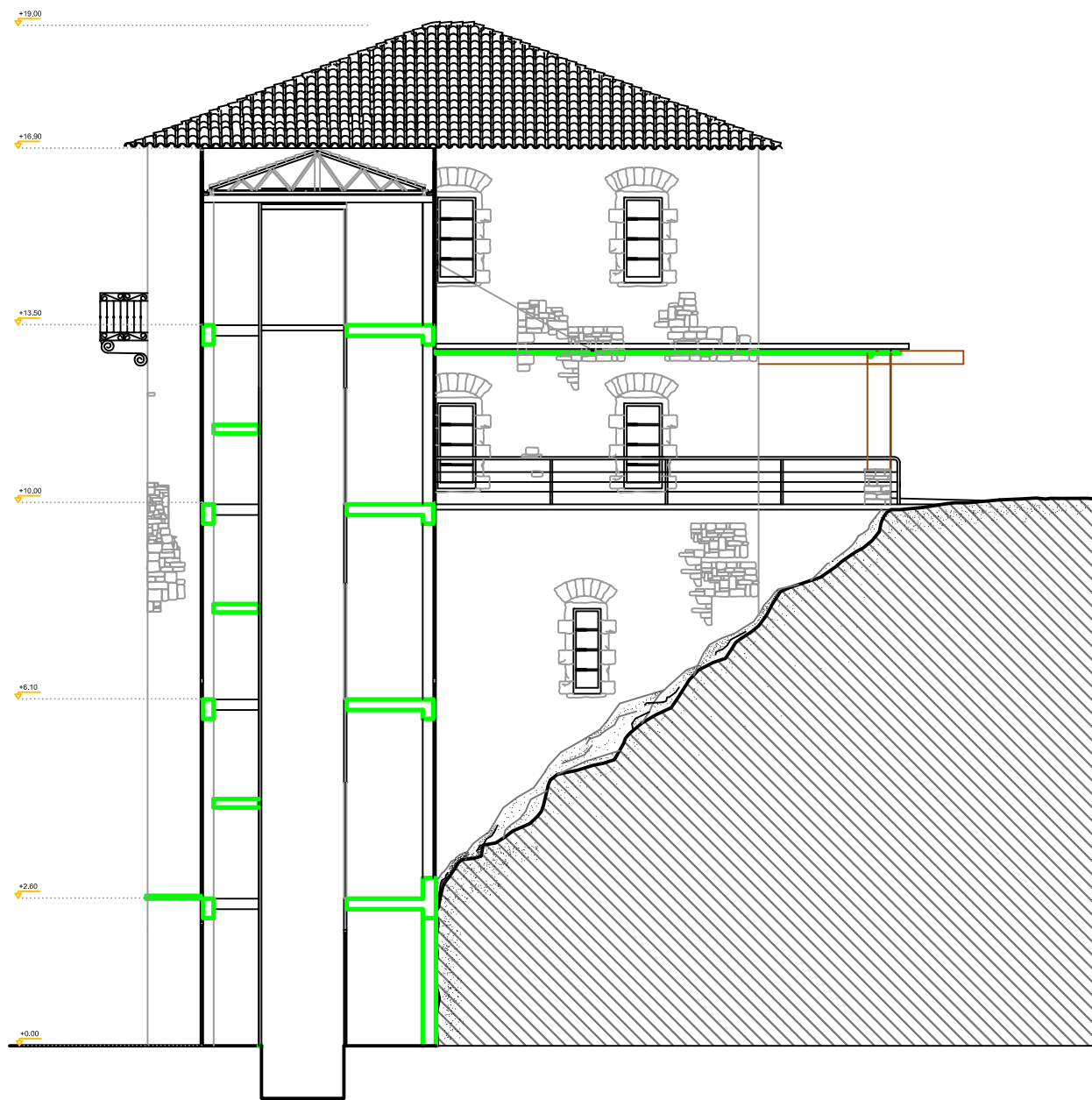
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ :

ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2013 -2014

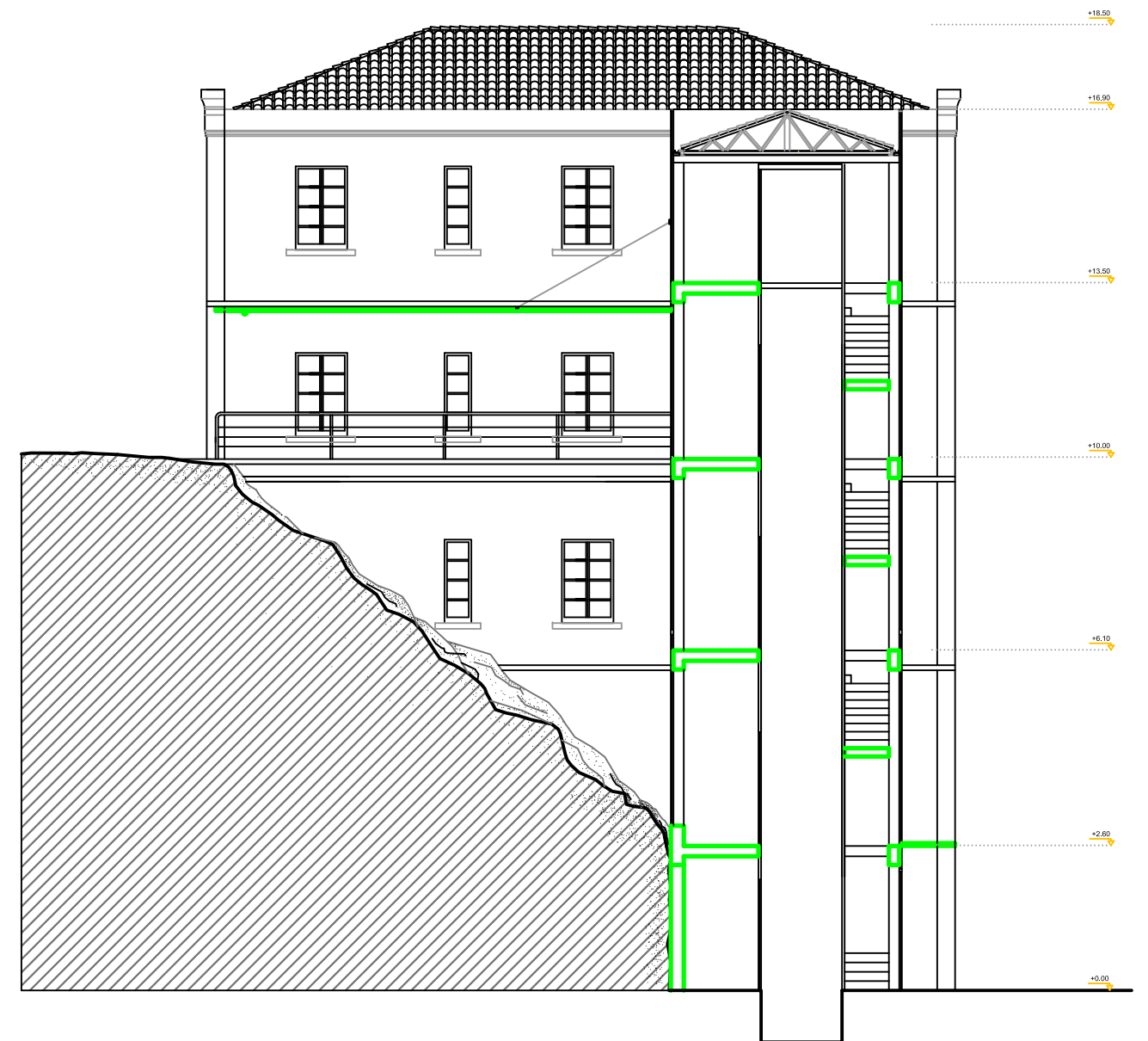

ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΎ ΚΤΙΡΙΟΎ ΣΤΗΝ ΔΗΜΗΤΣΑΝΑ		ΣΠΟΥΔΑΣΤΕΣ	ΕΠΙΒΛΕΠΟΝΤΕΣ
ΘΕΜΑ ΣΧΕΔΙΟΥ : ΤΟΜΗ Α-Α'	ΑΡΙΘ. ΣΧΕΔΙΟΥ Τ1	ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΕΛΕΝΗ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ ΗΛΙΑΣ	ΛΑΓΟΓΙΑΝΝΗ ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΜΑΡΤΙΝΗΣ ΣΠΥΡΟΣ
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ :	ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2013 - 2014		

ΤΟΜΗ Β-Β'

ΤΟΜΗ Γ-Γ'

ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ ΣΤΗΝ ΔΗΜΗΤΣΑΝΑ

ΘΕΜΑ ΣΧΕΔΙΟΥ : ΤΟΜΗ Β-Β' κ Γ-Γ'

ΑΡΙΘ. ΣΧΕΔΙΟΥ Τ2

ΚΛΙΜΑΚΑ :
1/50

ΣΠΟΤΔΑΣΤΕΣ

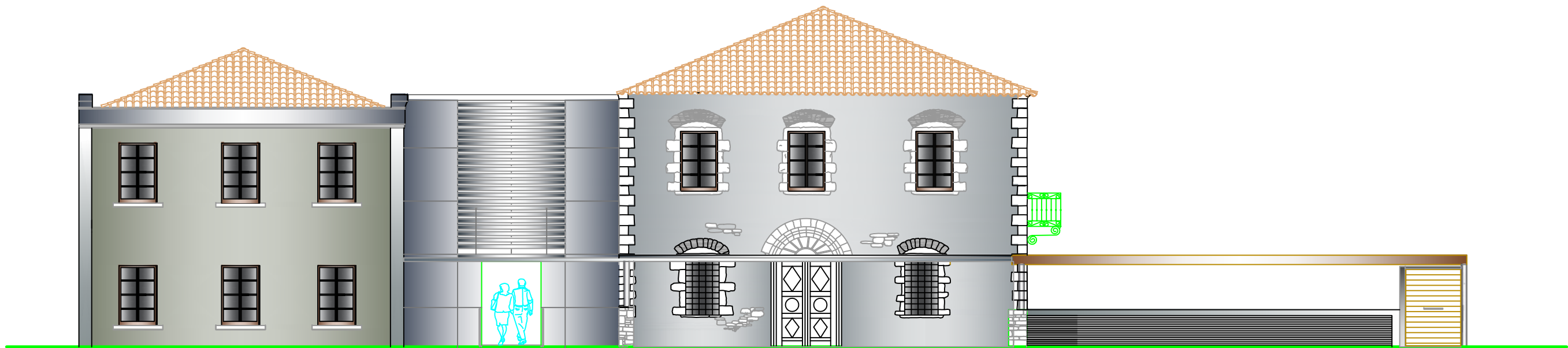
ΚΤΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΕΛΕΝΗ
ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ ΗΛΙΑΣ

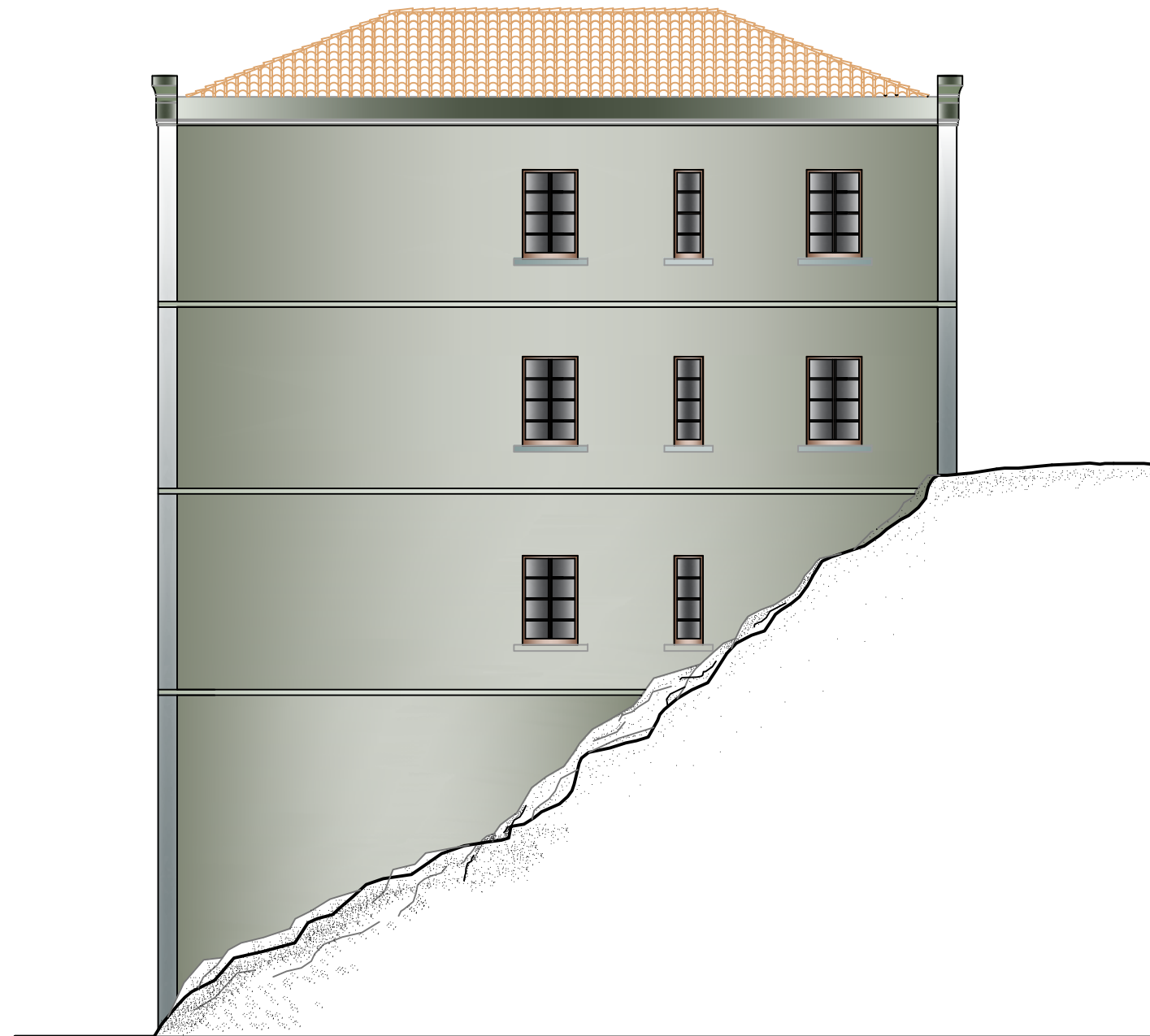
ΕΠΙΒΛΕΠΟΝΤΕΣ

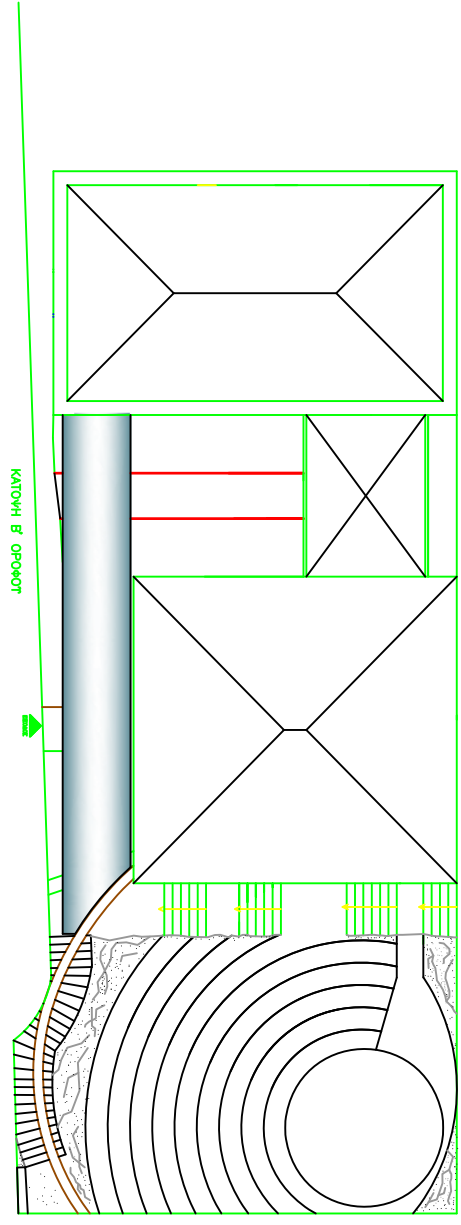
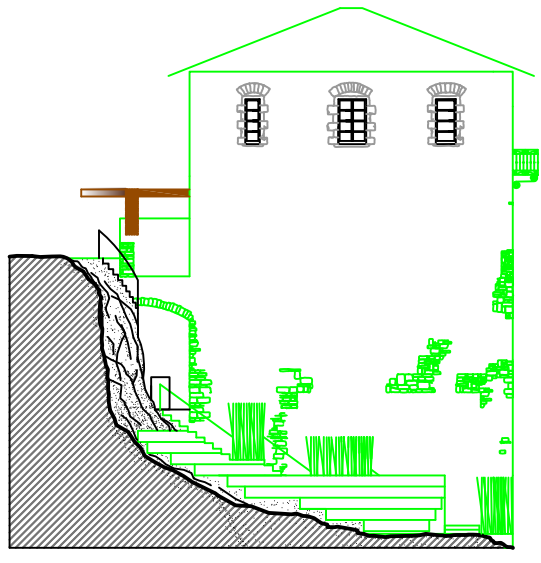
ΛΑΓΟΓΙΑΝΝΗ ΔΕΣΠΟΙΝΑ
ΜΑΡΤΙΝΗΣ ΣΠΥΡΟΣ

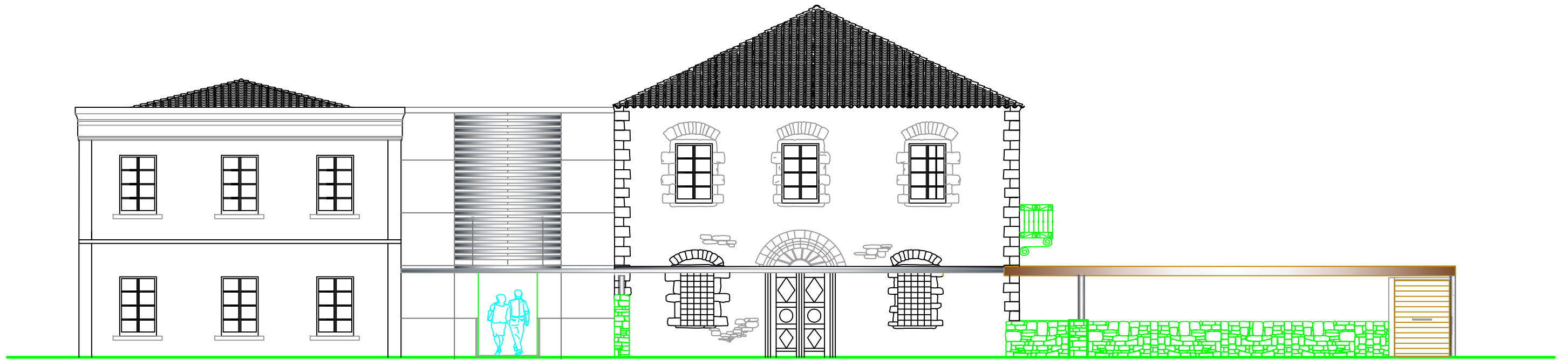
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ :

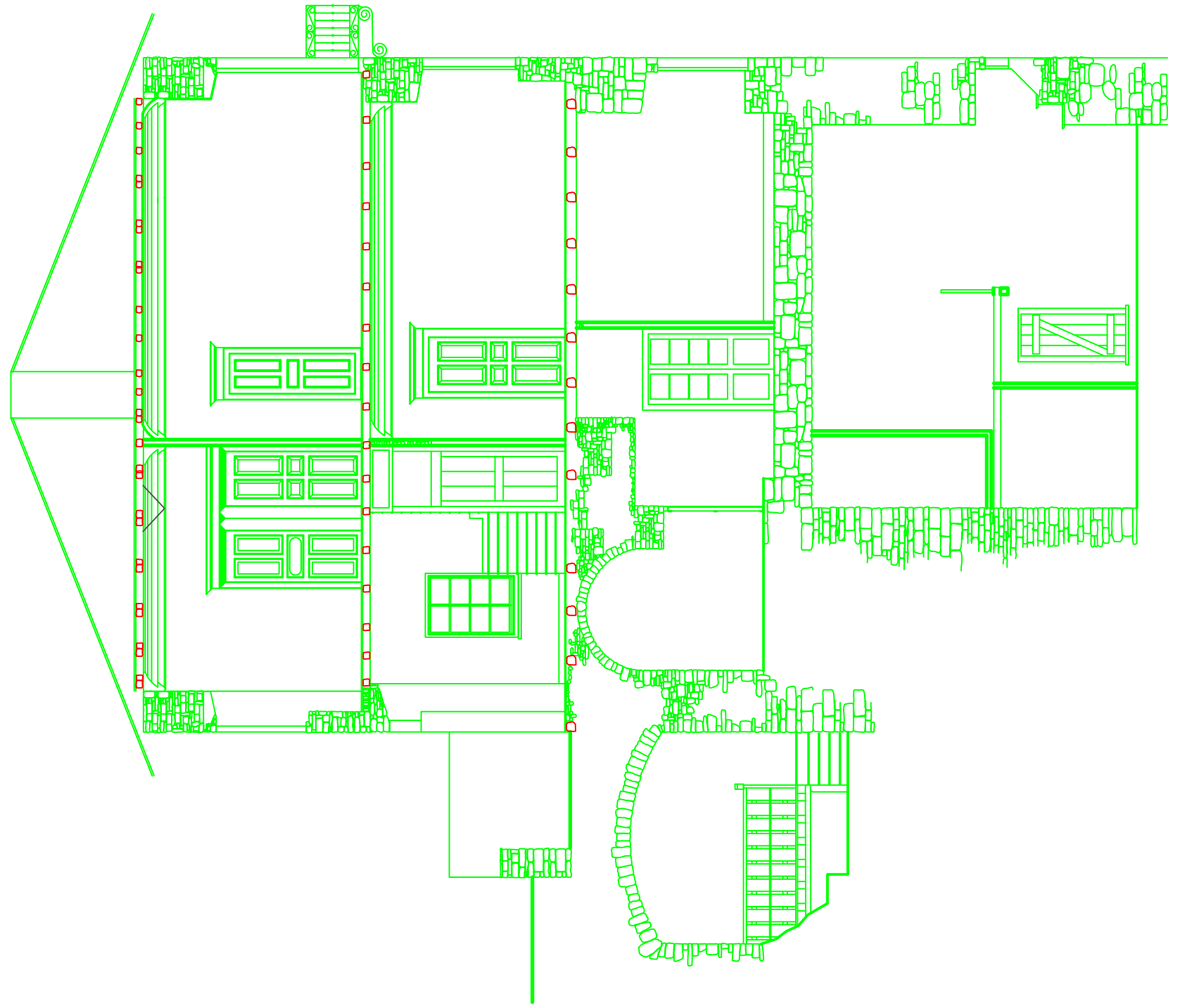
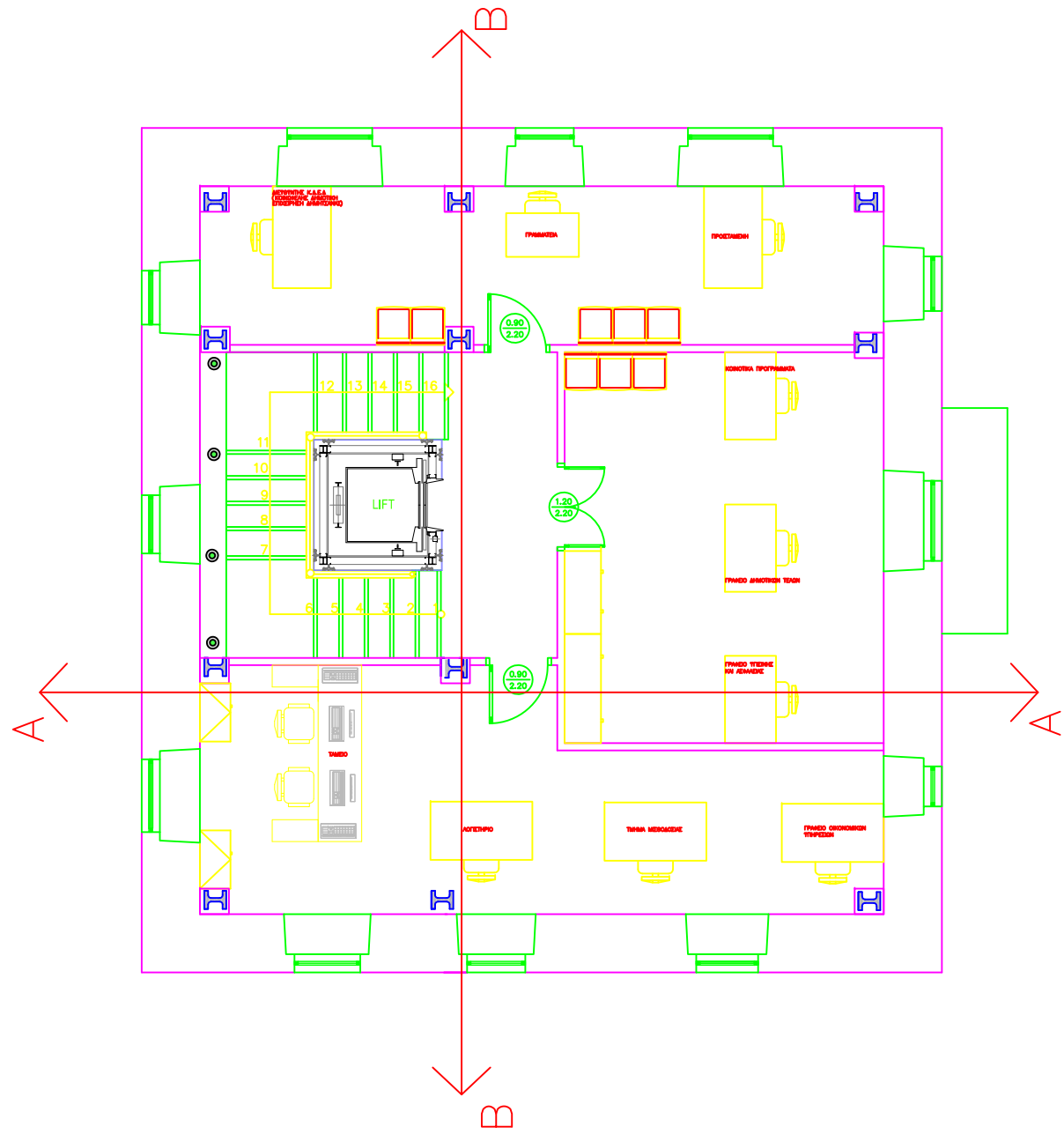
ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2013 -2014

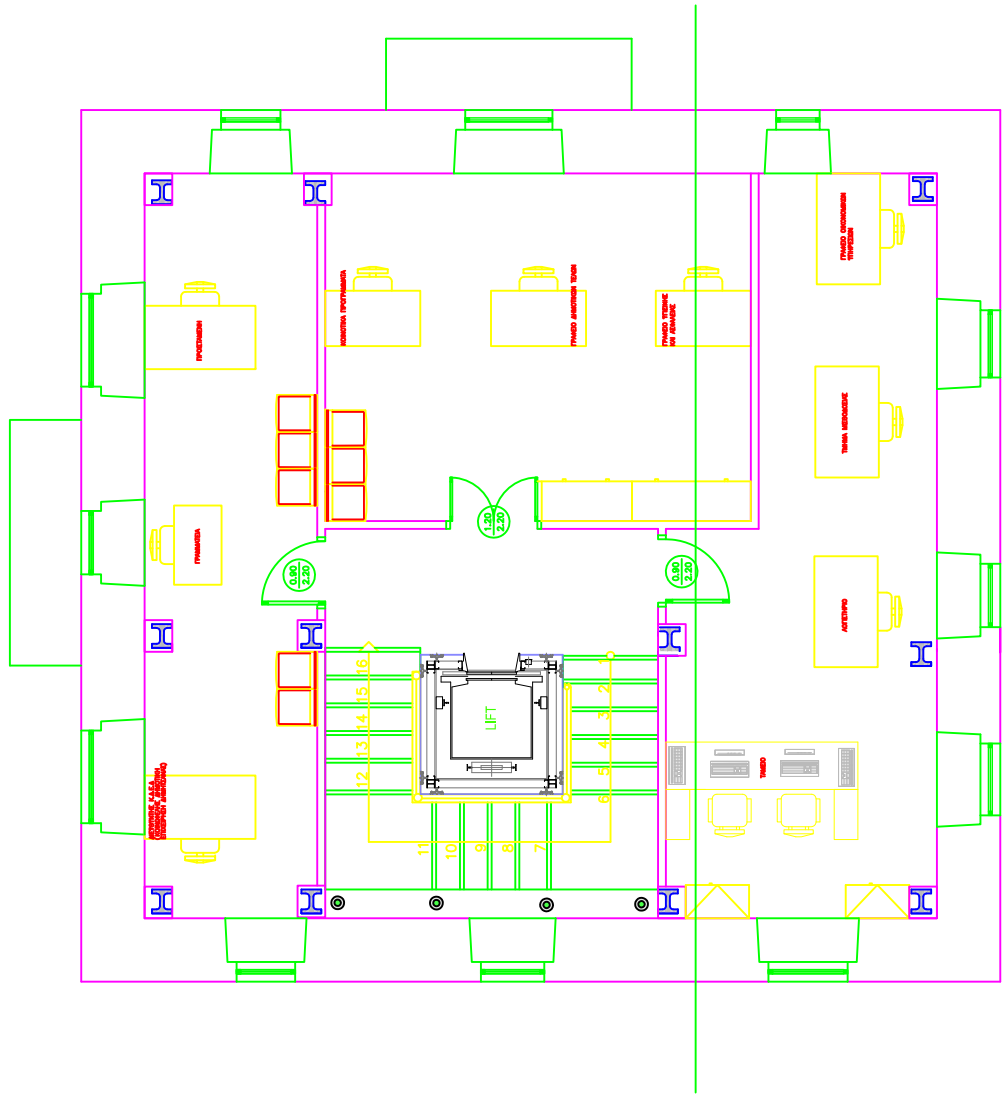

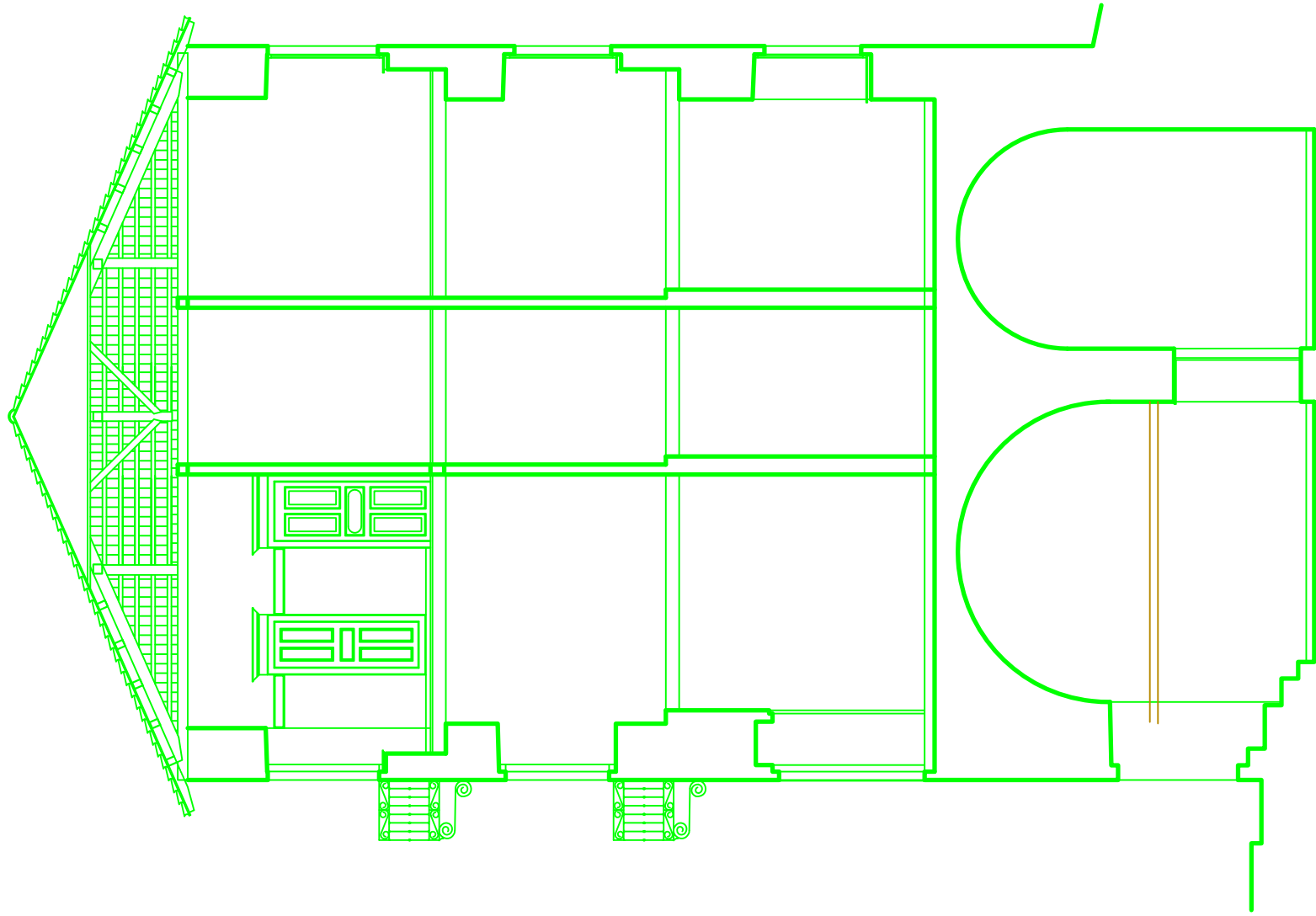

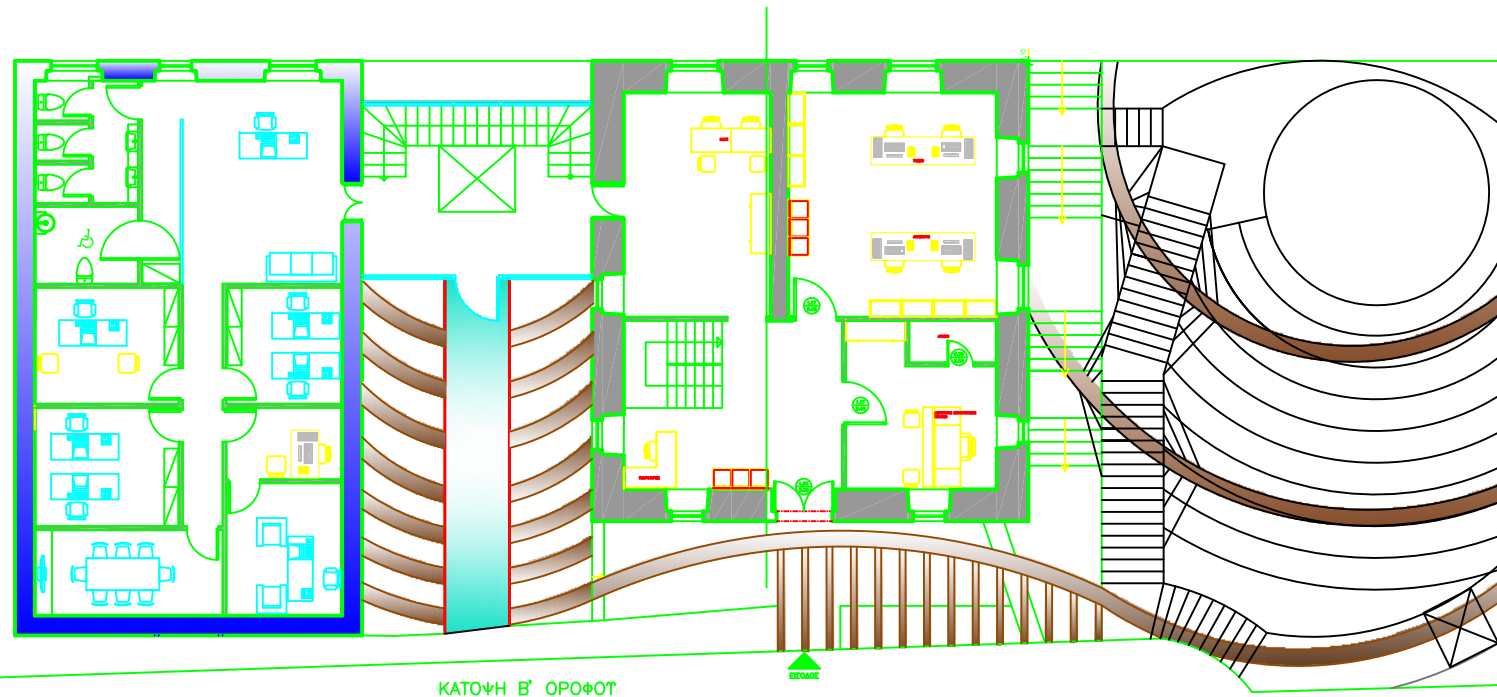

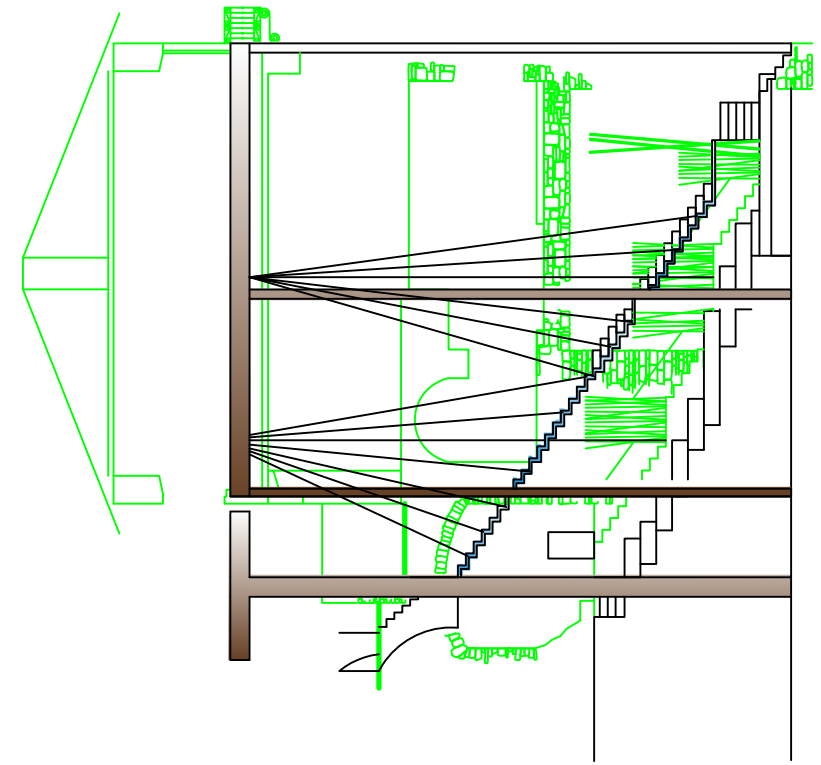
ΚΑΤΟΨΗ Γ' ΟΡΟΦΟΥ

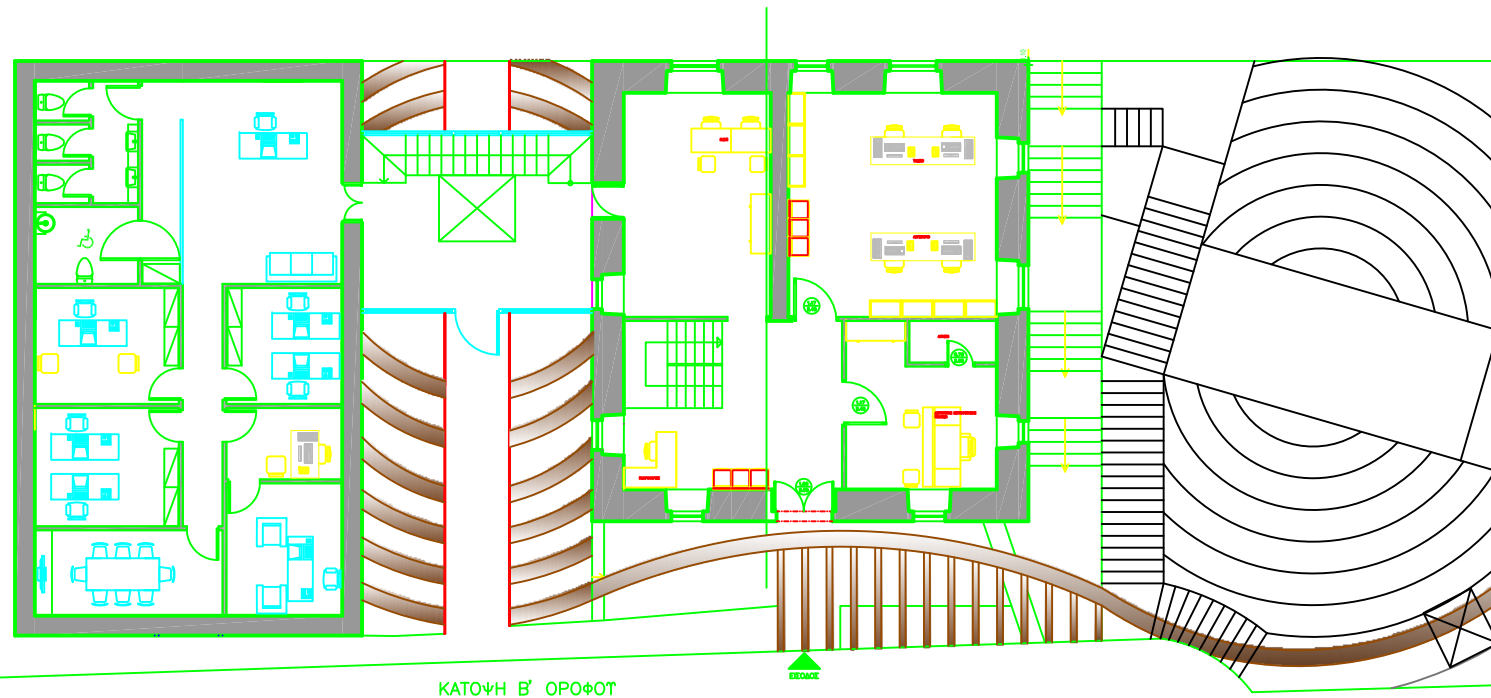

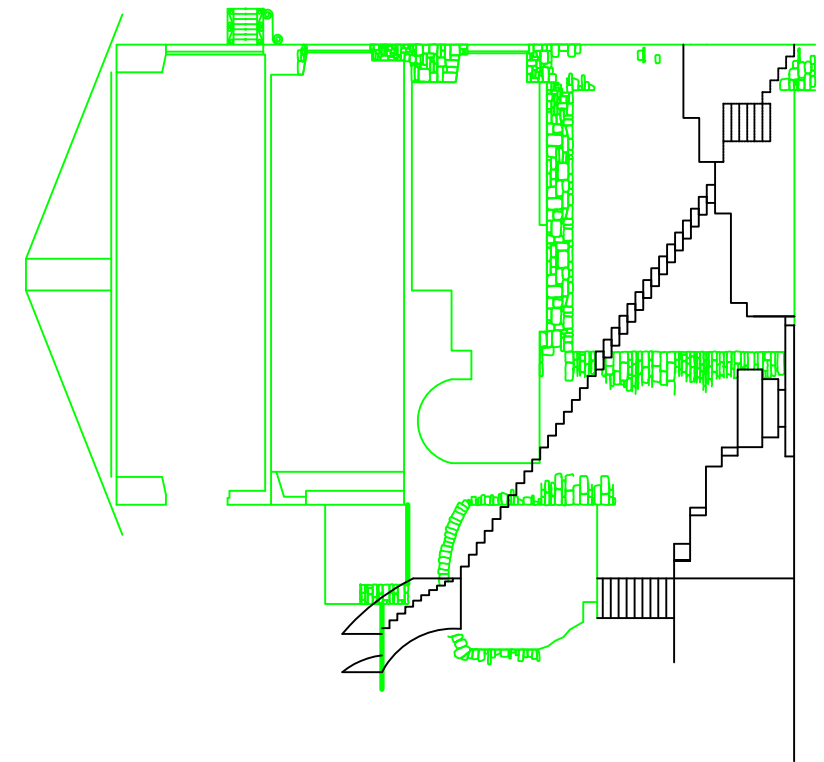
ΚΑΤΟΥΗ Β' ΟΡΟΦΟΥ

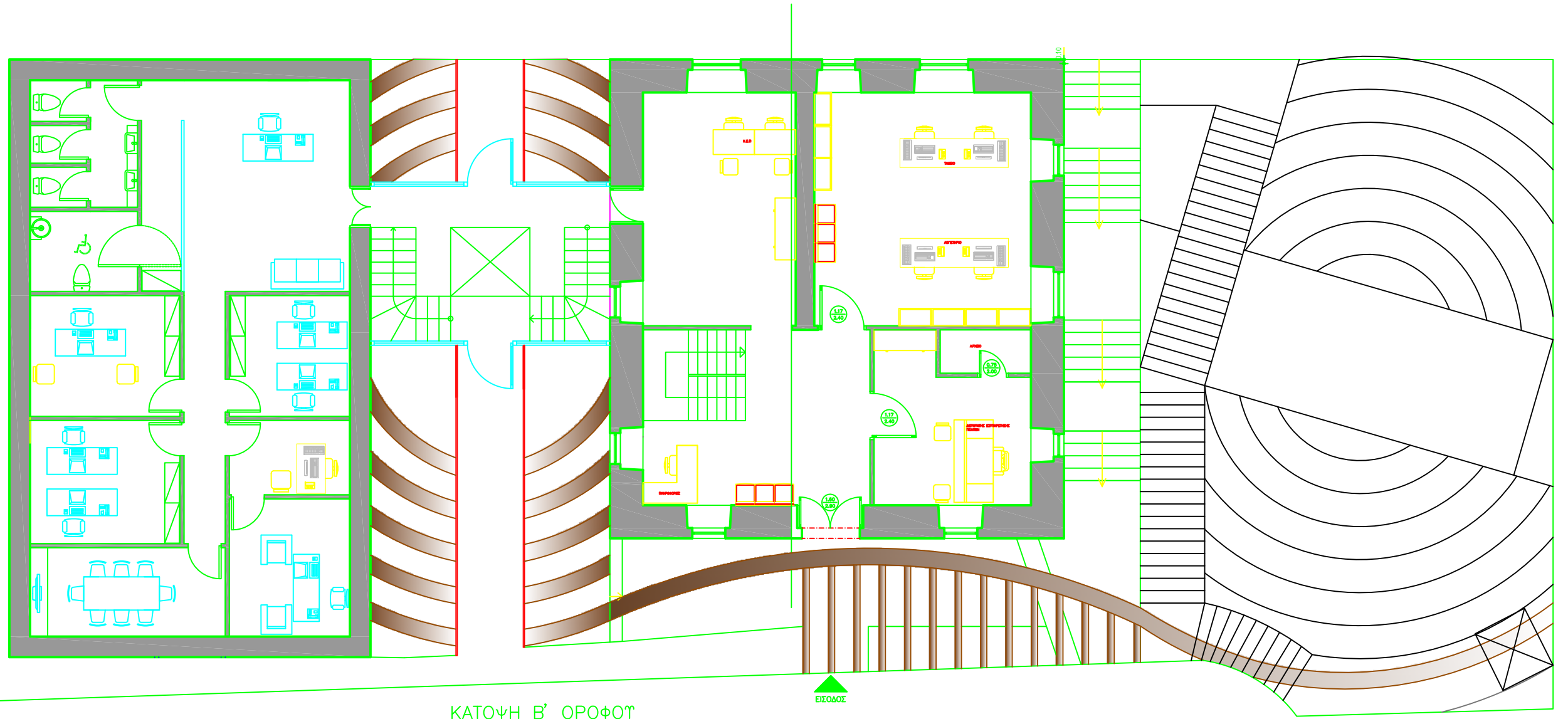
ΕΣΘΙΑΣ

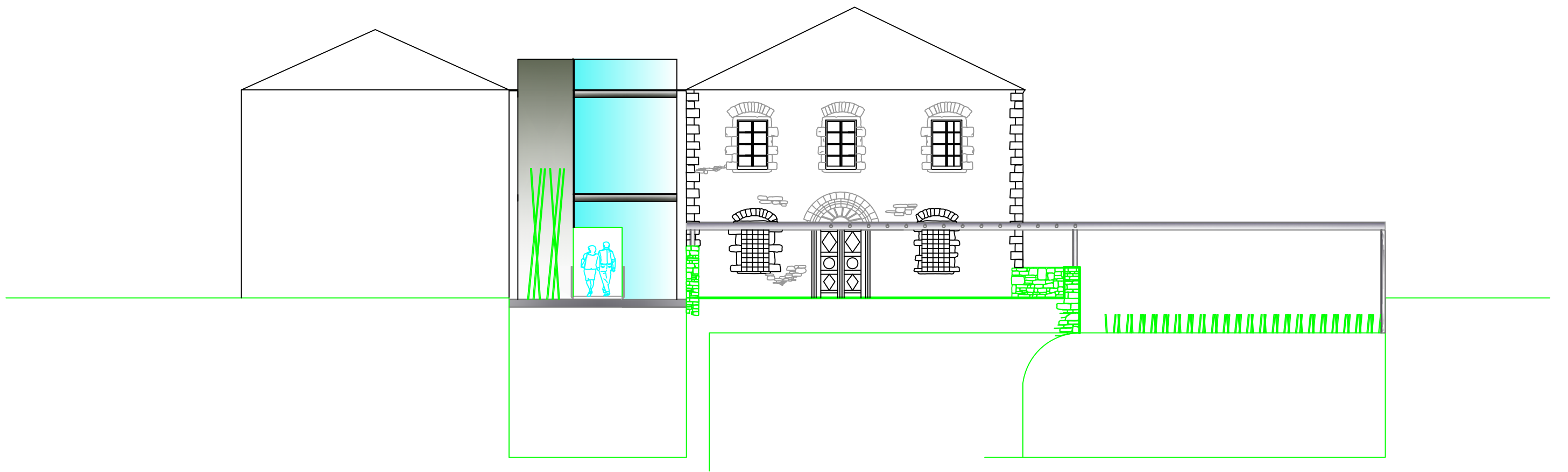
ΚΑΤΟΥΗ Β' ΟΡΟΦΟΥ

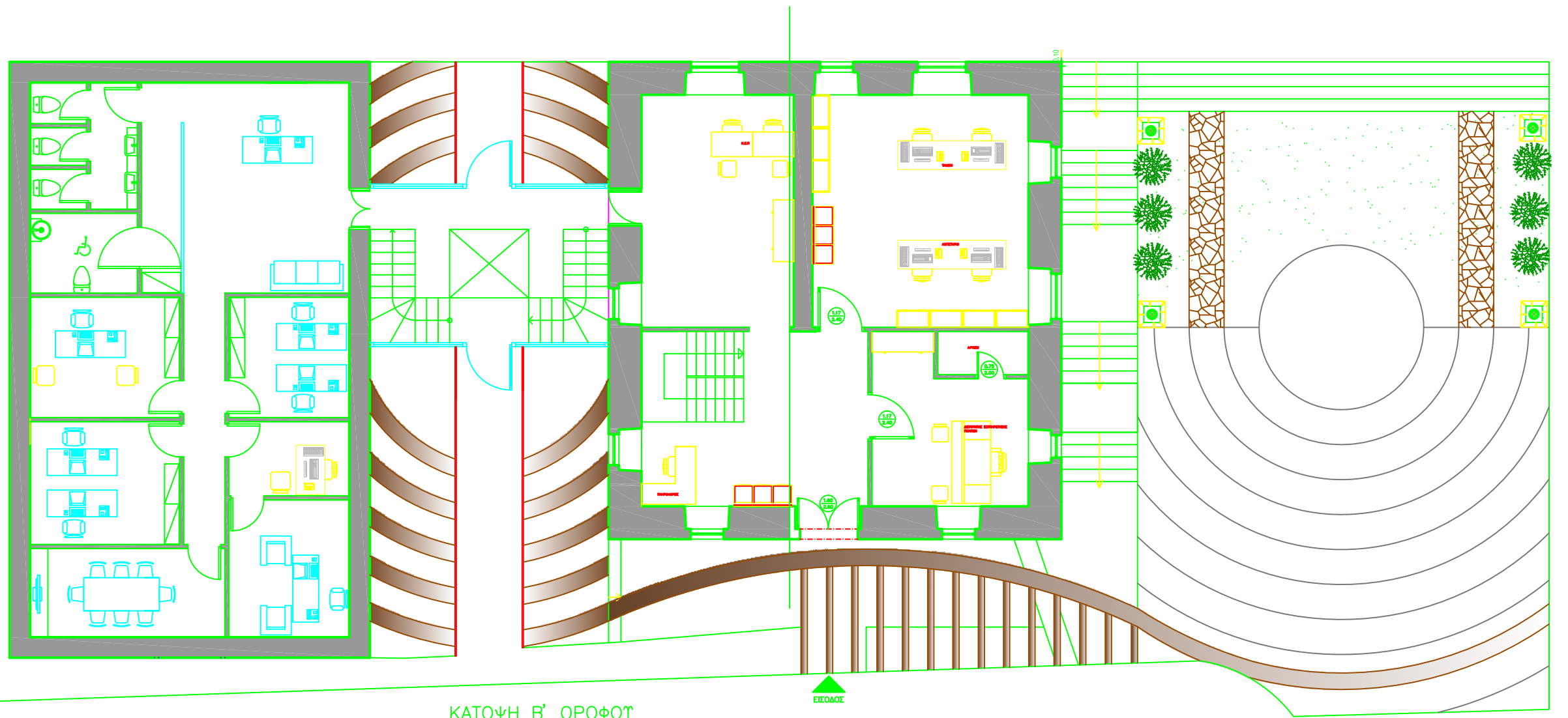

ΚΑΤΟΨΗ Β' ΟΡΟΦΟΥ

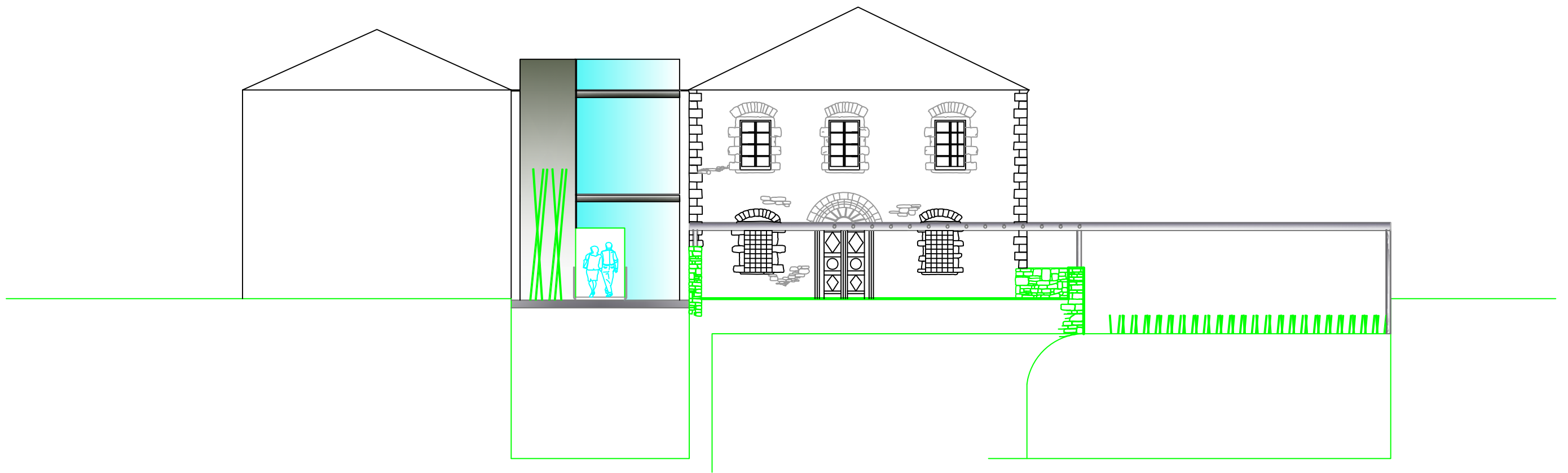
ΕΙΣΟΔΟΣ

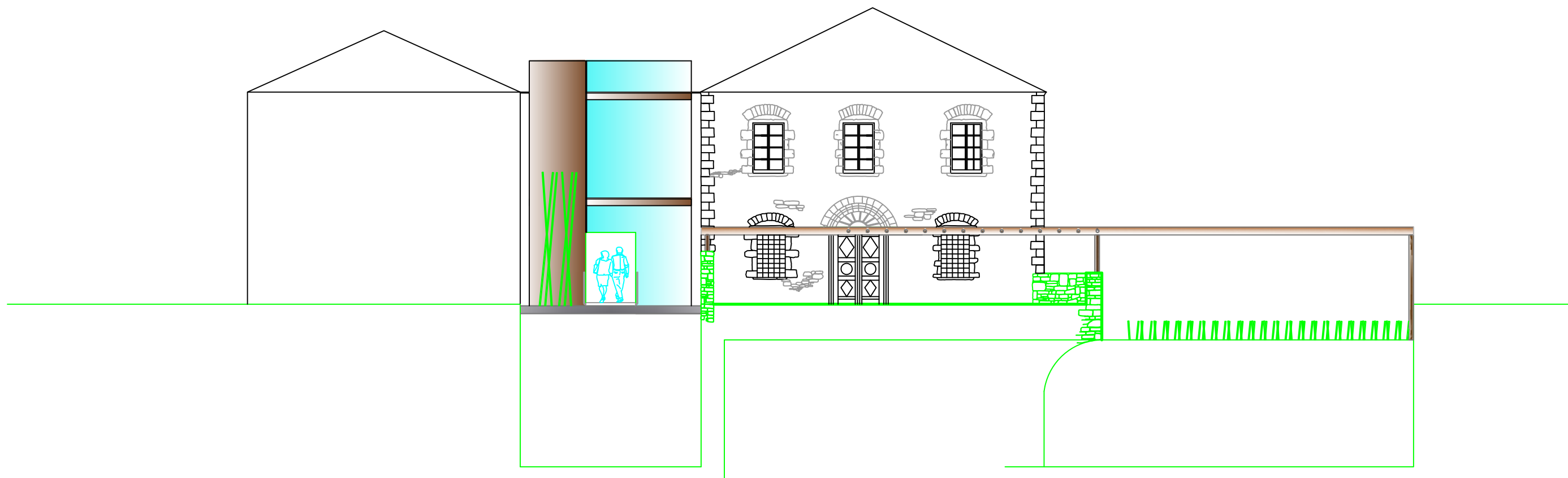

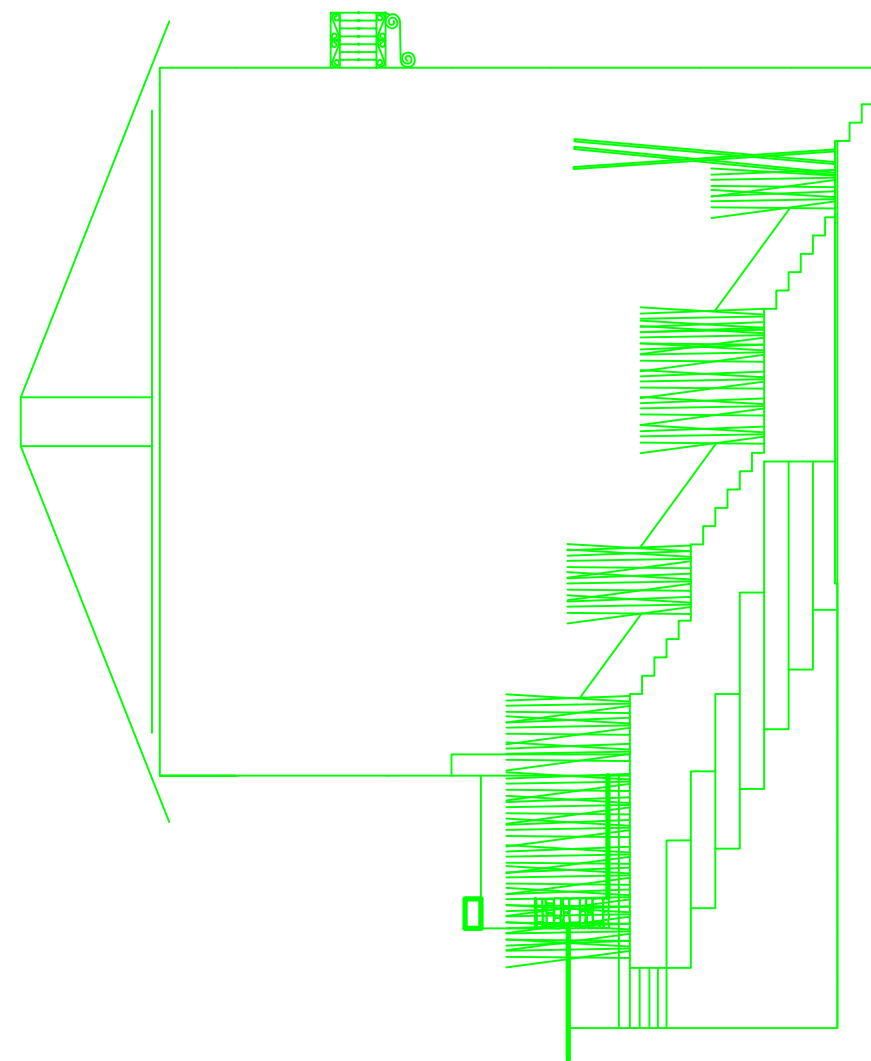
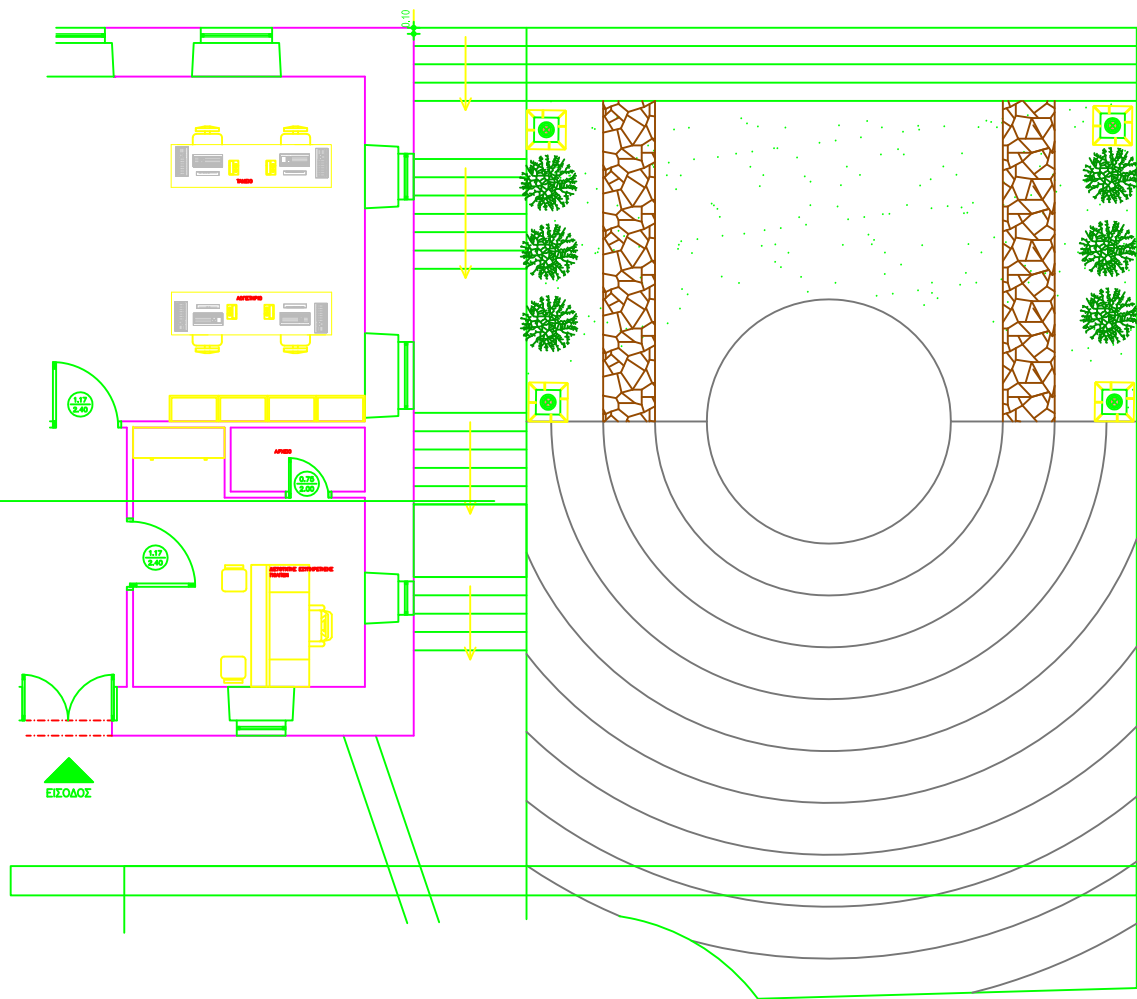

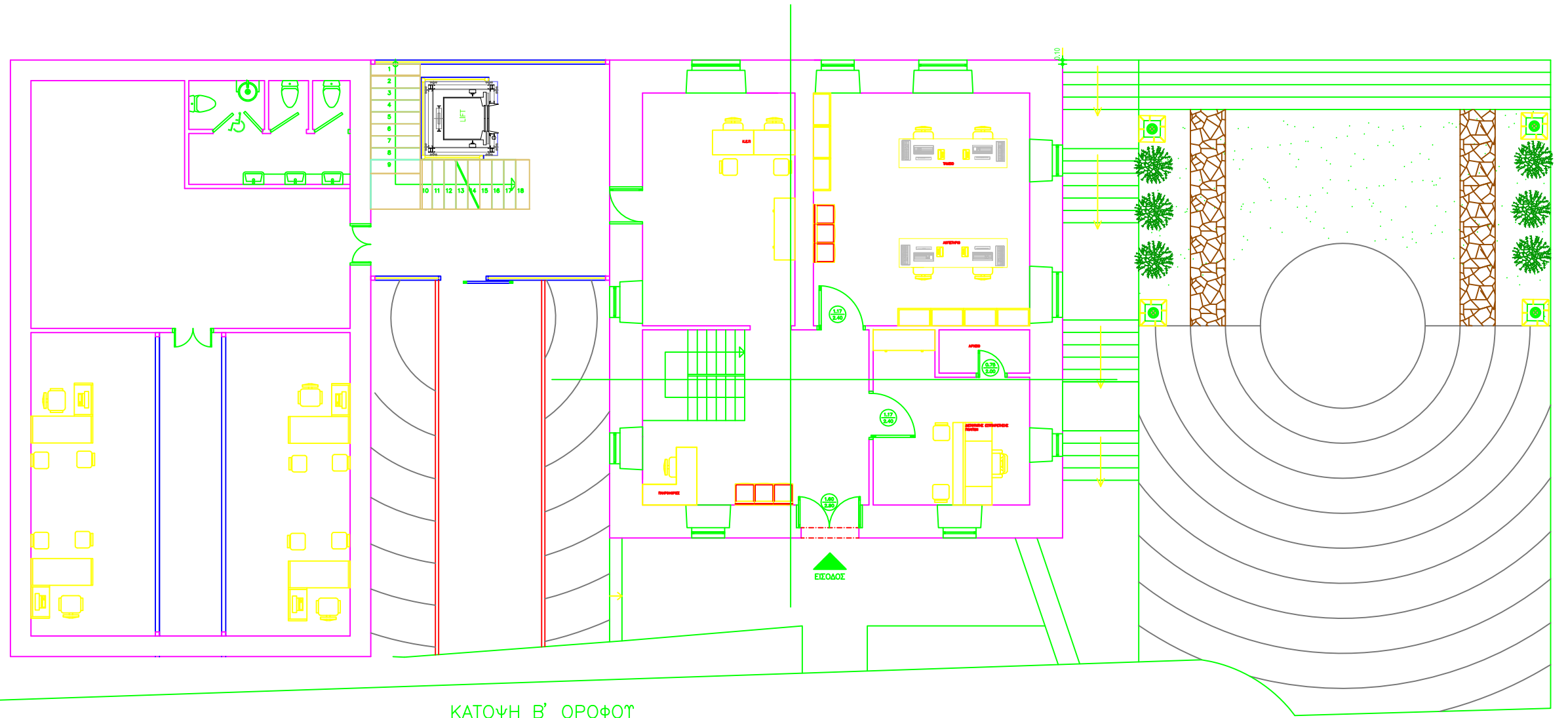
ΚΑΤΟΨΗ Β' ΟΡΟΦΟΥ

ΕΙΣΟΔΟΣ

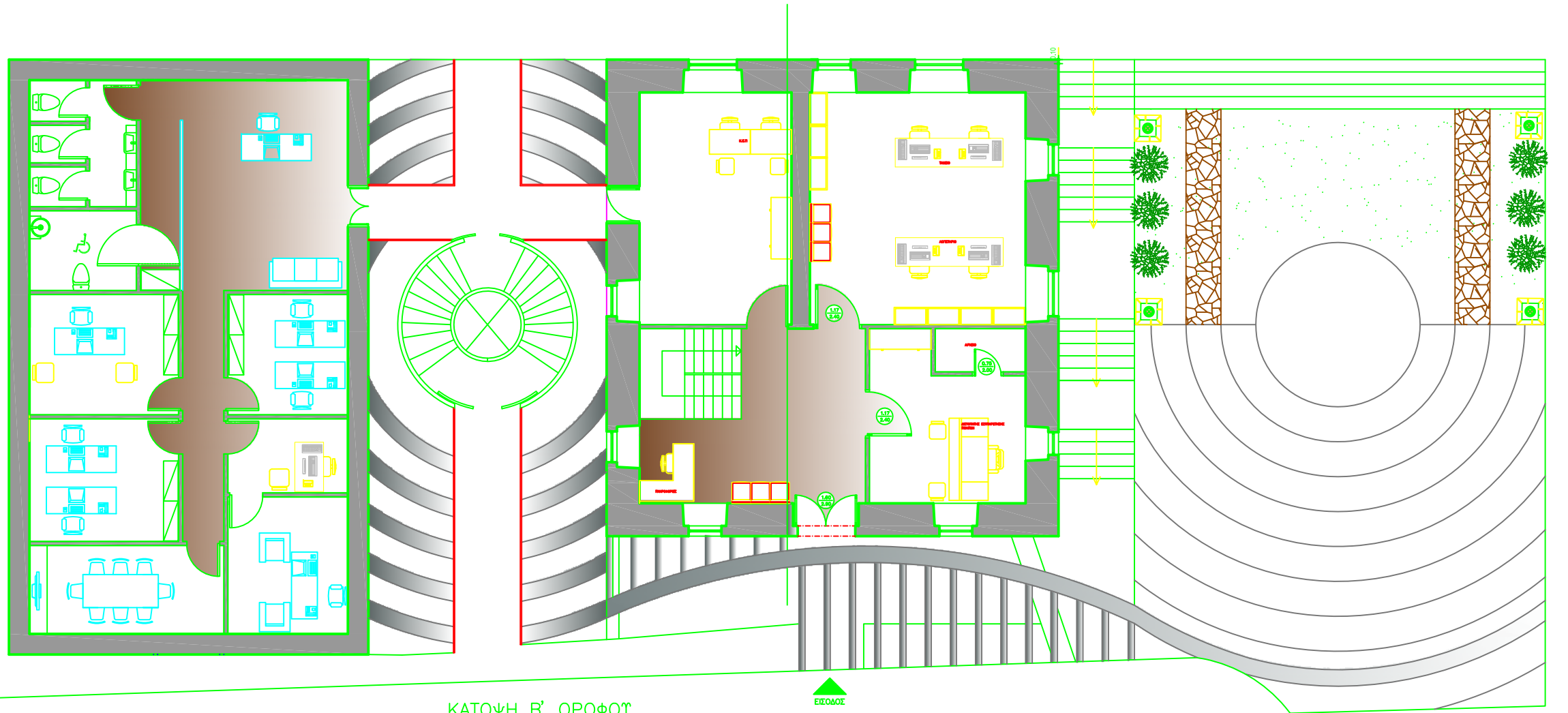

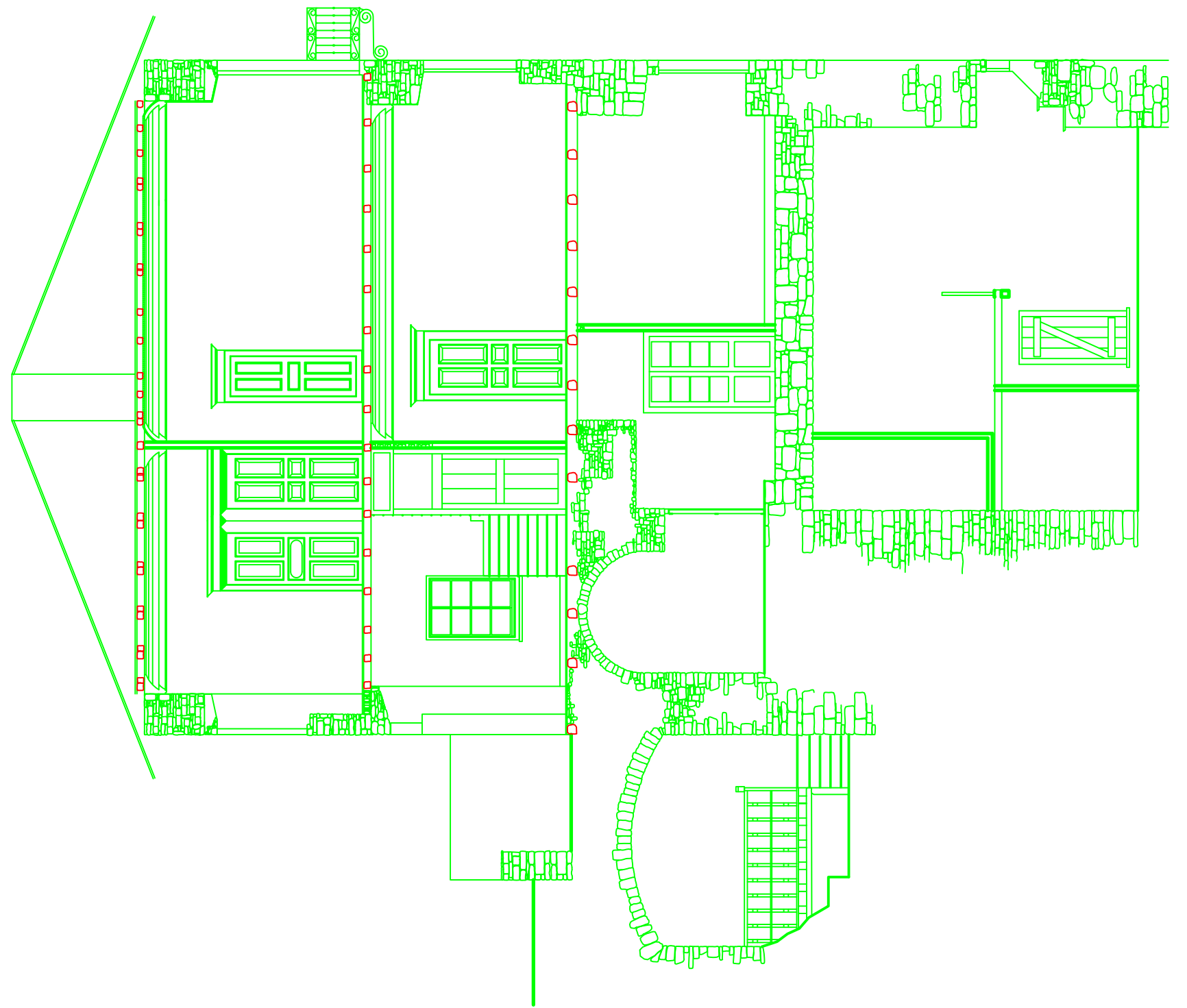
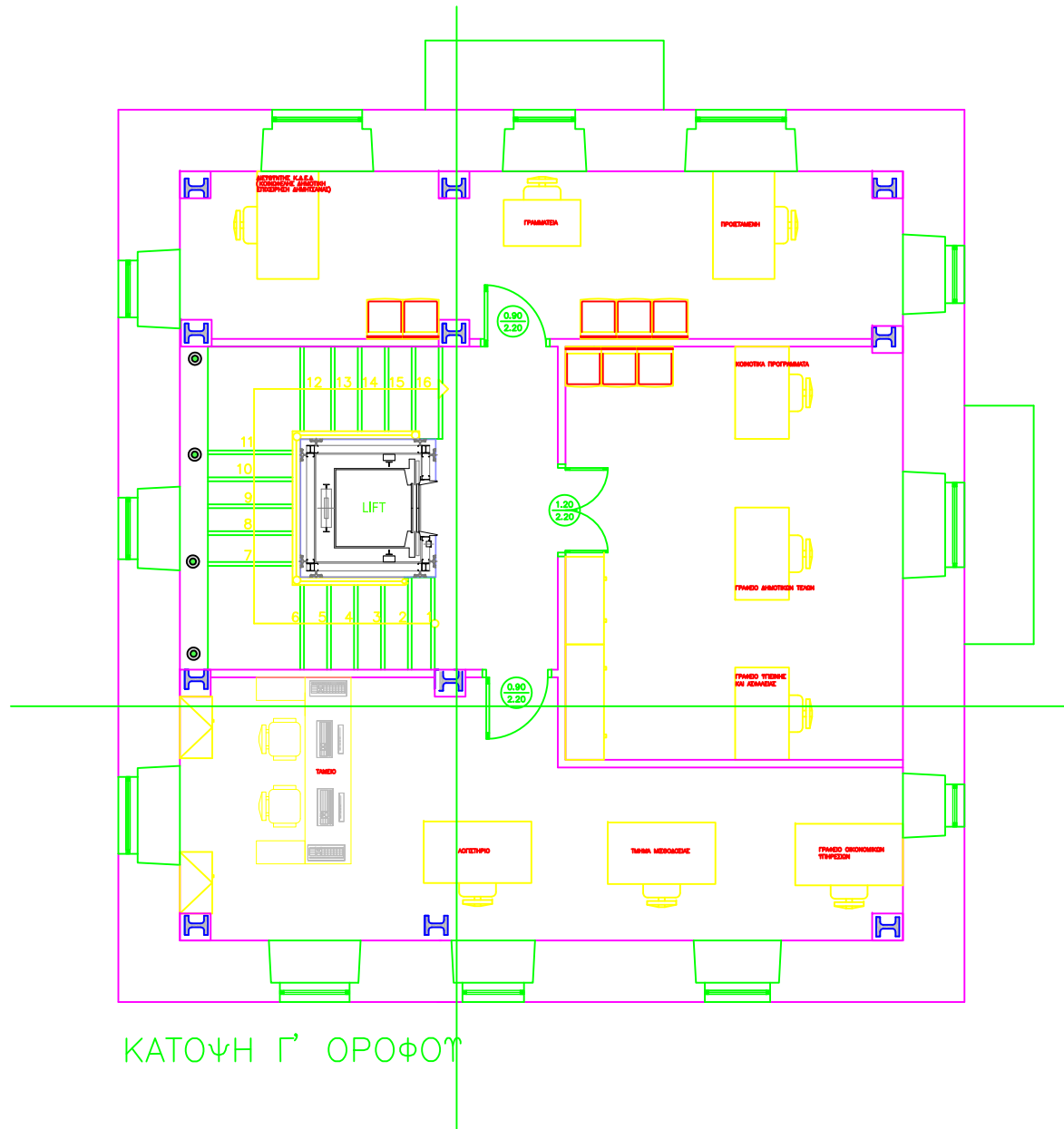

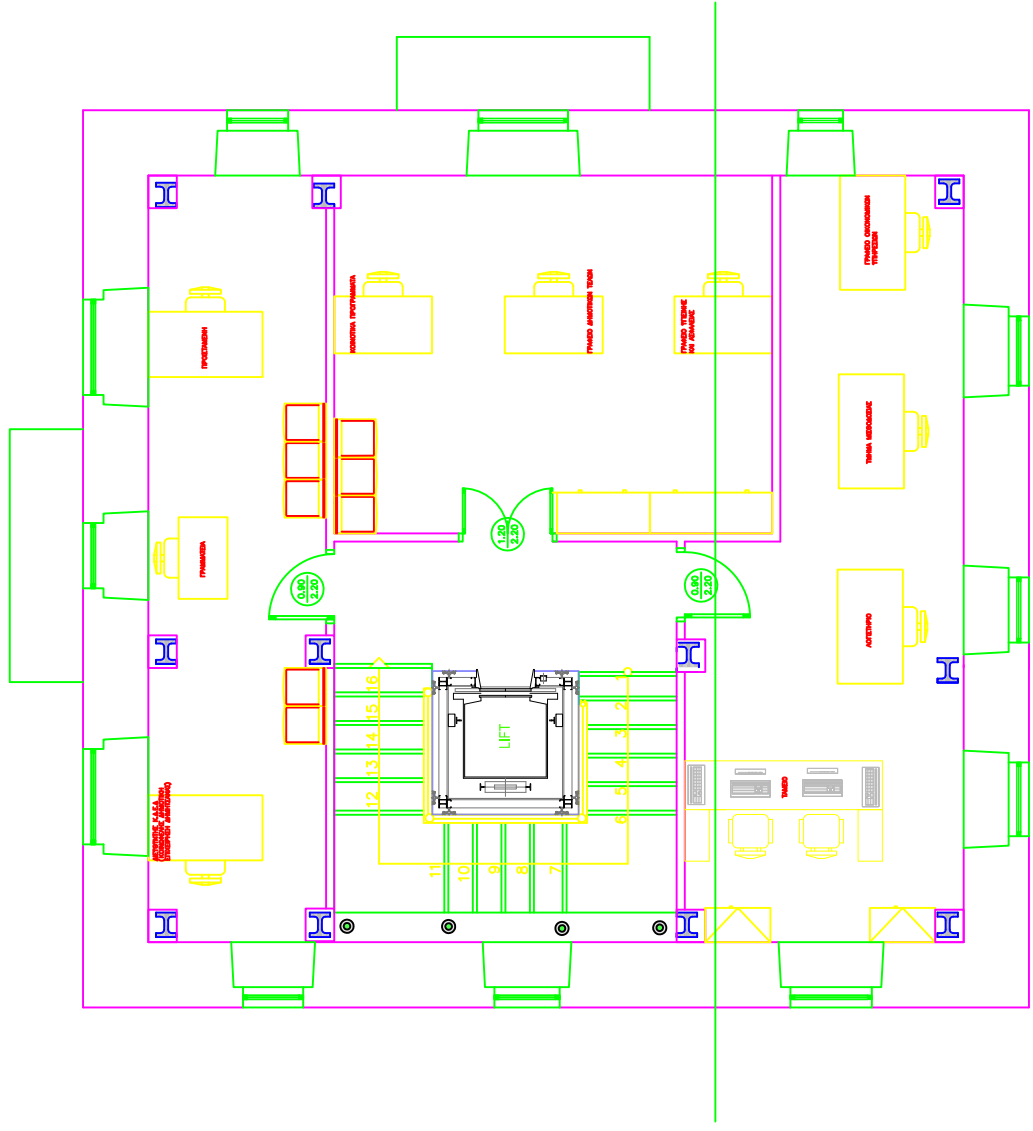
ΚΑΤΟΥΗ Β' ΟΡΟΦΟΥ

ΚΑΤΟΨΗ Β' ΟΡΟΦΟΥ

ΕΙΣΟΔΟΣ

ΚΑΤΟΥΗ Γ' ΟΡΟΦΟΥ

